hymy
LEHTI 5

SEIJA TYNI

PAINOS
350 000
1968
1:90
Skr 2:50
(inkl. oms.)

vihreäsilmäinen velho SEIJA TYNI

Teksti:
IRIS TUUNAINEN
Kuvat:
PERTTI I. PALLASVIRTA

Hänellä on rohkeutta, vaatii aika lailla sisua suostua haastatteluun, kun hänestä aikaisemmin on kirjoitettu melko raskaaseen sävyyn Tuula Ignatiuksen avioeron yhteydessä. Seija on juuri se tyttö, toinen nainen, tummatukkainen vihreäsilmäinen velho. Nyt on kirjoittelu hänen persoonallisuutensa ympärillä vaimentunut, kun Ignatiuksien avioero on tapahtunut tosiasia.

Teimme sopimuksen, jonka mukaan hän saa tarkistaa tämän jutun ennen sen painattamista. Kun puhelimessa keskustelimme asiasta, totesi Seija, ettei hän vaadi sopimusta oman itsensä takia, vaan siksi, ettei hän halua aiheuttaa ikävyyksiä toisille. Omalta kohdaltaan hän on jo tottunut kaikenlaisiin haastatteluihin, on joutunut väärinkäsitysten uhriksi eikä halua tässä tapauksessa niin käyvän.

Jo tässä vaiheessa tunsin melkoista kunnioitusta Seijaa kohtaan — olin soittaessani hänelle aivan varma, ettei hän suostu haastatteluun. Seija totesi kuitenkin että hänen ammattinsa edellyttää esilläolemista ja julkisuutta.

Sain juuri auton pysäköityä Seijan asunnon eteen, kun näin pitkän hoikan tytön juoksevan porraskäytävästä suoraan yli kadun. Liehuvahiuksisessa tyypissä oli jotakin tuttua, mutta joka tapauksessa meni pieni hetki ennenkuin tunnistin tytön Seijaksi. Ensimmäiseksi välähti mieleen, että nyt tyttö onkin päättänyt lähteä karkuun ennen haastattelijan tuloa. Kiinnostuksella seurasin hänen menoaan autoon, jonka kyljessä luki suurin kirjaimin: Super Tyttö.

Seija ei kuitenkaan karannut, siirsipä vain autonsa parempaan paikkaan. Tuli sitten rauhallisesti kadun poikki, vilkaisi autoon ja tunsi. Yhdessä kiipesimme rappuja ylös neljänteen kerrokseen, Seijan uuteen asuntoon.

Asunto oli ollut Seijan hallussa vasta kolme viikkoa, kaikki on vielä keskeneräistä, suunnitelmia pyörii päässä mutta toteuttaminen on viivästynyt. Eteisen seinät ovat saaneet uudet kirkkaanpunaiset tapetit, ovet Seija on itse maalannut mustiksi, muutamia tyylikkäitä huonekalujakin on jo hankittu.

— Jos tämä huoneisto olisi omani, tekisin täällä vaikka mitä. Tällä huoneistolla on mahdollisuuksia, eikö totta? Katsokaa nyt tuotakin pientä komeroa — se on kai tarkoitettu vuodesyvennykseksi. Se on niin pieni ja pimeä, että siellä nukkuessani saisin kyllä ahtaan paikan kammon. Olen ajatellut tehdä siitä indonesialaistyylisen ruokailupaikan, sellaisen, jossa istutaan matalalla matalan pöydän ääressä. Sitten vain jännittävä valaistus ja hyvää ruokaa! Joku kyllä ehdotti, että tekisin siitä baarin, mutta mitä sillä tekisin? Siellä ei kuitenkaan koskaan olisi muuta kuin pullo punaviiniä.

Huoneisto on suuri ja vanhanaikainen. Keittiöön ei Seija päästä

Jatkuu sivulla 6

Vaatiiko hiuslaatunne tai kampauksenne voimakkaan kiinnityksen?

UUTUUS Miss BRECK sininen

on tehokas hiuskiinne, joka on kehitetty kiinnittämään kampauksenne voimakkaasti, ja kuitenkin luonnollisen näkymättömästi. Miss BRECK sopii kaikille kampauksillenne, jotka vaativat voimakkaampaa kiinnitystä. Miss BRECKin ansiosta kampauksenne kestää huonossakin säässä — kauniina.
Kaikilla BRECK-tytöillä on Kauniit Hiukset.

Miss BRECK sininen — voimakkaaseen kiinnitykseen

Miss BRECK punainen — normaaliin kiinnitykseen

Miss BRECK - kaikille kampauksille!

 FARMOS OY

ketään, pujahtaa vain itse hyvin kapeasta ovenrakosesta sisään ja ulos. Keittiö on kuulemma aivan hirvittävä. Seija kertoi päättäneensä ensin kunnostaa asuttavan puolen ja keskittää vasta sitten rahansa ja tarmonsa keittiöön. Komean lieden hankkiminen kangastelee jo mielessä — Seija on näet hyvin innokas ruoanlaittaja.

— Kaikkein eniten pidän sentään raa'asta lihasta! Hollannissa ravintoloissa käydessäni opin sitä syömään. Se on ihanaa hyvin maustettuna.

Seija muutti Helsinkiin neljä vuota sitten. Kun tyttö lähti Oulusta, sanoivat tuttavat hänelle, että kai hän nyt sitten alkaa tehdä töitä mannekiinina. Seija nauroi ajatuksellekin, hänellä ei ollut minkäänlaisia aikomuksia esitellä vaatteita, mutta kaksi viikkoa Helsingissä oltuaan hän jo käveli mannekiinina esiintymislavoilla.

Kerrotaan olleen Panu Ignatiuksen ansiota sen, että olet saanut Super Tytön osan Shellin mainoskampanjassa?

— Panulla ei ole mitään tekemistä sen asian kanssa. Olen ollut Shellin mainoksissa jo pari vuotta, sain työn ilman kenenkään apua. Panu on kaiken lisäksi jonkun muun yhtiön asiakaskin, Esson muistaakseni. Jos puhutaan, että olen tutustunut häneen näitten kuvauksien yhteydessä, on se vain puhetta. Me tapasimme jo neljä vuotta sitten, melkein heti tänne muutettuani.

Kerrotaan, että romanssinne on lopussa.

— Niinhän sitä kerrotaan.

Ai, oletko sinäkin kuullut jotakin. Eikö se ole aika harvinaista, että juttujen kohteet itse tietävät mitä heistä puhutaan?

— Tavallisesi kai. Nykyään minulla on ystäviä, jotka niin mielellään kertovat kaikkia asioita ...

Miten romanssi edistyy?

— En halua puhua siitä.

Aiheuttivatko romanssin aikana kirjoitetut jutut haittaa työllesi?

— Ei paljoakaan. Muutama peruutus tuli joiltakin vanhoillisilta firmoilta, ei juuri muuta. Sitä paitsi olin niihin aikoihin ulkomailla, joten suurin hälinä meni ohi. Minuun eivät nuo kirjoitukset juuri vaikuttaneet, mutta en haluaisi tuottaa muille liikoja harmeja. Siksi haluan tarkistaa tämänkin jutun. On joskus sattunut, että haastattelija on ymmärtänyt jonkin asian väärin, ja niitä kömmähdyksiä on ollut ikävä selvitellä jälkeenpäin.

Seijan huoneiston ovi kolahtelee jatkuvasti, se johtuu vedosta ja huonosta lukkolaitteesta. Yksinäisinä iltoina se kuulemma tuntuu hiukan kolkolta.

— Pelännyt olen vain kerran. Se oli kumma juttu — en lukenut mitään karmivaa jännäriä eikä TV:stäkään tullut mitään kauhistuttavaa, vain Virginialainen, joka sekin oli ihan kesy. Istuin vain mukavasti tässä tuolissani ja katsoin Virginialaista, ovi kolisi niinkuin ennenkin. Yht'äkkiä se tuntui kamalalta. Pelkäsin hirvittävästi vaikka tiesinkin että se oli vain ovi. Kumma juttu, tosiaan. Vaikka tietää ettei ole syytä pelätä, pelkää kuitenkin.

— On ihanaa asua taas keskikaupungilla. Tästä on lyhyet matkat useimpiin studioihin ja kaikki tapahtumat tuntuvat olevan täällä, keskustassa. Aikaisemmin asuin Lauttasaaressa, huoneisto oli uudenaikaisen mukava, merinäköala ja kaikki. En viihtynyt kuitenkaan. Täältä voin lähteä kävellen liikkeelle — jos ei ole kiire, minnekään ei ole pitkä matka. Tein viiden vuoden vuokrasopimuksen, joten aion olla aloillani jonkin aikaa. Pitempiä ulkomaanmatkojakaan en tee. Ehkä sitten, kun ystäväni Raija Salminen on sijoittunut mukavasti Amerikkaan, pistäydyn kylässä, ja jos mukavalta näyttää, kenties jään töihinkin — ainakin joksikin aikaa. Mutta se on tulevaisuutta.

Raija Salminen, toinen Virpi Miettisen perintöprinsessoista, asustaa muutamia viikkoja ennen matkaansa Seijan luona. Tytöt ovat ennenkin asuneet yhdessä, tuntevat hyvin toisensa ja ovat erittäin hyviä ystäviä.

— Emme ole tavanneet pitkään aikaan ja meillä oli paljon juteltavaa. Koko viime yön istuimme valveilla ja puhuimme. Tiedäthän, tuollaista tyttöjen keskeistä puhumista. Yöllä kävimme kävelemässäkin tässä lähistöllä, oli ihana ilma. Pahimmat humalaisetkin olivat menneet koteihinsa. Rauhallista ja mukavaa — autojakaan ei ollut liikkeellä.

Miksi lähdit Oulusta?

— Oletko koskaan ollut siellä?

En.

— Jos olisit, et kysyisi. Kouluni lopetettuani piti hakea työtä — siellä olisin ehkä päässyt johonkin liik-

Jatkuu sivulla 8

olutuutinen

kypsänpehmeä

Nyt on myös
Koff Kilta
kypsänpehmeä.
Sen Koff
takaa

KOFF
TAKUU
Garanti

KOFF
KILTA
III
GILLEÖL

keeseen myyjättäreksi.

Kuinka kauan luulet valokuvamallin ammatin elättävän?

— Onhan meillä valokuvamalleja, jotka ovat jo yli kolmenkymmenen, ja heillä on yhä työtä. Olen kymmenen vuotta nuorempi ja uskon urani yhä jatkuvan.

Oletko koskaan koettanut hankkia itsellesi niin sanottua tavallista ammattia valokuvamallin työn ohessa? Opiskellut jotakin, joksikin?

— Tällaisen suhteellisen vapaan ammatin jälkeen ei mikä tahansa ammatti sovellu. En jaksaisi istua konttorissa! Uskoisin kuitenkin, että kun lopetan kuvaukset, saan työtä esimerkiksi vaatteiden parissa. Tässä esittelijätyössä ne oppii tuntemaan aika hyvin. Saa myöskin monia sellaisia tuttavia alalta, jotka kenties voivat auttaa eteenpäin. Olen koettanut myöskin lisätä kielipääomaani. Puhun melko sujuvasti englantia ja nykyään luen kaksi kertaa viikossa ranskaa. Tulevaisuus ei huolestuta minua, ei ainakaan vielä.

Entäs niin suosittu laulaminen?

— Olen kokeillut. Minulla on koulun laulukokeissa annettu täysi kymppi, mutta sen sai kai siitä, että lauloin jonkun värssyn oikein. Teimme kerran Kuuslan kanssa erästä juttua, siellä oli myös Malla Pesonius ja Virpi Miettinen ja me lauloimme. Olin epätoivoinen kun yritettiin aina uudelleen ja uudelleen. Itkin kun tulin ulos studiosta. Pikkis lohdutti, että älä välitä, kun sata ottoa leikataan ja sovitetaan yhteen, niin kyllä siitä jotakin tulee. Mallalle kävi samoin, hänkin nieleskeli itkua. Ei se sovi meikäläiselle tuo laulaminen. Liian vaikeaa.

Autosi kyljessä lukee Super Tyttö. Eikö siitä aiheutuva tuijotus häiritse?

— Teksti maalattiin auton kylkeen eräitä ralleja varten ja sen piti olla sellaisella maalilla vedettyä, että sen voi pestä pois. Mutta eipä vain lähde. Joskus harmittaa. Ihmiset kurkkivat autoon ja katsovat, millainen se Super Tyttö nyt sitten on. Pitäisi aina olla maalattuna ja laitettuna, eikä sitä aina jaksa.

Seija on tyypiltään sellainen, ettei hän koskaan näytä kauhealta. Ryppyisissä samettihousuissa, hiukset hajallaan, villatakki roikkuen hän onnistuu näyttämään hyvältä. Kaikki valokuvat hänestä onnistuvat, vaikka hänen profiilinsa ei olekaan täydellinen, vaikka silmien alla onkin varjot. Ne muuten eivät ole valvomisesta tai ryyppäämisestä johtuvat, ovat luonnon luomia. Kauneinta Seijassa ovat kuitenkin hänen silmänsä.

Jokin aika sitten tuli eräässä jutussa siteerattua vanhaa leikkilaulua: Prinsessa Ruusu linnassa, linnassa, linnassa — on pahan noidan pauloissa, pauloissa ...

Jotakin velhomaista Seijassa kieltämättä on, hänen ulkonaisessa tyypissään. Hänet voisi helposti kuvitella näytelmien noitatyyppinä, hiukset hulmuten, musta kaapu tuulessa vartaloa vasten painuen. Ei pahansuopana, vaan hiukan villinä velhona. Hän on todella tyypiltään villi tyttö-tyyppiä, ei mikään kiltti tyttö-tyyppi Virpi Miettisen tyyliin, ei myöskään lady Anneli Kankaan tyyliin. Hän on värikäs, nopeasti liikehtivä nuori nainen. Kenties hiukan hermostunutkin ajoittain, siitä kertovat valokuvamallille aivan sopimattoman lyhyeksi pureksitut kynnet.

Hän pitää vauhdista, ajaa mielellään ralleja vaikka se onkin kallista lystiä. Hän sanoo ajamista elämänsä toiseksi suureksi intohimoksi — ensimmäistä hän ei suostu kertomaan. Joka tapauksessa hän on alkanut jo menestyäkin radoilla, ja ehdottelimmekin puoli leikillämme suuren palkintokaapin ostamista huoneistoon.

— Ensimmäinen rallini oli tuo surkuhupainen Moskova-ralli. Kaikki meni pieleen. Ajoimme yhdessä Raija Salmisen kanssa. Raija on tavattoman varovainen ajaja, minulla taas oli vasta muutaman viikon ikäinen ajokortti taskussani. Mutta joka tapauksessa tuo ralli on eräs elämämme hauskimpia muistoja, juhlimme vieläkin sen vuosipäivänä. Nyt minulla on jo toisenlainen ote ajossani, harjoittelen usein ja tiedän jo jotakin autoista.

— Jotta voisin edelleenkin kilpailla suuren autofirman ajajana, että työtä riittäisi ja saisin pian keittiön kuntoon! □

- Mennäänpä katsomaan onko Kalle keksinyt näille kutsuille mitään edes pikkaisen piristävää.

Tampere toukokuussa

Näinkö postiautolinjat kannattavat?

Kainuussa oli aiemmin ainoastaan yksi suuri päivälehti, Kainuun Sanomat. Se kuljetettiin painopaikastaan Kajaanista (joka päivä) Kuhmoon (matkaa n. 100 km) niin, että sen saattoivat kuhmolaiset lukea vasta puolen päivän aikaan.

Kainuun Sanomien jälkeen tulivat mm. Kaleva ja Kansan Tahto. Pyrkiessään kainuulaisiin maisemiin Kaleva-lehti otti ensimmäisenä käytännön, että se joka aamu kuljetutti painopaikastaan Oulusta lehdet em. Kuhmoon jo aamuvarhaiseksi.

Kilpailu kainuulaisesta väestöstä oli alkanut. Ennen ehdotonta valta-asemaa pitänyt Kainuun Sanomat oli myös pakotettu kuljetuttamaan Kuhmoon menevät lehdet aamukantoon. Kilpailu vaati Kainuun Sanomilta n. 45 mk joka päivältä kuhmolaiselle vuokra-autoilijalle, joka kuljetti lehdet Kajaanista Kuhmoon.

Mahdollisilta oikeudellisilta toimenpiteiltä säästyäkseni en uskalla todistella syitä siihen miksi nykyään Kainuun Sanomia ei enää kuljeta Kuhmoon tuo samainen vuokra-autoilija vaan postilaitoksen keltainen bussi. Uskallan kuitenkin sanoa, että Kainuun Sanomat lukeutuu keskustapuolueen lehdeksi, Kaleva liberaalien leiriin ja Kansan Tahto pyrkii edesauttamaan kommunismia.

On muuten merkillistä, että tuon keltaisen postiauton pitää lähteä Kajaanista juuri tasan kello 03.00. Tuolloin siihen lastataan yleensä ainoastaan Kainuun Sanomat ja jokunen Välskärin baarissa viimeiseen asti istunut kuhmolainen.

Kun kerran helsinkiläiset herrat ovat suostuneet antamaan tämän yövuoron Kuhmoon, niin eikö voitaisi ajatella, että lähtö tapahtuisi 04.00, jolloin mm. Kaleva-lehtikin ehtisi saattaa painoksen Kajaaniin ja sitä tietä postilaitoksen välityksellä Kuhmoon. Mutta kun ei niin ei. Postiauto kuljettaa Kainuun Sanomia (tiettävästi kylläkin maksusta) ja Kaleva yrittää yksityisesti.

Tämä on tietenkin vain pieni esimerkki siitä, että pahemminkin voisi olla ja suurempiakin tappioita päästä syntymään, jos postilaitoksessa ajatellaan asioita näin. Tai sitten tuohon kello 03.00 Kajaanista lähtevän vuoron kulkuun on löydyttävä erittäin pätevä selitys.

Erittäin valitettavaa on se, jos vielä politiikka vaikuttaa asiaan postilaitosta taannuttavasti.

En ole kenenkään lähettilään asialla. Toivon vain, että valtion laitosten (mm. TVH:n) varainkäyttöä tutkitaan tarkasti. Onhan nimittäin oikeus ja kohtuus, että nykyiset valtaisat veromarkkamäärät menevät varmasti tarkoituksenmukaisuuksiin. Ei missään tapauksessa niin, että politiikka tai yksityiset pääsisivät niistä tarpeettomasti hyötymään.

Jorma K. Virtanen

hymy LEHTI

puhuu asiat halki

kustantaja
LEHTIMIEHET OY
PUUTARHAKATU 8
TAMPERE
vaihde 33 333

päätoimittajat
URPO LAHTINEN
JORMA K. VIRTANEN

erikoistoimittaja
VEIKKO ENNALA

toimitussihteeri
MARKKU ERONEN

toimittajat
LEENA ERONEN
PERTTI JUSSILA
ANTERO LAINE
HANNU RAHKONEN
IRIS TUUNAINEN
MARJA UOTINEN

ilmoituspäällikkö
ANTTI ARO

ilmoitusmyynti:
JUHANI SILLANPÄÄ
suoraan 32 110

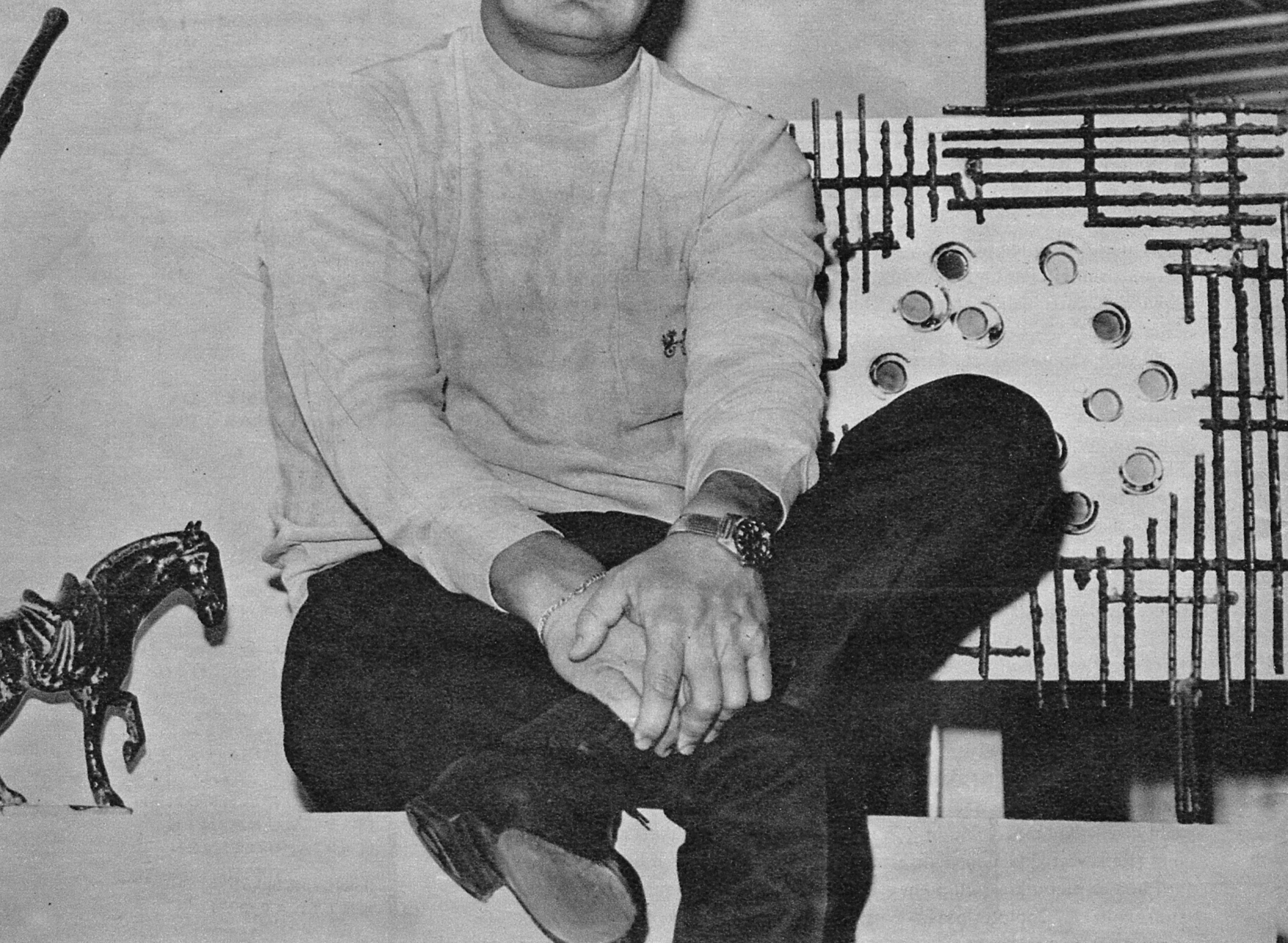
taiteilija
JYRKI PAAVOLA

lehtitilausten vastaanotto
TERTTU KELLARI
33 335

levikki
ANTTI HONKASUO

kaupallinen johtaja
MATTI LAHTINEN

toimitusjohtaja
URPO LAHTINEN

Urpo Lahtinen on vasta 36-vuotias mutta vaikuttaa helposti siltä, että hänen hermonsa ovat jo nyt täysin riekaleina.

Hän tulee aamuisin toimitukseen takin liepeet hulmuten semmoista kyytiä kuin olisi matkalla tulipaloa sammuttamaan. Hän sulkeutuu huoneeseensa, punainen valo ovipielessä syttyy ja sihteeri tietää sanoa kaikille puheille pyrkijöille: toimitusjohtajalla on neuvottelu, häntä ei ikävä kyllä voi nyt häiritä. Silloin vieras vetäytyy varpaisillaan takaisin ja on varma, että tuon salamyhkäisen oven takana kokoontuvat paraikaa Lahtisen lisäksi U Thant ja Mao Tse-tung neuvotellakseen maailmanrauhasta.

Mitä toimitusjohtajan huoneessa tosiasiassa tapahtuu? Vaikka saisin varoituksen, kielin totuuden: Urpo Lahtinen ottaa yksityisestä jääkaapistaan tölkin tavallista kulutusmaitoa ja maistelee sitä pienin kulutuksin katse tähdättynä etäisyyksiin. Kaikilla suurilla miehillä on häpeällinen heikkoutensa. Jack London esimerkiksi imeskeli salassa karamelleja.

Äkkiarvaamatta, ehkä jo kahden minuutin kuluttua, Urpo Lahtinen ilmaantuu uudelleen luolansa suulle leukaansa sivellen syvissä ajatuksissa, kysäisee ohimennen sihteeriltään onko mitään merkittävää tapahtunut mutta ei kuule mitä hänelle vastataan.

Sitten hän napsauttaa sormiaan, hän on keksinyt jotakin mullistavaa. Puolijuoksua hän nyt riuhtoo pitkin käytävää kohti toisen päätoimittajan ja toimitussihteerin huoneita mutta voi, perille asti hän ei ensi yrittämällä pääse. Kesken mat-

LEHDENKUSTANTAJAN ELÄMÄ JA KUOLEMA

Teksti: VEIKKO ENNALA
Kuvat: VEIKKO LINTINEN

Tämä on kertomus miehestä, joka teki HYMY-lehden.

Hän toivoo elämältä yllä olevan espanjankielisen, Meksikosta peräisin olevan sananlaskun mukaisesti terveyttä, rakkautta ja rahaa mutta myös aikaa nauttia niistä. Viimeksi mainittua ei vielä ole liialti järjestynyt.

Otsikosta huolimatta hän ei ole vielä kuollut, mutta koska täältä on jokaisen kerran erottava, on hänellä toivomuksia senkin suhteen. Hänestä olisi hienoa lähteä espanjalaisella patiolla, sherrytynnöri vieressään, flamencon sävelten soidessa kun taivaalla loistaa andalusialainen täysikuu.

Jeppe ei aio isona veturinkuljettajaksi vaan hän rupeaa intiaanipäälliköksi. Isä Urpo sanoo tähän, että sopii mainiosti, pääasia että pojasta tulee jotakin alalla mistä hän itse pitää. Lehdentekijäksi häntä ei pakoiteta.

kanteon hän kumauttaa kädellä otsaansa, aivoihin on iskeytynyt uusi tärkeä ajatus, hän tekee u-käännöksen ja pyrkii nyt kaikin voimin takaisin sinne mistä äsken lähti.

Talon omalle väelle ei tämä ole mitään uutta. Ovien pauke ja kumu käytävällä vain kertoo, että »Urpokin on jo tullut». Mutta asioita tuntematon voi vetää tästä kaikesta menoamisesta vain yhden ainoan johtopäätöksen: siinä totisesti mies, jonka harteille on asetettu koko universumin huolet ja joka yksin vastaa ihmiskunnan kohtaloista.

Urpo Lahtisen hermoissa ei todellisuudessa ole mitään vikaa. Hän on vain sekoitus tavatonta temperamenttia ja hajamielisyyttä. Viikkautensa vuoksi hän niveltyy kehnonlaisesti hämäläiseen maaperään. Hän on eksoottinen, kirkuvan värinen kukka harmaan, kaikenkattavan jäkälän keskellä.

Kaiken olisi hänen mielestään tapahduttava heti, tässä paikassa. Olenpa nähnyt hänen kiukustuvan puhelimen numerokiekkoon, joka pyörii liian hitaasti takaisin.

Puhutaan ihmisistä, joilla on Janus -kasvot tai jotka ovat ambivalentteja. Molemmat tarkoittavat sikäli pirstoutunutta persoonaa, että hänellä on samanaikaisesti kahdenlaisia tahdonyllykkeitä, hän vihaa rakastaessaan ja menee oikealle halutessaan vasempaan.

Urpo Lahtinen on vielä enemmän, hän on monitahokas, josta piru ottakoon selvän. Toisen ihmisen on mahdoton antaa hänestä tyydyttävää luonnekuvaa, perusteltua semminkään, ainakaan vajaassa kolmessa vuodessa ei häntä opita tuntemaan.

Katsotaanpa nyt eräitä hänen oireitaan ilman sanottavia selittelyn yrityksiä.

Jos hän ottaa vastaan asiakkaan, olkoon tämän sydämellä mitä tahansa, vaikeata on kuvitella Lahtista rakastettavampaa isäntää. Hän on pelkkää hymyä (päin vastoin kuin valokuvissa, joissa hän aina on vakava kuin vanha rovasti), pelkkiä tahdikkaita eleitä ja hän kuuntelee vierastaan henkeään pidätellen kuin saisi tietoonsa jotakin ainoalaatuista, vieraan ongelmat ovat hänenkin ongelmiaan.

Mutta kysypä häneltä tunnin päästä, mitä vieras oli asioinut, niin hän vastaa:

— Mikä vieras?

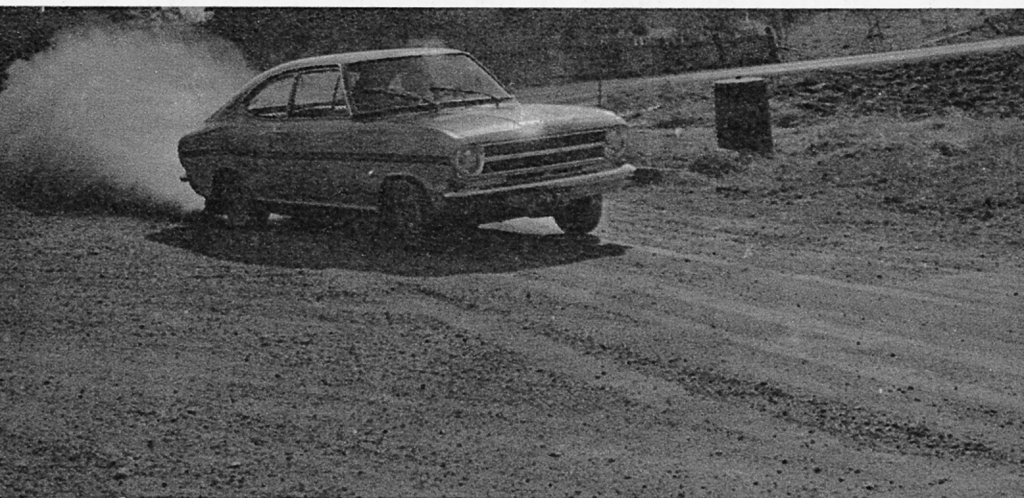
Hän on opetellut tahallisesti unohtamaan vähemmän tärkeitä

asioita säilyttääkseen järkensä valon, sillä jos kenelle niin lehdenkustantajalle kasautuu huolia ja murehdittavaa.

Urpo Lahtinen menetti isänsä ollessaan 8-vuotias, tämä kaatui talvisodassa Taipaleella. Jo silloin Urpo Lahtinen muistelee päättäneensä tulla Joksikin — isolla alkukirjaimella. Alku tosin ei näyttänyt laisinkaan lupaavalta. Sellainen rauhaton uneksija. Pingerrettyään miten kuten välttämättömät kahdeksan luokkaa lyseota Urpo Lahtinen nimittäin ryhtyi maankiertäjäksi ja kiersi peukalokyytiläisenä koko Euroopan ja puolet Afrikasta. Maailmankuvaa se kyllä avarsi ja lisäsi kielitaitoakin. Mutta mitään porvarillista karieeria ei maita matkaillen luoda, arveli huolestunut suku.

Aikamiespoika Urpo Lahtisella tuntui olevan taiteilijan luonnonlaatu ja runsaasti lahjojakin luovaan työhön. Kyllä hän loikin. Hän maalasi kankaalle houreellisia näkyjä, hän filmasi, hän valokuvasi ja hän kirjoitti matkakuvauksia kotimaan lehtiin. Viimeksi mainituissa lienee ollut siinä määrin väkevä persoonallinen panos, että Bonnin liittohallitus kutsui hänet vieraakseen tutustumaan Saksan sekaviin poliittisiin oloihin. Ja hieman myöhemmin Urpo Lahtinen istui vieraana aina oikeassa olevan, aina arvokkaan, aina hillityn, aina rakentavan ja aina perinteellisiä, jaloja arvoja vaalivan lontoolaisen The Timesin kaikkein pyhimmässä vastapäätä itse John Walterin kuvaa kuulemassa lehdenteon ja kustantamisen perimmäisiä viisauksia.

Ehkä tämä audienssi oli Urpo Lahtiselle suuntaa antava. Hänkin päätti perustaa ikioman lehden, lajissaan kyllä The Timesista yhtä kaukana kuin taivas on maasta.

Urpo Lahtisen paheisiin kuuluu myös kilpa-autoili viettelevänä harrastuksena, mutta nimenomaan vain harrastuksena. Kuvassa hän »kanttaa» urheiluvaunullaan. »Kun autokilpailussa lähtölippu heilahtaa, häviää jännitykseni heti, on kuin kokisin jonkinmoisen henkisen orgasmin», hän sanoo.

Hän oli silloin 26-vuotias ja omisti vaimon nimeltä Hymy, kolme matkalaukkua, arki- ja pyhäpuvun sekä 6 000 markkaa velkaa. Heikoimmin aineellisin edellytyksin ei tässä maassa liene koskaan lehteä perustettu.

Se ei suinkaan vielä ollut HYMY vaan ilmoituksilla elävä kertaviikkoinen rotaatiojulkaisu nimeltä Tamperelainen, joka jaettiin kaupungin joka ainoaan ruokakuntaan ilmaiseksi (vastaavanlaisia lehtiä ovat myöhemmin perustetut Turkulainen, Uutis-Kukko, Oulu jne.).

Startti oli vaikea. Tamperelaiselle povattiin pikaista kuolemaa ja kun prognoosi ei näyttänyt käyvän toteen, se yritettiin tappaa pilkalla, vähättelyllä, vaitiololla, kuiskutuskampanjalla, lyhyesti sanoen kaikilla niillä tempuilla, jotka muussakin liike-elämässä ovat osoittautuneet niin kovin käyttökelpoisiksi kun kysymyksessä on kilpailijan nujertaminen.

Tamperelaisella oli kuitenkin eräs valtti, se ei ollut riippuvainen puolueista, ei seurakunnasta, ei kaupungista. Se saattoi käydä sumeilematta käsiksi yhteiskunnallisiin epäkohtiin, se saattoi esittää kiusallisia kysymyksiä, se saattoi harrastaa »sensaatioita». Ne kaikki merkitsivät lukuarvoa. Ja niin kauan kuin lehdellä on lukuarvo siten, että se tutkitaan painopaikkaa ilmaisevaa viimeistä riviä myöten, niin kauan se on myös ilmoitusvälineenä vertaansa vailla.

— Niinä aikoina minä tein töitä 20 tuntia vuorokaudessa, kertoo Urpo Lahtinen. — Ja oli kuin sääntö, että lauantai-iltana nukahdin saunan lauteille. Olin yliväsynyt. Vaimoni avulla kompuroin sieltä vuoteeseen. Se oli hurjastelua työllä se.

Vuonna 1960 laajensi Urpo Lahtinen LEHTIMIEHET Oy:n nimissä alkamaansa kustannustoimintaa, hän perusti aikakauslehden ristien sen vaimonsa mukaan HYMYksi.

Kun Tamperelainen aluksi ilmestyi kerran viikossa, ilmestyy se nyt kahdesti. Ja kun HYMY nuorisolle tarkoitettuna lehtenä keinui aikansa kuolemansa partaalla, on se tänä päivänä, vajaat kahdeksan vuotta myöhemmin, maan suurin tilattava aikakautinen julkaisu, joka käsittelee kaikkea mahdollista taivaan kannen alla.

— Olet tehnyt lehdistön historiaa, sanoin Urpo Lahtiselle. — Sinusta on tullut Jotakin. Nyt kai olet tyytyväinen?

— Enpä tiedä, hän vastasi. — En osaa sanoa olenko saavuttanut sen mitä ajoin takaa. En nimittäin vieläkään varmasti tiedä, mitä ajan takaa.

Hän kiersi huoneen kahdesti ympäri ja istuutui toiseen tuoliin:

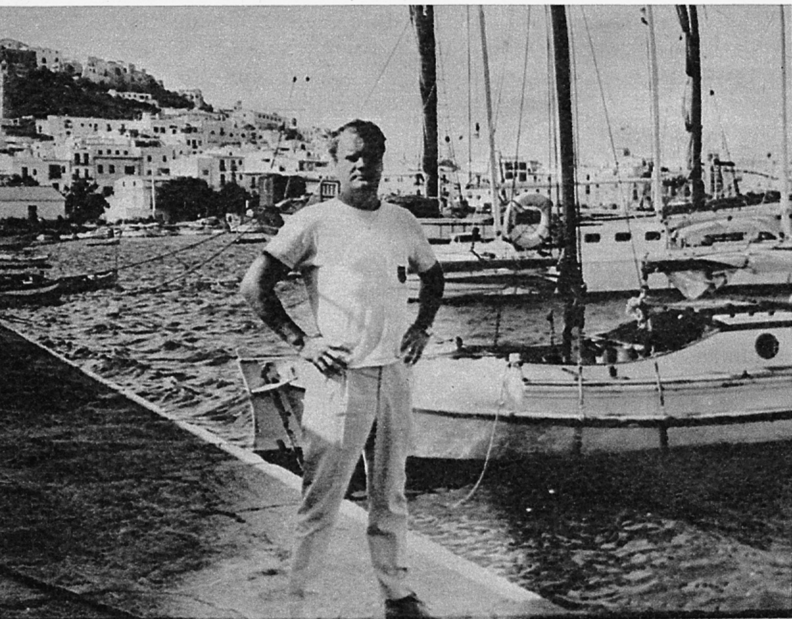
— En tosiaankaan tiedä.

Televisiomainokset ovat luoneet myytin menevästä miehestä. Urpo Lahtinen jos kuka on »menevä». Saattaa hyvinkin olla, että hänen riehuntansa ei ole pelkästään vilkkautta vaan myös toinen luonto, joka kehittyi kymmenen vuotta sitten, jolloin hän oli samalla kertaa ilmoitushankkija, toimittaja, oma juoksupoikansa, valokuvaaja ja lehdenkustantaja.

James Joyce toi aikoinaan kirjallisuuteen käsitteen »tajunnanvirta». Se on tyyliä, jossa ääneen puhuttua ei eroteta sitaatein tai muuilla tapaa ajatuksista eikä tekoja aikeista. Joyce saattaisi kuvata viisiminuuttista Urpo Lahtisen elämästä kukaties näin:

»Kun puhelin soi hän sanoi: haloo Lahtinen. Volvo on vietävä pesuun. Jukka voi sen tehdä. Viimeöinen keskusteluni Hymyn kanssa oli hyvä. Hyvää päivää hyvää päivää. Hymyllä voi joskus olla vaikeuksia

▲ HYMYlehden yksityinen ralli, joka ulottui napapiiriltä Saharaan. Tässä vietetään lepohetkeä. Vasemmalla Urpo Lahtinen, joka vielä silloin (vuonna 1961) kampasi tukkansa ylös ja käytti leukapartaa.

◀ Merimies Urpo Lahtinen Ibizalla, saarella jota hän rakastaa. Kaksi viikkoa sitten Lahtinen purjehti ystävineen purren Hollannista Suomeen.

ymmärtää minua enkä sitä ihmettele. Miten täällä voi olla kärpänen? Sekö teidän kirjoituksenne? Minun täytyy sanoa, että nautin lukiessani sitä. Mikähän helvetin kirjoitus. Kuka on Mielonen? Hassu sukunimi. Niin kuin Lahtinenkin on hassu tavanomaisuudessaan, he-he. Ja Helppolainen. Olen jossakin tavannut jonkun Helppolaisen. Soittaa The Helppolainen's Quartet, värivalot. Se toissailtainen tyttö oli hyvä tanssimaan. Taaskohan HYMYlehti myöhästyy. Täytyy tilata ne lentoliput Amsterdamiin. Sanalla sanoen juttunne oli hyvä, herra Mielonen. Sitä vaille etten nauranut ääneen, sen vannon. Huumoria, niin juuri. Vodka sopii hyvin yhteen lemon juicen kanssa. Annoin kirjoituksenne päätoimittaja Virtaselle, hän hoitaa nämä asiat. Puolsin ehdottomasti mutta jos hän nyt sen palauttaa, hänellä täytyy olla varastossaan entuudesta jokin vastaava. Russelista ei voi sanoa muuta kuin että hän on ylettömän selkeäjärkinen. Pitää muistaa soittaa Rautakirjaan. HYMYlehden viime palautusprosentti oli 4. Omituista että piirtelen aina kaikenlaista päätöntä kun puhun puhelimessa. Jospa Freud eläisi. Kovin hauska, että soititte, herra Mielonen. Ei ei ei ollenkaan, minulla on aina aikaa teitä varten. Paljonkohan pitäisi nostaa HYMYn painosta, täytyy miettiä. No nyt se lopetti, jumalan kiitos. Miten tuo kärpänen voi olla täällä, kysyn vain. Pahus että on nälkä. Täytyy käydä vaatturilla sovittamassa kello 14. Taas se soi. Sanon Marjatalle, että minulla on neuvottelu. Onkohan niillä pojilla mitään vetojuttua seuraavaan numeroon.»

Urpo Lahtinen on kookas mies, hänessä on samantapaista ylitehostunutta maskuliinisuutta kuin Hemingwayssa. Sen hämäävämpää on sitten nähdä hänen itkevän. Joku erityisen surkuteltava ihmiskohtaloko häntä liikuttaa? Ei ollenkaan, sillä jokaisen lehden jokainen toimittaja on jo kyllästymiseen saakka saanut kuunnella elämän kovaosaisten kuvauksia vaikeuksistaan. Tämä ei merkitse sitä, etteikö hän tuntisi myötätuntoa; harva lienee uhrannut varoja hyväntekeväisyyteen niin runsaasti kuin Urpo Lahtinen.

Hän liikuttuu kirjallisuudesta, hänestä on haltioittavaa lukea Bertrand Russelin paradokseja ja Nabokov on hänestä viiden Nobel -palkinnon arvoinen.

Tämä lapsirakkauden kuvaajako? Juuri niin. Urpo Lahtista ei tosin hellytä kyyneliin lapsirakkaus sinänsä vaan se tapa, millä arkaluontoista aihetta voidaan käsitellä.

Mikään ei herätä naisen sydämessä syvempiä tunteita kuin miehen kyyneleet, sanoi kerran Liz Taylor. Ja hän lisäsi ihmettelevänsä, miksi miehet yleensä nolostelevat niitä.

Urpo Lahtinen ei nolostele.

Kysymys: Miksi sinä touhuat aina niin valtavasti? Et ole hetkeäkään aloillasi.

Vastaus: — Kai se on luonnekysymys. Toiseksi se voi olla tapa, josta en osaa irroittautua, se on muisto niiltä ajoilta, jolloin panin tämän firman alkuun. Silloin piti itse ehtiä kaikkialle. Nythän en enää varsinaisesti kirjoita mutta minun kyllä täytyy tietää mitä muut kirjoittavat koskapa olen vastuussa niistä.

— Kuulin, että olet ostanut purren?

— Niin no. Aikomukseni on purjehtia lähimmän vuoden aikana Tahitille. On hyvä päästä edes joksikin aikaa irti puhelimista ja iänikuisista kokouksista ja neuvotteluista.

— Miltä tuntuu olla ainainen silmätikku, sensaatiolehden kustantaja?

— Hienolta. Kun minua pyydettiin tv:n Jatkoaikaan selvittämään, mitä on sensaatio, sanoin että sana sensaatio tajutaan väärin. Eihän se välttämättä ole mitään pahaa, sensaatio on jotakin erikoista, epätavallista.

— Nyttemmin onkin ruvettu puhumaan skandaalilehdistä tai populäärilehdistä.

— HYMYlehti on aikansa kuvastin. Ei se itse tee skandaaleja, se saattaa joskus puhua skandaaleista, joita muut ovat järjestäneet.

— Onko korrektia puuttua ihmisten yksityiselämään?

— Kaikki ns. haastattelut ovat

puuttumista jonkun yksityiselämään. Kun kirjoitetaan suurin otsikoin ja »yksinoikeudella» jonkin kuuluisuuden avioitumisesta, nähdäkseni voidaan kirjoittaa yhtä perustellusti myös jonkin kuuluisuuden avioerosta. Ei jälkimmäinen ole sen ihmeellisempää kuin edellinenkään, ainakaan tänä aikana jolloin vakavasti keskustellaan jo siitäkin, onko koko avioliitto aikansa elänyt instituutio.

— Onko suomalainen aikakauslehdistö vanhahtavaa?

— On. Kehitys kaikilla aloilla on valtavaa. Hiroshiman paukusta alkoi kokonaan uusi luku historiassa. Aikakauslehdistö usein survoo paikoillaan uskaltamatta ottaa kantaa juuri mihinkään. Kun HYMYlehti ottaa, saa se niskoilleen toisten lehtien vihat. Mutta sehän on aina ollut edelläkävijän kohtalo. Galileo Galilei joutui inkvisition eteen kun hän uskalsi väittää, että maapallo onkin pyöreä. Meillä on vieläkin hirvittävästi kaikenmoisia tabuja, joihin ei saisi arvostellen kajota. Sellaisia ovat sukupuoliasiat, uskonto, tuomioistuimet, vankeinhoitolaitos. Kuitenkin tyytymättömyys oleviin oloihin on aina ollut kaiken edistyksen lähtökohta.

— Eikö ns. seksivillitys ole mennyt jo liiallisuuksiin?

— Minun mielestäni ei ole. Asiaa on kätketty ja salailtu epäterveesti niin monia satoja vuosia. Miehen ja naisen suhde on ikuinen ja aina uusi. Se on valtava aihe. Joskus minua harmittavat sufragetit, jotka pyrkivät poistamaan sukupuoliroolit. He luulevat, että kaikki johtuu kasvatuksesta, mutta heiltä jää huomaamatta, että on sentään valtava biologinen ja fysiologinen ero miehen ja naisen välillä — jumalan kiitos.

— Oletko sinä sitten aina oikeassa?

— En ollenkaan. Maailmankatsomukseni muuttuu joka päivä. Imen kaikilta tahoilta uusia vaikutteita lakkaamatta. Siksi HYMYlehdelläkään ei ole mitään erityistä »linjaa». Sekin kehittyy ja muuntuu kaiken aikaa.

— Vanhoillisuusko sinua suututtaa?

— Sanotaan kaavoittuneisuus. Ja lisäksi kaikenlainen aikailu ja jahkailu päätösten teossa.

— Et kuulu mihinkään alasi liittoon?

— Minä olen villi. Katson että liittyminen johonkin lehdenkustantajien yhdistykseen sitoisi käteni. Silloin pitäisi olla »lojaali» ja se aiheuttaisi lehteni taantumisen. Olen mieluimmin suunnan näyttäjä. Hauska huomata, että kun HYMYä on aikansa parjattu, muutkin lehdet ovat pikkuhiljaa siirtymässä samoille linjoille.

— Nautit elämästä kaikin tavoin, sanoit kerran.

— Pyrin nauttimaan. Siksi nukunkin vain vähän ettei aikani kuluisi hukkaan. Luen valtavasti öisin.

— Tarkoittaako se sitä, että toivottelet itsellesi pitkää ikää?

— Ei pitkä ikä ole tarkoitus sinänsä. Mutta elämän sisältö on. Latteus on pahinta mitä tiedän.

— Siksikö harrastat kilpa-autoiluakin?

— Siksi. Se tuo olemassa oloon jännitystä. En autoile voittaakseni, se ei ole kunnianhimoni, vaan osallistuakseni. Voisin sanoa että flirttailen kuoleman kanssa. Vasta sillä rajalla, johon kuolema jo heittää hienoisen varjon, ymmärtää elämän arvon. Hemingwayn mukaan rakkauskin puhkeaa ihanimpaan kukkaansa vasta lopullisen lähdön kynnyksellä.

— Rakkaudesta puheen ollen, sinulla on playboyn maine.

— Ei kai! En kiellä ettenkö poikamiesaikoinani tehnyt runsaastikin tutkimusmatkoja budoaareihin. Mutta nythän minulla on vaimo ja lapsi. Jos nyt voidaan puhua elämän sisällöstä, minun elämäni sisältö on heissä.

— Toivoisitko poikasi jatkavan omaa uraasi lehdenkustantajana?

— Hän saa vapaasti valita työnsä taipumustensa mukaan. Minä en pakoita enkä edes esitä toivomuksia paitsi sen, että hänestä tulisi jotaki nalalla, josta hän todellä pitää.

— Jotakin suurella kirjaimella.

— Vaikka niinkin.

— Vielä HYMYlehteen palatakseni, professori Eskola sanoi jossakin yhteydessä, että tämän maan lehdistöltä kaivataan enemmän HYMYn kaltaista mentaliteettia. Mitä hän ymmärtääksesi sillä tarkoitti?

— Railakkuutta, otaksun. Rehellisyyttä silloinkin, kun se voi tuntua julmalta. Ja myös helppolukuisuutta. Ei viimeksi mainittu ole halpahintaisuuden merkki. Asioiden yksinkertaistaminen vaatii päinvastoin taitoa.

— Epäilemättä kuvaus siitä, miten veli on maannut sisarensa kanssa, on rehellisyyttä, mutta palveleeko se edistystä?

— Sanoinhan jo, että lehti on aikansa peili. Jokainen HYMYn numero on sivu ihmiskunnan hitoriaa. Ei maailma tule sen paremmaksi jos epäkohdista vaietaan. Eikä lehden jokainen juttu ole tarkoitettu elämänohjeeksi tai esikuvaksi.

— Kun osallistut autokilpaan tai lähdet purjehtimaan Tahitille, etsitkö vaaraa?

— Etsin jännitystä arkipäivän vastapainoksi.

— Tuoko pelko tyydytystä?

— Ei pelko vaan siitä vapautuminen. Odottaessani autokilpailussa starttilipun heilahdusta jännitän tavattomasti. Mutta kun lippu on heilahtanut ja matkanteko alkaa, koen suurenmoisen vapautumisen tunteen. Se on jonkinmoinen henkinen orgasmi.

— Miten toivoisit kuolevasi?

— En ainakaan raihnaisena ikäloppuna. Voisi olla jaloa lähteä äkisti, tuskaa tuntematta tai olisi vieläkin suurenmoisempaa kuolla espanjalaisella patiolla täysikuun aikaan, vieressäni pikkuinen sherrytynnöri. Noin vain hiljaa haihtuen ja huveten, ympärilläni flamencon soittajia ja tanssijoita.

— Se olisi pakanan kuolema.

— Ehkä hyvinkin, mutta hieno. Enkä kaipaisi muistopuheita. Minusta olisi kyllin, jos minut löytänyt posadero veisi vaimolleen sana näin sanoen »Nuestro amigo finlandes cehaido». (Suomalainen ystävämme on lähtenyt.) □

—SEK—

Asa Ulastori. Pikahipparadio.

Menkää minne vain. Avatkaa Asa Ulastori.

Odottakaa kunnes sinne tulee muitakin.

Se tapahtuu hyvin nopeasti, sillä ularadiona Ulastorissa on houkuttelevan puhdas ääni. Äänen väriä voitte säätää ylhäältä alas.

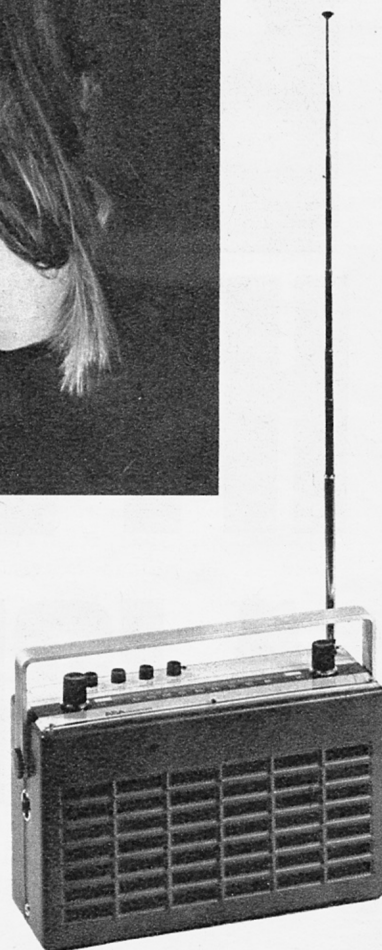
Kysykää, saatteko seuraavan tanssin. Tanssikaa tai kuunnelkaa. Automaattinen hienoviritin pitää aseman oikein viritettynä.

Ja jos ei tule mieleistänne kappaletta, niin kytkekää levysoittimenne tai nauhurinne Ulastoriin.

Mutta ennen kaikkea tätä, ostakaa Ulastori. Ohjehinta vain 225 mk.

Se ei ole liikaa kannettavasta tanssipaikasta.

ASA parempaa ette löydä

Rouva Hilma Lappalaisen totuuden hetki Anja-tyttären arkun äärellä.

HYVINVOINTI-RUOTSI AJOI ANJAN KUOLEMAAN

MARKKU ERONEN

Rajussa kolarissa rumaksi ruhjoutunut Anja Lappalainen makaa arkussa siksi, että hän sai Ruotsin lastensuojeluviranomaisten hoidossa ollessaan hurjastella raggareiden kanssa. Tyttö pakeni yhteiskunnan hoiviin koska äiti ei hyväksynyt hänen holtitonta menoaan. Oliko äiti väärässä kun hän halusi lapsensa parasta?

Rouva Hilma Lappalainen (47) on syystä katkera.

Puoli tuntia ennen kuolemankolaria sanoi 16-vuotias Anja Lappalainen parhaalle ystävätterelleen Ingegerd Höglundille yhteisessä hoitopaikassa Edestan emäntäkoulussa:

— Minun pitäisi käydä kotona pyytämässä äidiltä anteeksi.

Se oli paljon surua tuottaneen tytön testamentti.

Kun rouva Lappalainen oli hakemassa ruumista Gnestasta kotiin Örebrohon, hän itki kaksi tuntia arkun äärellä.

— Tutkin itseäni ja kuuntelin hiljaisuuden ääniä. Siinä paikassa annoin Anjalle kaiken anteeksi — ja minun oli hyvä olla. Mutta äänet kehoittivat minua tuomaan tapahtuneet vääryydet julki. Siinä työssä olen niin kauan kuin elän.

Hilma Lappalainen on pitänyt päätöksensä. Hän on etsinyt selitystä ministereitä myöten, mutta kukaan ei uskalla tunnustaa erehtyneensä.

Hyvinvointi—Ruotsi ei myönnä, että liika holhoaminen aiheuttaa myös pahoinvointia. Pitkäaikainen ylisosiaalinen vallankäyttö on muuttanut maan hunajaa tihkuvaksi huoltovaltioksi, jossa melkein kaikki kruunut kulkevat valtion kautta. Jos erityisesti holhottavia ei luonnostaan löydy tarpeeksi, sellaisia tehdään, jotta systeemi pyörisi. Anja Lappalainen oli järjestelmän uhri, väittää äiti.

Ennen kuolemaa

Anja oli keskimmäinen Hilma Lappalaisen kolmesta aviottomasta lapsesta. Hänellä on kaksi poikaa nykyisestä avioliitostaan hitsaaja Onni Lappalaisen kanssa.

Anjan isä on helsinkiläinen stuertti, joka tällä erää on päätoiminen juoppo. Rouva Lappalainen ei silittele aviottomiksi jääneiden lastensa isiä. Stuertistakin hän sanoo:

— Jaksais vaan juoda edelleen. Kuolis sitten katuojaan!

Hilma Lappalainen on jyrkkä luonne, mutta hän tahtoo kaikille hyvää. Ennenkaikkea lapsilleen, joista hän tahtoo kasvattaa kunnon kansalaisia.

Anja oli kiltti ja sävyisä tyttö syksyyn 1964 asti. Sitten hän alkoi pinnata koulusta, oli kerrankin yhtäperää kolme vuorokautta omilla teillään. Äiti kieltäytyi allekirjoittamasta nimeään poissaolovihkoon, ennenkuin tyttö kertoisi, missä oli kuljeksinut. Rouva Lappalainen oli huomannut Anjan hakeutuvan kovin halukkaasti raggareiden pariin. Hänet itsensä on jauhettu monissa kivissä ja siksi hän pelkäsi lapsensa puolesta.

Ehkä äiti, jyrkkä ihminen kun on, ei jaksanut tarpeeksi ymmärtää kuohuntavaiheessa elävää tyttöä, vaan koetti päästä tuloksiin liian suoraviivaisesti.

Anja päätti lapsellisuudessaan kostaa.

Hän kanteli lastensuojeluviranomaisille ja sai oitis paikan Örebron tyttökodissa.

Suomessa ja Ruotsissa voimassaolevat huostaanottosäädökset poikkeavat vähän toisistaan, mutta niitä sovelletaan eri hengessä. Suomalaisen asiantuntijan mukaan Ruotsin laki ainakin muodollisesti takaa vanhemmille paremman oikeusturvan kuin Suomen laki, mutta täällä

ollaan tarkempia lain soveltamisen kontrolliin nähden.

Vaikea sanoa, kumpi käytäntö on järkevämpi ja tuottaa elinkelpoisempia ihmisiä. Me kirotut metsäsuomalaiset vielä kuvittelemme, että vanhemmilla on jotain annettavana lapsilleen. Ruotsissa kehitys taas on vienyt siihen, että vanhemmat ovat lähes tarpeettomat. Sikäläisten kokemusten mukaan vanhemmat voivat vain nuolla lastensa jalkoja, jos ovat edes siihenkään arvolliset. Ruotsin järjestelmä ehkä vapauttaa lapsissa olevia kykyjä, jotka kiinteän perhekasvatuksen puitteissa jäisivät pimentoon, mutta vastapainoksi se tuottaa summattoman määrän elinkelvottomia hysteerikkoja, jotka eivät saa mistään iloa eivätkä tyydytystä. Eivät myöskään tuota sitä muille.

Tällaista taustaa vasten pantuina rouva Lappalaisen kokemukset ovat ainakin suomalaisen silmissä käsittämättömiä.

Hänen mielestään Anjan huostaanotto oli virhe. Tytön paikka oli ehdottomasti kotona, viranomaiset olisivat kyllä siinä sivussa voineet avustaa kasvatuksessa, jos se olisi käynyt tarpeelliseksi.

— Olen varma, että tyttö vasta tässä vaiheessa menetti tasapainonsa. Olisi ollut paras, jos hän olisi saanut palata kotiinsa.

Rouva Lappalainen tunnustaa, että tyttökoti tarjosi sillä hetkellä Anjalle enemmän ulkonaisia mukavuuksia kuin oma koti. Paha vain, että sai vapaasti jatkaa seurusteluaan jengissä, joka varasteli ja hurjasteli iltaisin autoilla.

Vaikka Anja olikin yhteiskunnan erityisessä suojeluksessa, hänen annettiin iltaisin tehdä mitä tahtoi. Tässä ruotsalainen käytäntö jälleen eroaa suomalaisesta. Suomalaisten koulukotien preussilaisen komennon tiedätte ankaraksi. Ruotsissa on toisin. Äsken eräs koulukodin kasvatti valitti oikeusasiamiehelle, että hänen tukkaansa ei oltu leikattu aivan hänen omien toivomustensa mukaan. Ja saman laitoksen pojat purnasivat uusimman muodin mukaisista amerikkalaisista vaatteista, jotka koulukodin johtaja oli tilannut nimenomaan siksi, etteivät hänen talonsa pojat eroaisi muista kun käyvät elokuvissa laitoksen ulkopuolella.

Lastensuojelulautakunnan mielestä Anja, niin sävyisä kuin olikin, sopeutui huonosti tyttökotiin. Vasta kymmenen vaikean kuukauden jälkeen hänet siirrettiin Edestan emäntäkouluun. Mutta sielläkin ralli jatkui. Anja oli hulluna nopeisiin autoihin ja vietti vapaa-aikansa entisenlaisissa porukoissa.

Se vei häneltä hengen.

Lokakuun 23 päivän iltana 1965 — vuosi kotoalähdön jälkeen — Anja pyrähti kolmen tuntemattoman pojan kanssa ajelulle maaseudulle. Hän istui kaupungin nopeimmassa autossa, joka kiihdytti 170 km tunnissa. Anjasta se oli ihanaa.

Muutaman kilometrin jälkeen kuljettaja — vastuuttomana vauhtihulluna tunnettu paikkakunnan kauhu — heräsi erikoisvalmisteisessa ajajanistuimessaan. Auton takaosa retkotti tien toisella puolella 30 metrin päässä. Iso amerikanrauta oli leikannut väärällä kaistalla vastaan tulleen urheiluauton kahtia.

Anja kuoli matkalla Nyköpingin sairaalaan. Kaksi muuta poikaa menehtyi heti, mutta erikoisistuin pelasti ajajan.

Raggari lähetti Anjan haudalle tervehdyksen: »Yritä antaa minulle anteeksi.» Tekoaan hän ei osannut katua.

Hilma Lappalainen ei syytä nuorukaista vaan lastensuojeluviranomaisia.

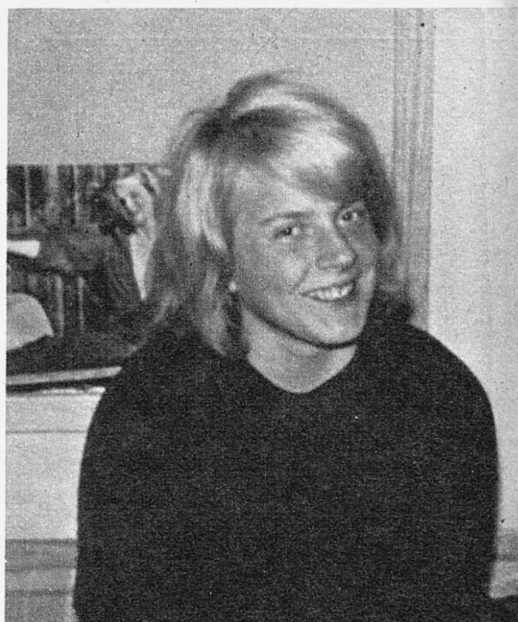
— Minussa herää kysymys, olisiko näin tarvinnut tapahtua. Jos olisin todella lyönyt Anjan kasvatuksen laimin, voisin ymmärtää lastensuojelulautakuntaa, mutta olenhan selvästi pystynyt osoittamaan, että ankara kuri tarkoitti Anjan parasta.

— Aion taistella vielä nyt tyttäreni puolesta. Suurten herrojen maine ja kunnia siinä kärsii, mutta minulta kuoli tyttö 16-vuotiaana!

Poikanikin vietiin

Ei vähä mitään. Pari kuukautta Anjan karkaamisen jälkeen meni 12-vuotias Maurikin kantelemaan. Hänet pantiin kolmen kilometrin päähän kasvatuskotiin. Pojan poisoton jälkeen tuli pari virkailijaa pyytämään rouva Lappalaiselta allekirjoitusta viralliseen paperiin. Tämä ajatteli lapun koskevan Maurin hoitomaksuja ja pani nimensä. Vasta myöhemmin selvisi, että hän oli tietämättään luovuttanut poikansa kokonaan lastensuojeluviranomaisten kynsiin.

Silloin Hilma Lappalainen pani tuulemaan. Hän matkusti Tukholmaan kertomaan vääryydestä poliitikoille ja korkeille virkamiehille. Siltä matkalta ei irronnut mitään.

16-vuotias Anja muutama kuukausi ennen kuolemaansa

Maurikin tahtoi palata kotiinsa, mutta hänet siirrettiin kasvatuskodista Örebron sairaalaan viikkokausiksi psykologisiin kokeisiin. Olihan virkailijoilla äidin antama lupa.

Systeemi pelasi ja äiti oli voimaton. Häneltä oli parissa kuukaudessa viety jo kaksi lasta. Lastensuojelijat eivät myöntäneet, että olivat kieroilemalla saaneet Maurin haltuunsa. Eivät sittenkään vaikka paikallinen sanomalehti Kuriren teki »Lappalaisen tapauksesta» monta etusivun juttua ja hyökkäsi lastensuojelulautakunnan mielivaltaa vastaan.

Viskaalit inttivät, että äiti tiesi, mitä allekirjoitti, koska »hän osaa lukea ruotsia oikein hyvin». Kun tämä vapaaehtoisesti meni psykologin testiin, asiantutija todisti, että rouva Lappalaisen ruotsinkielen taito on hyvin heikko. Hän ymmärtää vain joitakin puhekielen sanoja. Vielä selvisi sekin, että luovutustodistus on niin koukeroinen, ettei tuomarikaan saa siitä selkoa ilman lakikirjaa!

Kun äidin ei sallittu käydä sairaalassa edes katsomassa Mauria, hän antoi haastattelun iltalehti Aftonbladetille, joka on nykyisin Ruotsin kolmanneksi suurin sanomalehti.

— Minähän rakastan Mauria ja voin hyvin pitää hänestä huolen. Olenko kohdellut väärin muitakaan lapsiani? Olen murtumaisillani. En voi nukkua öisin.

— Olen lähettänyt lehtileikkeleitä ja kirjeen presidentti Kekkoselle ja nyt panen kaiken toivoni häneen.

Epätoivossaan äiti kuvitteli, että hän saisi Maurin takaisin vaihtamalla kansalaisuutta, mutta virkailijoiden mukaan se ei olisi auttanut.

Puoli vuota Maurin ryöstön jälkeen lähetti kirjailija Jan Myrdal valituksen oikeusasiamiehelle. Hän kysyi, mitä takeita on siitä, että kielivähemmistöt saavat tasaveroisen kohtelun lain edessä. Lappalaisen tapauksesta kirjailija sanoi: »Huostaanottomenettely oli niin hämärä, ettei se kelpaisi edes romaaniin».

Vastaus tuli kolme kuukautta Anjan kouleman jälkeen, tammikuussa 1966. Örebron lastensuojelulautakunta sai vain varoituksen, mutta päätöksestä kokonaisuudessaan tuli merkittävä ennakkotapaus. Huomattiin, että kielivähemmistöt olivat siihen asti eläneet Ruotsissa tyyten turvattomina.

Oikeusasiamiehen ratkaisu edellytti, että sosiaalivirkailijoiden on suostuttava koko maassa kohtelemaan asiallisesti muitakin kuin ruotsia äidinkielenään puhuvia.

Se oli raju läimäisy kopeille ruotsalaisille virkailijoille.

Ja kirjailija Myrdal myönsi tyytyväisenä, että kyllä Ruotsissakin saa jotain aikaiseksi kun vaan pitää tarpeeksi meteliä. Tosin menee aikaa, mutta sittenkin.

Taistelu jatkuu

Mauri on nyt kotona, mutta Hilma Lappalainen tahtoo vetää tilille tyttärensä todelliset murhaajat. Osaksi syy on järjestelmässä. Kuitenkin Anjan kurjaan kohtaloon liittyy myös henkilökohtaisia ratkaisuja, joita mikään laki ei edellytä.

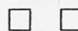
Anjan ruhjoutuneen ruumiin ääressä äiti päätti jatkaa taistelunsa loppuun. Se ei koske yksin menetettyä lasta vaan myös häntä itseään. Leningradissa syntyneenä, Helsingissä asuneena ja Ruotsiin ajautuneena Hilma Lappalainen on saanut purra rystysiään monta kertaa.

Rouva Lappalaisen suurin vaiva ja ihmetyksen aihe on tämä:

— Tarkoitukseni on aina ollut elää kunnolla ja nuhteettomasti, mutta mahtipontiset ihmiset eivät anna siihen mahdollisuuksia — samoilla oikeuksilla kuin itselleen suovat. Epäonnistumisen seurauksista ollaan näppärästi auttamassa »joku heikko» tai heikoksi luultu entistäkin vaikeampaan tilanteeseen.

— Täällä Ruotsissa uhreiksi valitaan ensimmäisinä orvot, kodittomat ja kirotut ulkomaalaiset. Miksi orvon ei sallita edes joskus saada osakseen menestystä ilman että hänen tarvitsee kuohuttaa verensä, menettää yöunensa ja joutua tilaan, jossa ei maistu ruoka eikä nauru vuosikausiin.

— Miksi meidät pitää kertakaikkisella sisulla nitistää?

Ruova Lappalainen »on hoitanut lapsensa hyvin», sanotaan Helsingin kaupungin lastensuojeluvirastan todistuksessa. Silloin hän asui Helsingissä yksin kolmen lapsensa kanssa. Ei kai hän ole voinut hoitaa heitä huonosti silloin kun perheessä on ollut vielä isäkin?

Hilma Lappalainen on ankara mutta hyvä äiti. □

MISS FORD Escort

Paula Linola, 19-vuotias dipl.kosmetologi ei tällä hetkellä toimi omalla alallaan, vaan on suuressa kultasepänliikkeessä myyjättärenä. Vapaa-aikoinaan hän toimii mannekiinina jopa niinkin usein, ettei varsinaisille harrastuksille tahdo jäädä aikaa.

Paula osallistui tämän vuoden missikisoihin, hän on se tyttö, joka joutui aloittamaan kaikki kierrokset. Epäonnistunut, jäykkä kampaus mielestämme heikensi Paulan mahdollisuuksia. Paulan kihlattu ilmoitti tytön kilpailuun, ja hän on yleensä suhtautunut myötämielisesti tytön mannekiinityöhön, vaikkakaan sesonkikautena ei usein morsiantaan näe.

Paula asuu kotonaan Härmälässä, Tampereella, yhdessä äitinsä kanssa. Suuria tulevaisuudensuunnitelmia hän ei ole rakennellut, elämä menee mukavasti näinkin. Mahdollisuuksiaan missikisoissa Paula ei arvioinut kovinkaan hyviksi, sillä hän sanoo jo pituutensakin, 168 senttiä, rajoittavan mahdollisuuksia. Joka tapauksessa Paula on edustavan näköinen neitonen, eikö totta?

Ford Escort

Ford Escort on rakennettu kestämään. Sen 1 100 ja 1 300 cm³ moottorit ovat suorituskykyiset. Tekniikan kielellä voimme kuvata moottoriamme näin: rivimoottori, palotila männissä, poikittaishuuhtelu (= imu- ja pakokanavat vastakkaisilla puolilla) viidellä runkolaakerilla laakeroitu kampiakseli. Jos seuraatte kilpa-autoilua, tiedätte tämäntyyppisten moottoreiden jo useiden vuosien ajan olleen käytössä kilpa-autoissa. Moottori on siis kokeiltu ja hyväksi havaittu. Sisätilat ovat runsaat ja sisäverhoilu on käytännöllinen ja edustava. Fordin uraauurtava Aero-Flow tuuletusjärjestelmä vakiovarusteena.

Ford Escort 1100 53 hv, huippunopeus n. 130 km/t ohjehinta 9100:—*)
Ford Escort 1300 61,5 hv, huippunopeus n. 137 km/t » 9950:—*)
Ford Escort GT 75 hv, » n. 148 km/t » 11.500:—*)

***) Hinnat ohjehintoja tuontisatamassa katsastusvarusteineen. Hinnat eivät sisällä rahti- eikä toimituskuluja.**

Käykää tutustumassa Ford Escortiin, tulette hämmästymään!

MISS FORD
Escort

Juho Riikonen- KORONKISKURI VAI HYVÄNTEKIJÄ?

Juho Riikonen (57) on helsinkiläinen suurliikemies, Suomen Notariaatti Oy:n toimitusjohtaja ja rahanlainaaja. Onko hän koronkiskuri vai hyväntekijä. Kysymykseen on haettu ratkaisua yli 20 oikeuden istunnossa. Koronkiskurina häntä pitävät 31 asianomistajaa. Riikonen uskoo syytteen raukeavan kaikilta osiltaan. Kuinka käy suomalaisen Roope Ankan?

Juho Riikonen (oikealla) uskoo koronkiskontasyytteiden raukeavan. Vasemmalla hänen asianajajansa Olavi Varviala. Kohta alkava oikeudenistunto ei näytä herroja pahemmin vakavoittavan. Kuva on otettu hetkeä ennen kuin oikeudenistunto alkoi 18.4. Helsingin raastuvanoikeuden III osastolla.

Teksti: HANNU RAHKONEN
Kuva: UUSKUVA/ JUHANI KAARENMAA

Juho Riikosen elämänkaaren tuntee pääpiirteittäin järvenpääläinen Mauno Turman. Hän on itse ollut »kierteessä» kymmenkunta vuotta sitten, jolloin osti Riikoselta auton ja maksoi siitä kaiken kaikkiaan hiukan alle kolme silloista miljoonaa. Hän lainasi rahaa ja maksoi kovia hyvityksiä. Kerrotaan, että Suomen Notariaatin entinen toimistonhoitaja, Turmanin hyvä kaveri, olisi joutunut niin suuriin taloudellisiin vaikeuksiin, että tehtyään ensin pankkiväärennyksiä saadakseen velkansa maksetuksi, lopulta ampui itsensä. Turman on kierteestä selviytynyt ja hän on sittemmin toiminut Riikosen pyynnöstä eräänlaisena sovintoneuvottelijana eräiden oikeusjutun nostaneiden Riikosen asiakkaiden kanssa.

Eräiden lähimmäisten kuvaukset toimitusjohtaja Riikosesta eivät ole kovinkaan mairittelevia. Sanotaan, ettei miehessä ole inhimillisyyttä lainkaan. Hänen veljensäkin asuu huoltoavun varassa Vuosaaressa. Uskotaan, että Juho Riikosella ei ole yhtäkään ystävää suden ja rahan lisäksi. Raha on Riikoselle rakasta eikä hän halua siitä luopua millään hinnalla. Riitelemällä voi jotain hellitä. Oikeustoimiin hän ryhtyy tämän tästä saataviensa perimiseksi. Riikosen mielestä kun kaikissa asioissa on noudatettava oikeamielisyyttä.

Elämäntavoiltaan Riikonen on säntillinen ja vaatimaton kuin Roope Ankka konsanaan. Joka aamu hän käy uimassa ja viettää kaikin tavoin terveellistä elämää: käy hierojalla, ei juo viinaa, syö kohtuullisesti. Hän on innostunut kielistä ja opiskelee parastaikaa englantia.

Kukapa meistä olisi kyvykäs toista ihmistä arvostelemaan, mutta on todettava, että toimitusjohtaja Riikonen on hyvin leiviskänsä hoitanut. Viisi on hyvinkin moninkertaistunut, yhtäkään hän ei ole piilottanut salaiseen kätköpaikkaan, ellei nyt oteta lukuun joitakin lainojen vakuuksia, joita ei löydy mistään.

Turman kertoo, että Riikonen on entinen taksinkuljettaja Lieksasta. — Kyllästyttyään pieniin tuloihin hän muutti Helsinkiin Vakuutusyhtiö Pohjolan vakuutustarkastajaksi ja Maunulan konttorin hoitajaksi. Sota-aika oli antoisaa aikaa ja jo vuonna 1942 Riikonen perusti Suomen Notariaatti Oy:n. Kymmenisen vuotta sitten Riikonen lähti Pohjolasta. Nyt on mies rikas, tosi rikas. Toimintaansa varten hän on perustanut useita yhtiöitä, joiden nimissä lainaa rahaa.

— Tunnetuin näistä bulvaaniyhtiöistä on Siila Oy, jonka nimissä Riikonen on lainannut rahaa, vaikka yhtiöllä, ei ole ollut minkäänlaista toimintaa vuoden 1952 jälkeen, kertoi Mauno Turman — Kirjoissa ja veroilmoituksissa seisoo, ettei verotettavaa tuloa ole ollut. Siitä huolimatta tämän entisen metrimittatehtaan välityksellä on lainattu satoja miljoonia markkoja. Asiakkaita on vuosien varrella kertynyt huomattava joukko. Arvelisin, että parisentuhatta asiakasta on sellaisia, jotka eivät ole voineet ryhtyä oikeustoimiin, koska ovat niin paljon Riikosesta riippuvaisia. Sopimukset ovat tehneet vain sellaiset, jotka edelleen ovat rahan tarpeessa. Hekin ovat tietoisia Riikosen liikeperiaatteista.

— Vyyhti alkoi purkautua erään invalidirakennusmestarin ansiosta vuonna 1966. Asia oli esillä oikeudessa ensimmäisenkerran marraskuussa 1966. Ilmiantojen perusteella Riikonen vangittiin epäiltynä koronkiskomisesta 8.2.1967 eräässä ravintolassa. Kolme kuukautta

KÄÄNNÄ

mies oli vangittuna ja omaisuus takavarikossa. 21. 3. -68 vaati syyttäjä Herlin Helsingin raastuvanoikeudessa Riikoselle rangaistusta ammattimaisesta koronkiskonnasta, salaamisesta, kavaltamisesta ja väärennyksestä. Edelleen Herlin vaati kahdelle Riikosen toimiston henkilökuntaan kuuluvalle miehelle rangaistusta takavarikoidun omaisuuden salaamisesta ja avunannosta ammattimaiseen koronkiskontaan. Tässä oikeuden istunnossa syyttäjä olisi jättänyt jutun päätettäväksi, mutta oikeus lykkäsi jutun käsittelyn Riikosen pyynnöstä huhtikuun 18. päivään.

— Samassa istunnossa jatkoi Riikosen puolustusasianajaja Olavi Varviala puolustuskirjelmien lukemista. Puolustuskirjelmiä on kertynytkin jo runsaasti yli sata sivua. Pöytäkirjoja on jo runsaasti yli 2000 sivua.

Helsingin Sanomat kertoi maaliskuisesta oikeudenistunnosta mm. seuraavaa: »Kaksi asianomistajaa, joista toinen kertoi Riikosen perineen antamistaan lainoista jopa 1800 prosenttista korkoa, pyysi jälleen pääsyytetyn vangitsemista. Oikeus ei suostunut tähän. Kaupunginviskaali Henry Herlin totesi, että kesäkuussa 1967 Riikosen bulvaaniyhtiön Siila Oy:n hallituksen puheenjohtajaksi valittu toimistonhoitaja oli vahvistanut aiemmin oikeudessa todistajana takavarikkoon määrättyjen osakkeiden olevan Siila Oy:n hallussa. Maistraatti oli asettanut viime syksynä takavarikkoon nämä arvoparit, jotka kaksi henkilöä oli luovuttanut Riikoselle lainan panteiksi. Ulosottomiehen toimesta niitä ei ole kuitenkaan löydetty.

.. »Syyttäjän mukaan Siilalla ei ole vuoden 1961 jälkeen ollut toimintaa, ei tuloa eikä veroa, mutta Riikonen on käyttänyt sitä koronkiskomisessa. Viime kesäkuusta Siila Oy:n hallituksen puheenjohtajana toiminut jo aiemmin Suomen Notariaatti Oy:n hallituksen puheenjohtajaksi valittu toimiston hoitaja kertoi Riikosen ja tämän asianajajan suostutelleen hänet ottamaan vastaan myös Siilan hallituksen puheenjohtajuuden. 'Riikonen hoiti kaikki Siilan raha-asiat, enkä tiedä, kenelle rahaa on lainattu', hän kertoi. 'Tehtävieni hoito on rajoittunut muutamien vekselien protestoimiseen. Vuoden lopulla tulleelle uudelle puheenjohtajalle vastasin hänen kysyessään tehtävistä, että joudut protestoimaan muutamia vekseleitä ja menemään sen jälkeen Ratakadulle (krp) kuulusteluun'.»

Huhtikuun 18. päivänä pidetyssä oikeuden istunnossa toistettiin edelleen samoja syytteitä Riikosta vastaan ja vaadittiin häntä heti vangittavaksi. Asianomistajat vaativat Riikoselle lisäksi rangaistusta petoksesta. Puolustusasianajaja Varviala kiisti petossyytteen välittömästi. Vangitsemispyyntö hylättiin välipäätöksellä ja kiskontajutun käsittely siirrettiin toukokuun 9. päivään. Riikonen kieltäytyi edelleen kertomasta, minne kaivatut osakkeet ovat kadonneet. Kaupunginviskaali olisi jälleen ollut valmis jättämään jutun päätettäväksi, mutta lukuisat asianomistajat eivät voineet vielä tässä vaiheessa yksilöidä korvausvaatimuksiaan.

Syyttäjä Herlin huomautti, että on melkoisella varmuudella näytetty Riikosen perineen huomattavia korkoja. Pitkäaikaisissa luotoissa on korko voinut olla 36 %, lyhytaikaisissa 60 % ja ns. vippiluotoissa jopa 120 %.

Mistä on kysymys

Kysymys on valtavista rahasummista. Niitä ovat suhteen »veitsen terällä». Riikoselta oikeusteitse nyt vaatimassa varsin monet huomattavat henkilöt. Mukana on rakennusmestareita, toimitusjohtajia, myyntipäällikkö, liikemiehiä, suuria yhtiöitä, kuten rakennusliikkeitä, tienrakennusyhtiö, salolainen kauppaliike sekä loimaalainen ja turkulainen tehdas, teollisuusneuvos, varatuomari, diploomi-insinööri, maanviljelijä, maalarimestari, hotellinjohtaja ym. ym.

Pöytäkirjassa, joka on otettu Helsingin kaupungin raastuvanoikeuden kolmannen osaston ensimmäisen jaoston istunnossa rikosasioita käsiteltäessä tammikuun 11. päivänä 1968, esittävät eräiden asianomistajien asianajajat varsin raskauttavia väitteitä. Pöytäkirjoista ilmenee, että Riikonen olisi ylikorkoja periessään ottanut asiakkailtaan valekuitteja, joiden mukaan kiskurin korot mukamas olisivat lyhytaikaisia »vippilainojen» takaisinmaksuja. Edelleen todetaan, että Riikosen puolustukset ovat enimmäkseen olleet hätävalheita ja puolitodisteita. Tavanomaisen koronkiskonnan lisäksi on havaittu »eri kiskomisia» ja »osakekaupan yhteydessä tapahtunutta kiskontaa».

Riikosen asianajajan puolustuskirjelmissä esitetään, ettei tässä tapauksessa tule lainkaan kysymykseen toisen pulan, ymmärtämättömyyden, kevytmielisyyden tai hänestä (Riikosesta) riippuvaisen aseman hyväksi käyttö. Kaikki Riikoselle vaatimuksia esittävät liikemiehet ovat kokeneita ja liike-elämästä hyvin perillä olevia herroja. Riikonen on monessa tapauksessa lainannut rahaa erittäin suurta riskiä vastaan eikä tällöin voida katsoa korolla olevan ylärajaa. Perusteena suurelle riskille puolustusasianajaja on esittänyt, että kaksi asianomistajista on konkurssitilassa ja lisäksi useat häilyvät sen

Puolustusasianajaja esittää edelleen, että Riikonen on monissa tapauksissa ollut mukana rahoittajana, eräänlaisena epävira[illegible]na yhtiömiehenä eikä [illegible]nlainaajana. Kysymys on voitto-osuudesta tai osuudesta yleensä, eikä korosta. Erittäin harvoin on ollut kysymyksessä lainan antaminen sellaisenaan, vaan Riikosta on pyydetty osille liikeyritykseen.

Riikosen toiminta on Varvialan mukaan ollut puhdasta liikemiehen toimintaa. Riikonen ei ole elinkeinonaan harjoittanut rahan lainaamista, vaan ostanut ja myynyt kiinteätä omaisuutta ja asunto-osakkeita. Hän omistaakin lukuisia huoneistoja. Lisäksi Riikonen harrastaa jonkin verran kiinteistövälitystä. Tulot koostuvat tämän lisäksi osakkeiden osingoista, verovapaista obligaatioista, isännöitsijän tehtävistä jne. Riikosella on useita kiinteistöjä kotikunnan ulkopuolella. Suuri asiakasjoukko on uskonut hänen haltuunsa varoja edelleen sijoitettavaksi. Varat Riikonen on yleensä sijoittanut Siila Oy:n kautta ja onnistunut sijoittamaan ne niin hyvin, ettei asiakkailla ole ollut valittamista eivätkä heidän nimensä sen vuoksi ole tulleet julki. Lainojen korko on puolustusasianajajan mukaan yleensä ollut 10 prosenttia.

Kadonneet arvopaperit

Riikonen oli saanut erään luoton vakuudeksi helsinkiläisen leskirouvan asunto-osakkeita, 70 Kymi Osakeyhtiön osaketta ja 5000 PYP:n osaketta. Luoton saanut tuontiliike väittää maksaneensa luoton kokonaisuudessaan takaisin ja suorittaneensa ylikorkoakin 80 prosenttia ja vaatii vakuuksia takaisin. Niitä ei löydy mistään ja Riikonen vaatii edelleen 130.000 markan saatavia korkoi-

neen. Yhtiö on sitä mieltä, että koska laina on maksettu ja enemmänkin, ei Riikosella ole oikeutta pidättää vakuuksia eikä vekseleitä. Arvopapereiden piti olla Siila Oy:n hallussa, mutta eipä niitä sen hallusta ole löydetty.

Poliisikuulusteluissa on Riikoselta kysytty, mitä vakuuksia tällä on kyseisestä lainasta. Riikonen on todennut, ettei hänellä ole niitä, vaan hän on luovuttanut ne Siila Oy:lle. Kun häneltä kysyttiin kuka henkilö oli nämä ottanut vastaan Siilan puolesta, hän vastasi, että se oli Siila Oy. Eikös ollutkin etevä vastaus. Selville käy — tosin epäsuorasti, että ne ovat Riikosen hallussa, koska tosiasiassa Siila Oy = Juho Riikonen. Kuulustelupöytäkirjojen mukaan ei Riikonen yleensä näytä muistaneen juuri mitään sellaisia seikkoja, joista jutun selvittelijöille olisi jotain apua.

Turkulainen savi- ja keramiikkatuotteita valmistava tehdas toteaa asiamiehensä välityksellä, että mikäli Riikonen pitää kiinni siitä, että suullisesti on sovittu ne korot, jotka ilmenevät kunkin lainan erittelyssä, katsoo tehdas kyseessä olevan selvän koronkiskonnan. Toisaalta tämä merkitsee sitä, että eräistä lainoista on maksettu liikaa korkoa 227.755 markkaa ja eräistä lainoista 91.720 markkaa 31.8.1968 mennessä.

Muuan liikemies kertoo, että jouduttuaan suureen taloudelliseen ahdinkoon, hän lainasi rahaa Riikoselta, koska ei muualta saanut lainaa tarjoamiaan vakuuksia vastaan. Kuukausittain hän sitten suoritti maksuja kunnes laina tuli kokonaan maksettua. Vakuuksiaan hän ei ole saanut takaisin ja joutui koko ajan yhä vaikeampaan asemaan ja lopulta kokonaan Riikosen valtaan.

Eräs varatuomari vaatii 63.39[illegible] markkaa 6 prosentin korolla. Muuan helsinkiläinen insinööritoimisto on sitä mieltä, että sillä on saamista Riikoselta peräti 400.000 markkaa, kun taas Riikonen väittää, että hänellä on saamista insinööritoimistolta 300.000 markkaa. Insinööritoimisto väittää maksaneensa ylikorkoa 278.975 markkaa. Eräs rakennusliike esittää, että se on maksanut Riikoselle liikaa 80.000 markkaa.

Turmannin kertoman mukaan lainasummat lienevät yhteensä viisi nykymiljoonaa markkaa. Häntä huvittaa Riikosen väite, että tämä on vain välittänyt asiakkaiden varoja. Eräässä pikkuvelassa Riikonen peri asiakkaalta 700 markkaa lainaamisesta aiheutuneita kuluja. Tässä tapauksessa kuluerä merkitsi 70 prosentin ylikorkoa. Jos asiakas on lainannut 130.000 markkaa ja maksaa korkoa ja indeksiä 155.000 markkaa, ei ole lainkaan ihme, jos asiakas mielii vakuuksiaan jo takaisin, toteaa Mauno Turman.

Erästä pankkineitiä kuulusteltaessa on tämä kertonut, että Riikosen koronkiskonnasta oli pankissakin yleisesti puhuttu. Mutta kuittauksia ei Riikoselta useinkaan oltu kiireen takia otettu.

Mauno Turman muistaa tapauksen muutamien vuosien takaa. Riikonen oli silloin ostanut auton 3000 markalla ja myi sen uudelle ostajalle 1,5 miljoonalla markalla ehdolla, että tämä lainaa rahaa. Muuan taidekauppias osti kerran vanhan Buickin (arvo n. 4000 mk) Riikoselta ja maksoi autosta 30.000 markkaa. Riikosen kanssa sovittiin, että taidekauppias saa rahoitusta. Turmanin kertoman mukaan Riikonen omistaa nyt taidekauppiaan talon Vartiokylässä.

1 800 prosentin korko?

Muuan liikkeenharjoittaja Pakilasta osti Riikoselta erään asunto-osakeyhtiön koko osakekannan. Esisopimuksen mukaan k a u p p a h i n n a n n ä k y v ä o s a o l i 5 400 mk, v e l k a k i r j a 18 000 mk ja yhtiön velat 16 600 mk. Tämän sopimuksen nojalla liikkeenharjoittaja maksoi Riikoselle 26 200 mk. Joulukuussa 1966 Riikonen vaati kauppaehtojen muuttamista. Hänen vaatimuksestaan liikkenharjoittaja allekirjoitti 2.1.1967 uuden esisopimuksen, jossa kauppahinnan näkyvä osa oli 10 500 mk, velkakirja 20 000 mk ja yhtiön velat 4000 mk. Yhteensä kauppahinnaksi olisi nyt muodostunut 60 700 markkaa. Korjauksia liikkeenharjoittaja on tehnyt asumattomassa kunnossa olleeseen taloon 150 000 markan edestä. Kun liikkeenharjoittaja ei ole suostunut allekirjoittamaan kaupan purkukirjaa, kauppakirjaa ja velkakirjaa, koska ne olisivat vain vahvistaneet aikaisemman kiskomisen, tahtoo Riikonen nyt häätää hänet pelloille.

Mauno Turman kertoo, että kyseisessä jutussa koostuu 1800 prosenttinen korko hyvityksistä ym:sta.

— Nähtäväksi jää, menettääkö liikkeenharjoittaja talonsa vain siksi, että on kauppahinnan saanut jo kerran korkoineen maksaa. Toimistonhoitaja, joka otti vastaan maksusuorituksia, oli sanonut Riikoselle, että maksut on reskontrakorttien mukaan suoritettu, mutta Riikonenpa sanoikin että ei ole, koska h ä n e n reskontrakorttiensa mukaan on vielä melkoisesti maksetavaa. Joissakin tapauksissa Riikonen on perinyt korkoa myyntipalkkion nimellä, vaikka ei ole kuitenkaan myynyt mitään.

— Ihmettelen, että Riikonen edelleen jatkaa toimintaansa, vaikka oikeudenkäynti on menossa. Ihmiset eivät useinkaan tiedä, mihin lähtevät mukaan lainatessaan rahaa yksityiseltä rahanlainaajalta. Korko sovitaan usein 10-12 prosentiksi, mutta huomattavat indeksihyvitykset, kulut ynnä muut voivat nostaa korkoprosentin hirvittäviin summiin. Helsingissä on paljon tällaisia yksityisiä rahanlainaajia, kivikovia miehiä, jotka eivät välitä muusta kuin rahasta.

— Nyt Riikonen pakoilee veromiehiä. Kirjanpitäjät yrittävät selvittää sotkuja ja vanhoja verojuttuja ja sotkevat parhaansa mukaan asioita. Verokavallukset, konkurssiin yllytykset ja monet monet muut rikokset ovat vielä selvittämättä.

Sopimukset

Mauno Turman on onnistunut sopimaan neljän Riikosen asiakkaan kanssa. Viimeisestä sopimuksesta ei Riikonen ole maksanut sovittua palkkiota. Sopimuksien pääomat ovat noin 400.000 markkaa.

Sopimusteksti on melko hupaisa. Ensimmäisessä pykälässä lainan saaja myöntää vastoin tahtoaan viranomaisten vaatimuksesta ja väärinkäsityksestä johtuen tehneensä ilmiannon kiskomisesta Riikosta vastaan. Ilmiantoon selitetään olleen syynä tyytymättömyys Suomen Notariaatin hitaisiin myyntitoimiin, vaikka eräässäkin tapauksessa oli luvattu runsaan 12.000 markan myyntipalkkio. Tilien selvittelyissä selitetään selvinneen että kaikki suoritukset on aikoinaan saatu pääoman lyhennyksinä paitsi 10 %:n vuotuista korkoa ja indeksilisää. Myyntipalkkiokin on muka onnistuttu alentamaan 4.000 markaksi jo aikoja sitten.

Riikonen puolestaan vakuutta luopuvansa kaikista taloudellisista ja muista toimenpiteistä ilmiannon johdosta ja ilmoittaa, ettei hänellä eikä hänen päämiehillään ole mitään saatavia eikä vaatimuksia.

Jatkuu sivulla 94

Helvetissä elää syvästi uskonnollinen narkomaaninainen, joka osaa rakastaa vain – naisia. Tämä sivistynyt henkilö kääntyi hädässään puoleemme. Lukekaa hänen kirjeensä ja Marja Uotisen vastaus. Huomaatte, että tosi on tarua ihmeellisempi!

SIVISTYNYT NEITI:

RAKASTAN NAISIA JEESUKSEN AVULLA

Teksti: USKOVAINEN LESBOLAINEN JA MARJA UOTINEN
Kuvat: WARNER BROS. – SEVEN ARTS (FINLAND) OY

KIRJE PIMEYDESTÄ:

Tässä kalliissa isänmaassani, rakkauden, ymmärtämyksen ja monenlaisen hyvinvoinnin keskellä on unohduksiin jäänyt kaksi ihmisryhmää: aviottomat lapset ja homoseksualistit. Itse olen molempia. Vuosikausia olen odottanut että joltain taholta alkaisi kuulua rohkaisun sanoja. Toivoni on ettei asia jäisi pelkkään kirjoitteluun. Toivoni on että yhä enemmän heräisi valistuneita ihmissieluja, ETTÄ ME SAISIMME OIKEUDEN ELÄÄ.

Yhteiskunnallinen asemani on jokseenkin hyvä ja tällä hetkellä olen ammatissa, jossa en varmaan olisi jos asiani yleisesti tiedettäisiin. Elämä on ollut minulle painava risti, mutta olen siitä huolimatta tai ehkä juuri sen vuoksi voinut kypsyä kohtalooni. Joskus kun ahdistukset hämärtävät päiväni, kapinoin osaani vastaan. Mutta kaikilla meillä on omat ahdistuksemme ja Jumala on nähnyt hyväksi antaa nämä minulle. Avioton lapsi ja homoseksualisti — mikä yhdistelmä!

Jäin orvoksi 7-vuotiaana. Elämään rikkaiden omaisten armoilla. No, he kasvattivat minut parhaan kykynsä mukaan ja niinpä elämän likaiset salaisuudet paljastuivat minulle jo varhain. Älyäni saan syyttää siitä että mikään ei mennyt ohi korvien.

KASVATUKSENI ON OLLUT USKONNOLLISTA JA LAPSUUDESTA NÄIHIN PÄIVIIN SAAKKA KANSSANI ON KULKENUT JEESUS KRISTUS.

Joitakin vuosi sitten olin valmis pohtimaan, mahtoiko ahdas uskonnollinen henki vaikuttaa tunne-elämän kehitykseen sikäli, että olen lesbolainen. Selitystä hain Raamatusta niin kauan kuin psykologia tuli avukseni.

Nuorempana seurustelin paljonkin poikien kanssa. Minulle oli sanottu, että äitinsä tietä se huoripentu on kulkeva. Ennustuksista huolimatta poikaystäväni olivat parhainta lajia, heitä en voi syyttää mistään. Huomasin että minussa oli jokin vika. Jäin täysin kylmäksi vaikka poika polvillaan edessäni tunnusti rakkauttaan ja pyysi minua vaimokseen. Poikien lähentelyt ja malttamattomuuden koin pelkästään kiusallisena — ei ollut muuta mahdollisuutta kuin lopettaa seurustelu kerta toisensa jälkeen.

Näihin aikoihin asuin erään itseäni 12 vuotta vanhemman naishenkilön seinänaapurina. Sekä työssä että kotona jouduin usein kosketuksiin hänen kanssaan. Välillemme syntyi lämmin ja kiinteä ystävyys. Hän oli minulle hyvä ystävä, turvallinen äiti, ja näin tahdon aina ajatella hänestä, vaikka asiat myöhemmin saivatkin ikävän käänteen.

Jonkinlainen puolustus minulle lienee, että olin silloin 20-vuotias orpotyttö, joka ei siihen asti ollut kokenut kenenkään läheisen lämpöä ja kiintymystä. Kaipasin ennen kaikkea turvallisuutta elämääni eikä oikeastaan ollut ihme, että lopulta kiinnyin häneen yhä enemmän.

MINUSTA MUOVAUTUI VÄHITELLEN TOINEN IHMINEN. FELKÄSIN POIKIEN »OTTEITA» JA LÄHENTELYÄ. KUINKA HELLÄVARAISIA TAHANSA. TUNSIN YHÄ VOIMAKKAAMMIN, MITEN HELLÄ JA HUOLEKASTA YMMÄRTÄMYSTÄ SISÄLTYI NAISYSTÄVÄNI SANOIHIN JA TEKOIHIN. PARHAINKAAN FOIKAYSTÄVISTÄNI EI KYENNYT ANTAMAAN MINULLE SITÄ RAKKAUTTA, JOTA TUNSIN YSTÄVÄNI LÄHEISYYDESSÄ, SITÄ TURVALLISUUTTA JOKA RAUHOITTI MIELENI.

Tajusin olevani omituinen. En uskaltanut kertoa kenellekään, kaikkein vähiten ystävälleni — pelkäsin menettäväni hänet. Sydämeni ainoa rakkaus kohdistui häneen.

Halusin karkoittaa nuo ajatukset mielestäni, pelkäsin itseäni, pelkäsin seurauksia, tunsin olevani yksin Jumalan kirottu jonka ponnistelut olisivat turhat.

Välillämme ei ollut ruumiillista kosketusta mutta tulevaisuuden tunsin uhkaavan mustana pilvenä ylläni. Rakastin häntä, ajatukseni kulki siellä missä hän oli ja onnellinen olin vain hänen luonaan. Magneetin tavoin hän veti minua puoleensa, olin täysin hänen lumoissaan. Toivoin että saisin pitää hänet lähelläni aina elämäni loppuun saakka.

Järkeni oli kuitenkin selvä, kuin kenellä tahansa, se varoitti minua. En ollut enää vapaa ihminen vaan vanki. Kärsin hiljaisuudessa tilanteessa ja monta hetkeä vietin asunnossani itkien ja miettien. Kerran tällaisena hetkenä ystäväni sattui tulemaan luokseni ja sulki minut hätääntyneenä syliinsä. Sanoin rakastavani häntä.

Hän oli hyvä ja ymmärtäväinen mutta huomasin että hän ei voinut inholleen mitään. Välimme viilenivät vähitellen ja sain jäädä sivuun. Tämä oli minulle musertava isku. Pelkäsin hänen kertovan muille, pelkäsin että ehkä vielä joskus viettelisin jonkun nuoren samalle tielle ja tuhoaisin hänen elämänsä. Miettien valvotut yöt kostautuivat unettomuutena, menin lääkärille.

Lääkärille ei tietenkään tullut mieleenkään ruveta tutkimaan unettomuuden perimmäisiä syitä — hän määräsi unilääkkeitä. Söin niitä jatkuvasti ja ennen pitkää huomasin olevani narkomaani, täysin lääkkeistäni riippuvainen.

Työtäni en laiminlyönyt sairauden takia — onnettomuudekseni. Työtoverit aavistivat minun olevan sairas ja minusta levitettiin mitä kauheimpia juoruja. Minua katseltiin tympeästi eikä enää edes hyvän huomenen toivotukseeni vastattu. Unilääkkeiden sokaisemana ajattelin usein, mitä varten elänkään ja miten kauan enää kannattaa elää. Tunsin että Jumala yksin pitää minusta huolen mutta hänenkään avullaan en jaskanut nousta,

unilääketottumus oli liian suuri.

KATSOIN ETTÄ JUMALA OLI KIRONNUT MINUT JA TOIVOTTOMANA OTIN VIIMEISET UNILÄÄKKEENI, ARVELIN NIIDEN RIITTÄVÄN SIIRTÄMÄÄN MINUT AJASTA IKUISUUTEEN. HERÄSIN SAIRAALASSA — JOKU VENTOVIERAS OLI TOIMITTANUT MINUT SINNE.

Päätökseni oli kuitenkin yhä vakaa ja heti sairaalasta päästyäni yrintin uudelleen, samalla tulokselle. Sen jälkeen en enää saanut ainuoaakaan pilleriä oksentamatta alas, luojan kiitos.

Näiden itsemurhayritysten tuloksena oli kipeä haava rinnastani parantunut, katsoin kuitenkin parhaaksi kiertää ystäväni kaukaa. Tiesin että hänkin kärsi vuokseni.

Lopulta pakkasin matkalaukkuni ja läksin kaupunkiin erään tunnetun psykiatrin luo. Hän ei uskonut sanaakaan puheestani, antoi kuitenkin monenmoisia vieroituslääkkeitä — ja paranemisprosessi alkoi hitaasti.

Elämä jatkui entistä rataansa ja salassa toivoin, ettei yhtään ainoata ihmistä, ei miestä eikä naista sattuisi tielleni. Toivoin ettei minun enää koskaan tarvitsisi rakastua keneenkään. Sain vähitellen halun elää, elää sitä elämää joka oli annettu osakseni, ei sitä, jonka itse valitessani olisin mieluiten ottanut.

— —

Edellisen tapauksen jälkeen kului vuosia ja elin hiljaa haudattuna. Tämä aika oli voimien kokoamista uusien vaikeuksien varalle. Nyt minulle oli kuitenkin täydellisesti selvinnyt se, että olin auttamaton lesbolainen, minun oli hyväksyttävä itseni ja selviydyttävä tällaisena eteenpäin.

Uskonnollinen vakaumukseni vei entistä tiiviimmin seurakunnan toimintaan. Tunsin että vain siellä olin turvassa ja sain jonkinlaisen kontaktin muuhun maailmaan. En uskoltanut kuitenkaan solmia yhtään ainoa ihmissuhdetta — ajauduin yksinäisyyteen, mutta sekin lienee vain yksi itsensä hävittämisen tie. Kuljin kirkon, kodin ja seuratuvan väliä ja pitkät illat tutkin Raamattua muiden hyvien kirjojen lisäksi. Syytin itseäni heikosta vaelluksesta.

Mutta kirkonkin piiristä pujahtaa esiin paholainen ja missäpä sillä niin kallisarvoinen työmaa olisikaan kuin Herran omien parissa. Mykistävä yksinäisyys toi eteen ystävän — naisen — ja uusi vaihe elämässäni alkoi.

Olen aina toivonut että eteeni sattuisi vihdoinkin nainen, jonka tunne-elämä olisi sama kuin itselläni. Onni tai onnettomuus, tämäkään uusi ystäväni ei ollut homoseksualisti. Hän oli hyveellisyyden perikuva, kaikkien kunnioittama ja järkkymätön uskonnollisessa vakaumuksessaan. Tämän ystävyyden päätin hinnalla millä hyvänsä säilyttää, vaikka rakastinkin häntä palavasti. Tällä rakkaudella ei ole mitään tekoja, vain minä tiedän, kuka ja millainen olen — olen onnistunut.

Takani on 10 pitkää rakkauden vuotta ja tämä aika riittää minulle todisteeksi siitä, että suuren ja kauniin rakkauden voi myös homoseksualisti kokea. Sanoin jo, ettei tällä rakkaudellani ole tekoja mutta jos niitä olisi, olisin maailman onnellisin ihminen. En pelkää vankilaa, vaikka sekin mahdollisuus on olemassa vielä joskus. En voi ymmärtää, että rakkauteni toiseen naiseen on rikos.

LAKIPYKÄLIIN ON NIIN HELPPO KOMPASTUA, JOS KOMPASTUA HALUAA. JOS MINÄ OLEN RIKOLLINEN NIIN MISSÄ ON KAIKKIEN SIKIÖNLÄHDETTÄJIEN JA ABORTINTEKIJÖIDEN, NUORIEN ENSIMMÄISEN ASTEEN MURHAAJIEN, YHTEISKUNNAN HUOLTAMIEN RAPPIOALKOHOLISTIEN PAIKKA? MISSÄ?

Ainoa pyyntöni on, ellei lakia muuteta, rakentakaa kiireesti lisää vankiloita sillä meitä rikollisia on niin monta lajia.»

MIKÄ TEKEE NAISESTA LESBOLAISEN?

Tämä on erään onnettoman — erään ajattelevan ja kärsivän naisen tunnustus. Se on tilinteko Jumalalle ja omalle itselle. Hänen kohtalonsa on toinen nainen mutta sekään ei vielä riitä taakaksi: murheellinen lapsuus ja ensimmäisen epäonnistumisen jälkeen koettu hermopaine, joka johti hänet narkomaaniksi, ovat painolastina hänen menneisyydessään.

Oikeastaan hänen tapauksensa on eräänlaista platonista homoseksuaalisuutta, hänen rakkaudellaan ei ole tekoja, kuten hän itse kertoo.

Hän on uskonhysteerikko — uskonnollisen kasvatuksen tiukat ohjeet ja kiellot aiheuttavat voimakkaita synnintuntoja, mitä normaali homoseksualisti ei koe.

Millainen sitten on tyypillinen, normaali homoseksualisti, lesbolainen? Mikä hänestä tekee sen mikä hän on?

Nimitys lesbolainen sai alkunsa Antiikin Kreikan kuuluisasta runoilijattaresta Sapfosta, jonka väitetään olleen homoseksualisti. Antiikin Kreikassa homoseksuaaliset suhteet sekä miehillä että naisilla olivat jokseenkin yleisiä jopa suosittuja ja olivat osoituksena hyvästä yhteiskunnallisesta asemasta.

Ansaitseeko lesbolaisuus todella perversiteetin eli luonnottomuuden nimen?

Jokaisen ihmisen rakenteeseen kuuluu suhteellinen määrä homoseksuaalisuuttakin normaalin toiseen sukupuoleen suuntautuvan vietin lisäksi. Eihän seksaalisuus ole pelkkää sukupuolielinten käyttöä, jonka yksinomainen tarkoitus olisi suvunjatkaminen. Sitä sisältyy kaikkiin helliin ja ystävällisiin eleisiin, joita ihmiset vaihtavat — kuvatkoon näitä tekoja sitten vaikka sana rakkaus, jonka voi niin monella tavalla käsittää väärin. Joka tapauksessa on vaikea vetää rajaa normaalin ja epänormaalin välille.

On väitetty, että kaupungeissa homoseksuaalisuus olisi yleisempää kuin maaseudulla. Vaikeaa on sanoa, onko syy siinä, että maalaiselämä on enemmän sidottu perinteisiin ja erilaisiin tapoihin kuin kaupungissa, vai siinä, että maalla kasvaa muutenkin henkisesti terveempiä ja tasapainoisia yksilöitä.

Vankiloiden lesbolaisuudessa ei ole mitään ihmeteltävää, onhan selvää, että vietit etsivät luonnollisen purkautumisen puuttuessa jonkin toisen mahdollisuuden. Kaikilla ei ole taitoa tai mahdollisuutta jalostaa viettejään esimerkiksi taiteelliseen luomiseen tai lähetystyöhön. Vapaassa yhteiskunnassa asia on aivan sama, vankilan muurit vain ovat näkymättömät, eikä asianomainen itse niitä aina tiedostakaan.

Virhe täytyy olla lähtökohdassa, siinä, että homoseksualismi yleensä katsotaan rikokseksi. Suomen rikoslain pykälien perusteella on rangaistus 17 vuotta täyttäneiden välisestä homoseksuaalisuudesta enintään 2 vuotta vankeutta. Ruotsissa

on 1944 poistettu rangaistus 18 vuotta täyttäneitä koskien — naapurimaa on siis tässäkin asiassa meitä viisaampi. Muualla maailmassa rangaistukset ovat kovin vaihtelevia, tämäkin jo osoittaa ettei oikein tiedetä kuinka tähän »rikokseen» pitäisi suhtautua.

Kun homoseksuaalisuudesta rangaistaan, niin mikä mahtaa olla se peruste, joka sen oikeuttaa? Mikä siinä on rikollista, ketä on loukattu tai vahingoitettu, kuka on joutunut kärsimään, jos kaksi samalla tavalla »sairasta» ihmistä rakastaa toisiaan?

Lääkärit eivät ole todenneet homoseksuaalisen kanssakäymisen aiheuttavan mitään ruumiillisia vammoja, sielullisia mahdollisesti, mutta niidenkin alkusyy löytyy useimmiten ulkopuolisten asennoitumisesta. Seksuaalisesti poikkeavan elämä olisi paljon häiriintyneempi, ellei hän edes homoseksuaaliseen suhteeseen voisi purkaa seksuaalisia tarpeitaan.

Kukaan ei näe mitään kummallista siinä että kaksi koulutyttöä kulkee aina yhdessä käsi toistensa kaulalla, vaihtaa intiimejä salaisuuksia eikä kiinnitä poikiin lainkaan niin suurta huomiota kuin toinen toisiinsa. Se on täysin normaali kehitysvaihe tytön elämässä, murrosiän vaikean itsensäetsimisen kautena on tytön helpompi rakastaa toista ihmistä, joka on mahdollisimman paljon hänen itsensä kaltainen siis ystävätärtään.

Lesbolaisen ongelma — jos hänellä yleensä mitään ongelmaa on, on siinä, että hänellä puberteetin kausi on jäänyt pysyväksi. Hän pelkää vastakkaista sukupuolta, pelkää, ettei mies hyväksy häntä naisena, pelkää sukupuolielämää — ja valitsee turvallisemman tien rakastumalla ystävättäreen.

Lesbolaistenkin joukossa on tietysti aniharvoja kaksisukuisia, jotka ovat samalla sekä naisia että miehiä. Heitä voidaan yrittää leikkauksen avulla parantaa, mutta onnistuminen on kyseenalaista. Tavallista lesbolaista, joka on rakenteeltaan selvästi nainen, voi tuskin leikkauksella parantaa, ellei lainsäädäntö lähde jonkinlaiselle kolmannen valtakunnan rodunjalostuslinjalle — ja tuskin pelkkä sukupuolenvaihdos auttaisi henkisen minän muuttamisessa.

Entä sitten avioliitto?

Avioliiton solmiminen ei ole mikään varma tae siitä, että lesbolainen suhde katkeaisi. Joutuessaan päättämään, rakastaako miestä vai naista, tekee lesbolainen kompromissin. Suhde mieheen voi olla vain keino päästä lähelle kiintymyksen kohteena olevaa naista.

Jo lesbolaisen rakkauden ilmaisumuodot: sylikkäin nukkuminen, nännien imeminen ja suulla tapahtuva itsetyydytys kertovat suhteen äiti-lapsi-luonteesta, ja seksuaalisen kypsymisen pysähtymisestä.

Omien vanhempien rakkauden puuttuminen, lapsen tuntema viha ja pelko ovat ensimmäinen sysäys seksuaalielämän epätavalliseen kehitykseen, murrosiän tasolle juuttumiseen. Tällainen raakile ajautuu helposti itsetyydytyksen kautta homoseksuaaliseen suhteeseen.

Amerikkalaisessa Kinseyn tutkimuksessa, joka käsitti useita tuhansia miehiä ja naisia, tuli esille hämmästyttäviäkin tuloksia. Noin 10 % maailman koko väestöstä on homoseksualisteja. Tämän mukaan heitä on Suomessakin noin 450 000, joista yli 200 000 lesbolaista. Kinseyn mukaan oli 37 % miehistä ja 13 % naisista saavuttanut orgasminkin saman sukupuolen kanssa tapahtuneessa kosketuksessa.

Englantilaisten tutkijoiden esittämä prosenttiluku homoseksualisteista on huomattavasti alhaisempi, 2 % voi olla myös uskottavampi.

On oikeastaan yllättävää, että lesbolaisuus on vähemmän yleistä kuin miesten homoseksuaalisuus. Sukupuoliodotusten mukaan miehen kuuluu tehdä aloite. Tämä taas merkitsee sitä, että naiset täyttääkseen heihin kohdistuvat odotukset ovat riippuvaisia miesten aloitteesta —

homoseksuaalinen aktiivisuus taas riippuu naisesta itsestään. Eivätkö juuri yhteiskunnan jähmeät vanhanaikaiset käsitykset tee naiselle helpommaksi ryhtyä lempimään naisia kuin miehiä?

Mikä on lääkräin kanta lesbolaisuuteen, jota yhteiskunta pitää vankeudella tuomittavana rikoksena?

Lääkärimme eivät tunnu halukkailta puhumaan, vaikka homoseksuaalisuus ei enää mikään pimeä salaisuus olekaan.

Psykiatri Armo Hormia totesi, ettei koko hänen monivuotisen psykiatriuransa aikana yksikään lesbolainen ole pyrkinyt hänen hoitoonsa.

Lesbolainen itse ei koe viettiensä suuntautumista minään ongelmana, saati sitten sairautena. Häntä ei voida hoitaa, koska hänellä ei ole hoidon tarvetta. Sitäpaitsi naisten homoseksuaalisuus ei ole niin silmiinpistävää kuin miesten, kaksi naista voi asua samassa boksissa ilman että kukaan pitää sitä omituisena — toisin on miehillä.

Yhtä vähän kuin tavallinen vastakkaiseen sukupuoleen kiintynyt ihminen haluaa tulla »homoksi», haluaa homo tulla heteroseksuaaliseksi. Mies voi kyllä tulla lääkärinvastaanotollekin, mutta siihen hänet ajaa lähinnä ympäristön painostus, joka ei naisen kohdalla ole niin raskas. — Kertojamme meni lääkärille, mutta suurin syy siihen olikin unilääkkeiden väärinkäyttö, eikä lesbolaisuus.

Noin 99 % ihmisistä harjoittaa jossain elämänsä vaiheessa itsetyydytystä, lesbolainen rakkaus hakee kohteen oman itsen ulkopuolelta. Suvunjatkaminen ja seksuaalisuus ovat kaksi eri asiaa ja niistä päättäminen pitäisi olla jokaisen naisen oman vapaan ratkaisun varassa. Sen, mikä on normaalia ja epänormaalia, käsittää jokainen omalla tavallaan. Miksi enemmistön käsitys normaalista olisi oikeampi kuin vähemmistön, onko toisella ihmisellä oikeutta päättää siitä, mikä on toiselle sopiva elämänmuoto?

Lesbolainen suhde on syntynyt molemminpuolisena sopimuksena. Jos se ei vahingoita kumpaakaan saati sitten ulkopuolisia, niin ei pitäisi olla mitään syytä sulkea ihmistä kahdeksi vuodeksi vankilaan. Olkoonkin se sitten vaikka tunne-elämän kieroutumista, vankila ei ole sopiva hoitopaikka.

Joissakin suurkaupungeissa on lesbolaisuus saanut jopa järjestyneitä muotoja: lesbolaisia yhdistyksiä, lehtiä, ilotaloja, mutta prostituutiolaitos on ollut olemassa koko ihmiskunnan historian ajan joten tässäkään mielessä ei lesbolaisuus ole saanut mitään mullistuksia aikaan.

Jos esimerkiksi taiteilijan luomisvoiman lähteenä on homoseksuaalinen suhde, ei kai olisi mielekästä mennä parantamaan häntä. Poikkeavia yksilöitä tulee yhteiskunnassa aina olemaan — eikö silloin tosiasioita voitaisi hyväksyä sellaisina kuin ne ovat, niin ettei erilaisten tarvitsisi mennä maan alle häpeämään.

Ratkaistavaksi tulee vielä jossain vaiheessa, onko yhteiskunnan kannalta hyödyllisempi hiukan erikoinen yksilö, joka muuten antaa täyden panoksensa elämään — vai salassa tuskaileva, »normaalien» ihmisten hylkimä homoseksualisti tai lesbolainen. Heille itselleen ei heidän erikoinen luonteensa ole mikään ongelma, se on ongelma vain kanssaihmisille, joiden painostuksen ja paheksunnan he saavat jatkuvasti tuntea.

Jumala ja Apajalahti siunatkoot niin mieshomoja kuin lesbolaisiakin. □

Timantinkova

UPO

AGENT

Se on
matkaradio,
autoradio
ja hyvä
musiikkiradio.

Poikkeuksellisen laaja ja täyteläinen äänentoisto. Erikoisen voimakasmagneettinen, laajamittainen kaiutin ja aivan moderni transistorikytkentä pääteasteessa. Fysiologinen voimakkuuden säädin. Ula, keskipitkät ja pitkät. AFC-asemansieppaaja. UPO Agent säästää paristoja ja sointi on hyvä vielä paristojen ollessa viimeisillään. Kuunnelkaa ja verratkaa Upo-takuuliikkeissä. Ovh 365,–

U-MYYNTI OY LAHTI

Lapsen sairastuminen on vanhemmille aina ankara koetus. Mutta suorastaan ylivoimaista tuskaa täytyy tuntea tamperelaisen Koskisen perheen, joka näkee kolmen lapsensa kuihtuvan synnyltään tuntemattoman taudin kourissa.

POIKAMME KUIHTUVAT

Kuvat: REINO KAIVOLA

Teksti: KARI VARJO

◀ Anita ja Aarre Koskinen tapaavat nykyisin toisiaan vain keuhkotautiparantolassa, jossa keskustellaan perheen huolista.

Harri Koskinen pystyy vielä kävelemään — jotenkin. ▶

Vasta runsas vuosi sitten totesivat lääkärit, että Tampereen Pispalassa asuvien Anita ja Aarre Koskisen kaikissa kolmessa pojassa on lihastensurkastumistauti, Pahimpaan mittaan on tauti ehtinyt 9-vuotiaalla Harrilla, joka ei enää pysty omin voimin käymään koulua. Samat oireet on havaittu myös 7-vuotiaalla Jarilla ja 5-vuotiaalla Jarnolla. Lisäksi on Jari lievästi aivovauriolapsi ja hoidettavana Ylisen vajaamielislaitoksessa.

Perheen koettelemukset eivät lopu tähän, sillä perheen pää Aarre Koskinen on kuukauden verran ollut keuhkotautiparantolassa ja vaimo työttömänä aina näihin päiviin asti. Nykyinen ansio on pieni, työttömille järjestettävällä ompelukurssilla ei paljon tienata.

Lihastensurkastumistauti huomattiin vanhimmalla pojalla kun Koskiset jatkuvasti painostivat lääkäriä tutkimaan pojan, koska tämän liikkuminen huononi vuosi vuodelta ja he eivät tahtoneet uskoa tämän johtuvan lapsille tavanomaisesta lonkkaviasta. Lopulta Harri otettiin tutkittavaksi ja lihaskokeiden jälkeen voitiin todeta taudin todellinen laatu. Nyt on myös nuorimmassa pojassa kokeiden perusteella havaittu sama tauti ja vajaamielislaitoksessa, olevan Jarin epäillään myös sairastavan, vaikka lihaskokeita ei vielä ole tehtykään.

□ □

Taudin väitetään olevan piilevästi perinnöllisen ja esiintyvän yleisemmin poikalapsilla. Lihastensurkastumistauti alkaa jo imeväisiässä, mutta selvimmin se tulee havaittavaksi vasta 6—7-vuotiaana, jolloin surkastuminen on nopeampaa. Lihasvoiman jatkuva väheneminen johtuu siitä, että lihasliikkeitä säätelevät motoriset hermosolut tuhoutuvat vähitellen. Tätä tautia sairastavat ovat yleensä jo kohta 10 ikävuotta täytettyään aivan rullatuoliasteella ja potilaat menehtyvät poikkeuksetta melko nuorina — noin 20 vuoden iässä. Mitään parantavaa hoitoa ei siihen nykyisellään tunneta, vaikka se ei olekaan enää mikään harvinainen tauti.

Koskisten tapauksessa on rouva Anita Koskinen ollut taudin terve kantaja. Omia poikia tutkittaessa on pengottu vanhempien menneisyyttä ja sukua. Tällöin on muistunut rouva Koskisen mieleen hänen enonsa outo kuolema, joka silloin jäi arvoitukseksi. Rouva Koskisen eno oli näet kuollut noin 20-vuotiaana sairasteltuaan sitä ennen juuri samanlaista tautia, jossa lihaksisto surkastui. Eno siirrettiin vain vanhainkotiin, koska mailla ei osattu vikaa määritellä eikä löytää hoitomentelmiä.

Lihastensurkastumistauti on melko oikullinen, sillä sen ilmeneminen johtuu ihmeellisistä perintötekijöistä, joita sekä isä että äiti antavat jälkeläisilleen. Rouva Koskisen sisarpuolellakin on aivan terve lapsi, mutta hän itse on vahva taudin kantaja ja lasten saanti on nyt kokonaan kielletty.

Koskisen perheeseen odotettiin täksi kevääksi perheenlisäystä, mutta lääkärit keskeyttivät raskauden, koska riskiä pidettiin liian suurena. Poikalapsi olisi ilman muuta sairastunut. Tyttölapsi olisi saattanut olla terve, mutta hän olisi ehkä ollut jälleen taudin terve kantaja. Näin ei siis voitu jatkaa tätä kiusallista sairautta yhä useampiin ihmisiin.

□ □

— Olin aluksi aivan suunniltani epätoivosta. En tiennyt mitä tehdä, vai kannattiko enää tehdä mitään, kun kaikki mille elämäni olin rakentanut, katkesi äkkiä. Nyt on poikien sairauteen alkanut tottua

Kuitenkin pelkään aikaa, jolloin yksi pojista kohtaa tautinsa lopun ja jäämme odottelemaan samaa kohtaloa toisille, kertoi rouva Koskinen järkyttävistä kokemuksistaan ja tuskasta, joka hiipii ajoittain nuoren äidin ajatuksiin varsinkin nyt, kun mieskin on parantolassa ja hän joutuu yksinään viettämään illat poikien nukkuessa.

Kävimme tapaamassa herra Koskista Keski-Hämeen parantolassa Kangasalla, jossa Koskiset yhdessä kertoilivat poikiensa hoidosta. Koskinen itse odottelee parhaillaan kärsimättömänä keuhkoistaan otettujen kokeiden tuloksia, jotka tiettävästi viipyvät vielä parisen kuukautta. Sitä ennen ei taudin vaikeusasteesta voida sanoa juuri mitään.

Kuten jo alussa mainittiin, ei lihastensurkastumistautiin ole olemassa mitään varsinaista lääkettä. Ainoa ja välttämätön hoito on lääkintävoimistelu ja lihashieronta lämpöisine kylpyineen. Täten voidaan pitkittää liikuntakykyistä aikaa, mutta itse tautia ei saada paranemaan. Koskisille tämän hoidon toteuttaminen tuottaa nykyisin suuria vaikeuksia, sillä Pispalan asunnossa ei ole kylpymahdollisuuksia. Rouva Koskinen on yrittänyt sinnikkäästi voimistella poikien kanssa sairaalasta annettujen ohjeiden mukaan, mutta hennolle naiselle molempien poikien hierominen tulee välistä varsin vaikeaksi.

Erityisesti pienten tavallisten vuodesairauksien yhteydessä ja niiden jälkeen on hieromahoito tärkeätä. Tämän ovat kokeneet Koskisetkin jo Harrin kohdalla. Harri oli kevättalvella pari päivää kuumeessa ja vuodepotilaana. Tämän jälkeen meni melkein viikko ennen kuin hän pystyi liikuttelemaan jäseniään niinkään hyvin kuin lihakset nykyisin muuten liikkuvat.

□ □

Pahimmin tautia sairastava Harri on jo kouluiässä, mutta tavalliseen kouluun menoa ei voi ajatella. Aluksi hänelle annettiin vuoden lykkäys ja sitten hän meni Saukonpuiston kouluun, josta joutui kuitenkin jäämään pois. Harri sai kammon koko koulua ja koulunkäyntiä kohtaan, hän sai huomata, että ei olekaan aivan samanlainen kuin muut pojat. Hän ei voi telmiä, hyppiä ja juosta kuten muut. Tämän olivat huomanneet myös koulukaverit, jotka alkoivat kiusotella Harria tämän vioista.

Tämän vuoksi Harri heitti kirjansa nurkkaan eikä sietänyt edes puhetta koulusta tai koulukirjoista. Nyt hän käy koulua Kalevan kehitysvammaisten päivähoitolassa, jossa keskitytään vain lukutaidon ja välttävän laskutaidon opettamiseen, jotta opituista taidoista olisi pojalle itselleen huvia ja ajankulua myöhemmin, kertoo rouva Koskinen. Harri haetaan kouluun joka aamu Pirkanmaan sairasautokeskuksen autolla ja tuodaan myös kotiin sairasautolla. Tämä siksi, että Harri ei enää pysty liikkumaan kaupungin linja-autoissa yksinään, vaikka jotenkin vielä käveleekin.

Nuorin poika on päivät tarhassa. Keskimmäisen pojan sanoi rouva Koskinen ottavansa myös kotihoitoon heti, kunhan asunto-olot paranevat. Vaikeata tämä tulee olemaan, mutta hän haluaa hoitaa kaikkia poikiaan niin kauan kuin se on mahdollista.

□ □

Lääketieteellä on nykyisin voitettavanaan lukuisia pahoja sairauksia, jotka ovat tunnettuja ja joita pelätään. Tässä lääketieteellisessä taistelussa on ehkä jäänyt vähemmälle tutkimukselle harvinaisuutensa vuoksi lihastensurkastumistauti, joka kuitenkin on yleisempi kuin ehkä kuvitellaankaan. Tätä olettamusta tukee ainakin rouva Koskisen kertomus enonsa tapauksesta, joka aikoinaan jäi tuntemattomien sairauksien joukkoon.

Koskiset eivät suinkaan ole antaneet tarinaa poikiensa sairaudesta julkisuuteen siksi, että he tahtoisivat mainostaa kuihtuvia poikiaan.

— Tahtoisimme tällä korostaa sitä, kuinka tärkeätä olisi nuorten avioliittoon hankkivien aina tarkistuttaa lääkärillä itsensä ja muistella ja kertoa sukujensa sairaudet, jotta toiset välttyisivät meidän kohtaloltamme, sanovat Anita ja Aarre Koskinen.

Tosin lihastensurkastusmistauti on sellainen, että sitä ei tiettävästi voida aivan varmasti todeta avioliittoneuvonnan yhteydessä lääkärintarkastuksessa — ainakaan nykyisin tunnetuin tiedoin ja välinein. Suvun tarkastelu tuntuisi ehkä varmimmalta, vaikka ei sitenkään ilman muuta pystytä sanomaan, kuka tautia kantaa ja kuka ei. □

Hyvä on, hyvä on - hän on sinun yksityissihteerisi, mutta koeta kiireesti selittää missä on hänen kirjoituskoneensa!

Te näette maailman KODACOLOR väreissä.

Tallettakaa ne aitoina KODACOLOR värifilmille.

Maailma ympärillänne on täynnä värejä! Vain hyvä filmi tallettaa värien loiston oikeana. Kodacolor värikuvissa kauniit kukat ja värikkäästi puetut lapset palaavat luonnollisina silmienne eteen.

Kodacolor värifilmi antaa Teille monta etua:

— **Parhaat värit.** Kodacolor värinegatiivifilmissä on oranssin värinen maski, nerokas värikorjausmenetelmä. Sen ansiosta jokainen väri toistuu paperivärikuvissanne puhtaana ja kirkkaana.

— **Terävät kuvat.** Kodacolor filmissä oleva emulsio on äärimmäisen ohut. Lisäksi Kodacolor on erittäin hienorakeista. Siksi kuvanne ja suurennoksenne ovat teräviä viimeistä piirtoa myöten.

— **Nopeus.** Kodacolor on erittäin herkkää. (80 ASA/20 DIN) Se on värifilmi, jolla voitte kuvata sekä sisällä että ulkona. Käyttäkää sisäkuvissanne salamaa!

— **Suuri valotusvara.** Kodacolor on loivaa ja kuvien kontrastit siten miellyttäviä. Valotusvarasta johtuu, että saatte enemmän onnistuneita kuvia.

— **Varmuus.** Kodacolor filmien laadusta ja valmistuksesta vastaa Eastman Kodak Company, maailman johtava valokuvausalan yritys.

Painakaa muistiin: Kodacolor värifilmiä.

Kodak TRADE-MARK

Ihmeellinen hienopesujauhe joka samalla värjää (pastellivärein)

BB Spezial

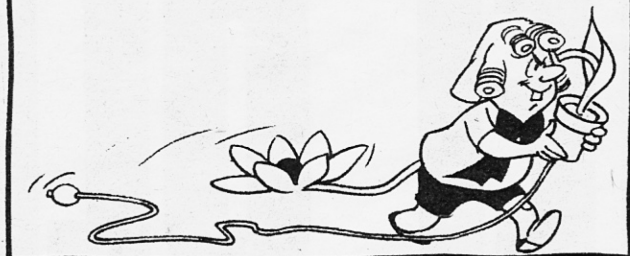
Pakkauksessa 5 annospussia

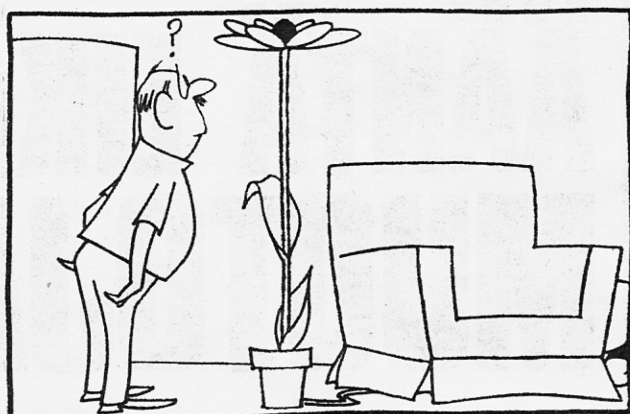
BB-Special pesee uutta väriä vaatteisiinne ja kotiinne • sopii kaikenlaatuisille yksivärisille luonnon- ja tekokuitutekstiileille, erinomaista villalle • on saatavana sinisenä, keltaisena, lilana, rosana, flamingonpunaisena, turkoosina sekä • **valkoisena,** joka palauttaa harmaantuneelle ja kellastuneelle hienopyykille sen alkuperäisen valkoisuuden

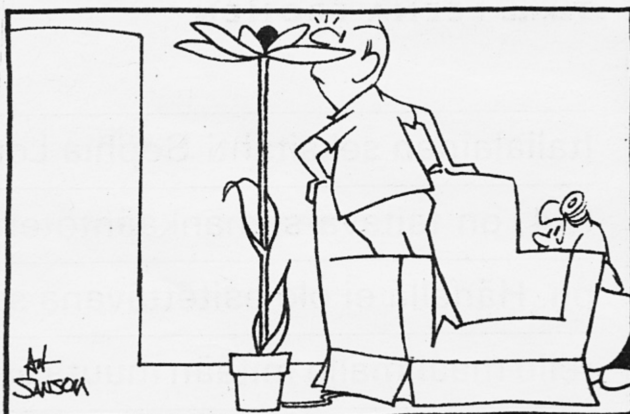
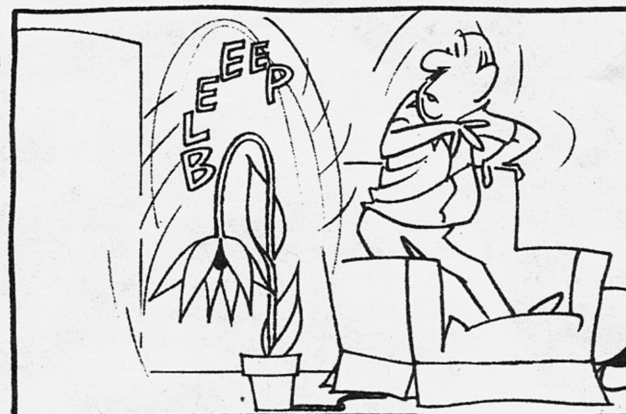
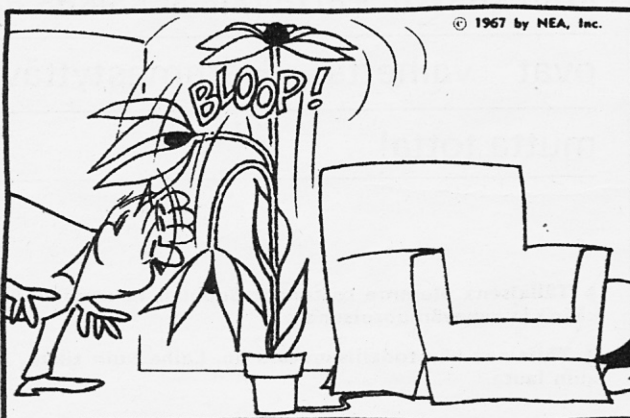
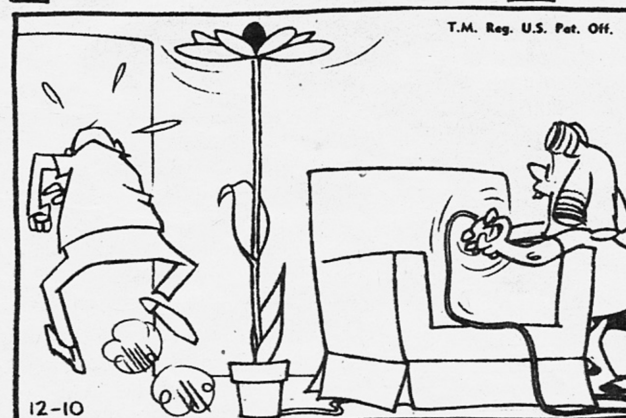
Deutsche Baby-Farben Vertriebs GmbH., 6 Frankfurt (Main)

Maahantuoja Oy FLORIOL Ab

THE BORN LOSER

?

BLEEEP

© 1967 by NEA, Inc.
BLOOP!

T.M. Reg. U.S. Pat. Off.
12-10

SOPHIALLA EI OLE ÄÄNTÄ EIKÄ MUOTOJA

Teksti: LEENA ERONEN

Italialainen seksitähti Sophia Loren (34) on taitava silmänkääntötemppu. Hänellä ei ole esitettävänä suurelle maailmalle mitään muuta aitoa kuin kasvot. Vartalo ja seksikäs ääni ovat valhetta. Hämmästyttävää, mutta totta!

▸ Tällaisena olemme tottuneet Sophian näkemään. Seksikkäänä ja rehevämuotoisena.

◂ Tällainen hän todellisuudessa on. Laiha kuin tikku, lattea kuin lauta.

Sophia Loren valloitti miehet ja maailman mahtavilla muodoillaan. Tätä komeutta täydensi sopivasti seksikkään käheä ääni. Mutta kun Sophian tapaa luonnossa, ihmettelee, missä ovat muodot, missä ääni. Hänen vartalonsa on tikkumaisen laiha ja äänensä omituisen kimeä. (Valokuvaajia varten hankitaan sopivat toppaukset.)

Mutta filmissä Sophiaa ei ole tyydytty paikkailemaan pelkin toppauksin. Hänelle on annettu kokonaan toisen naisen vartalo. Jo vuodesta 1950 lähtien on rehevämuotoinen italialaisnainen Silvana Maldi (44) luovuttanut vartalonsa Sophian käyttöön. Toisin sanoen isoäiti Silvana on esiintynyt kaikissa Sophian filmeissä — ilman päätä. Filmimiehet ovat käyttäneet tekniikkaa hyväkseen ja pystyneet taitavasti ujuttamaan yhteen Sophian kauniit kasvot ja Silvanan uhkeuden.

Myös useat muut tunnetut tähdet ovat käyttäneet hyväkseen rouva Maldin vartaloa. Ja rouva Maldi on suostunut, sillä raha on aina rahaa. Mutta nykyään hän on alkanut hieman epäröidä kyseenalaista filmitähden uraansa. Hän tuntee itsensä jollakin tavoin likaiseksi ja on päättänyt lopettaa koko homman. Tähän eivät kuitenkaan Sophia Lorenin agentit suostu — eivät ainakaan ennen kuin Sophialle on hankittu uusi ruumis. Eihän koko maailman ihannenaista niin vain voi yhtäkkiä unohtaa . . .

Sophian kimeä ääni ei myöskään kuullostanut hyvältä elokuvassa. Jostakin oli löydettävä käheää ja seksikästä. Rehevään vartaloon sopivaa. Ja löytyihän ajan mittaan 27-vuotias sisiliaistyttö Rita Savagnone, joka äänellään tainnuttaa miehen kuin miehen. Ritalla ei myöskään ollut mitään uutta ansaitsemistapaa vastaan. Kernaasti hän puhelee Sophian roolit. Ja siinä sivussa äänittää myös Elizabeth Taylorin ja Ingrid Thulinin repliikit.

Herää kysymys: ovatko Sophia Lorenin kasvot todella niin kauniit, että pelkästään niiden takia täytyy nähdä tällainen vaiva ja sotkeutua näin pahaan valheellisuuden vyyhtiin? Ehkä se kannattaa. Kaipa business-miehet asiansa taitavat. Loistavasti he joka tapauksessa ovat vuosikaudet pystyneet Sophian ihailijoita petkuttamaan.

Herää myös toinen kysymys: mihin tässä maailmassa yleensä enää kannattaa uskoa? □

VEIKKO VARJO

SOSIAALIHUOLTO HARHATEILLÄ?

Sosiaalihuolto suosii työkykyisiä lintsareita, mutta hädänalaisille vanhuksille näytetään kalossinkuvaa.

Sosiaalihuoltomme näyttää tällä hetkellä hortoilevan harhateillä. Sosiaaliviranomaisten työskentelyssä ilmenee paljon mätäpaiseita, jotka olisi puhkaistava, ennen kuin ne myrkyttävät koko sosiaalihuollon järjestelmän. Lakia sovelletaan tällä hetkellä monilla paikkakunnilla varsin arveluttavalla tavalla:

- **Terveet ja työkykyiset kansalaiset saavat enemmän tukea yhteiskunnalta kuin sairaat vanhukset.**
- **Räyhäävä rappioalkoholisti nostaa avustusta, mutta kohtaloonsa tyytyvä 'kiltti' ihminen saa palata sosiaalitoimistosta tyhjin käsin.**

Voidaan myös kysyä, missä määrin korkeassa virka-asemassa olevat sosiaaliviranomaiset saavat sivuuttaa alaistensa mielipiteet, vaikka viimemainitut saattaisivat olla lähempänä lain oikeata tulkintaa kuin heidän esimiehensä. Miten paljon virka-asemaa voidaan käyttää väärin?

Onko oikein, että yhteiskunnan varoja lahjoitetaan jopa asiakkaan oman huvitteluhalun rahoittamiseen, kapakkalaskujen maksamiseen, television osamaksuihin, sakkoihin, huulipuniin, tappelussa katkenneen käden hoitoon tai tarpeettomiin taksilaskuihin? Maassamme käytetään joka päivä tällaisiin tarkoituksiin sosiaalihuollon määrärahoja arvaamattomat summat.

Jos joku virkailija uskaltautuu vastustamaan hillitöntä tuhlaavaisuutta, hänen kimpussaan on — ellei nyt sentään Marraskuun liike, niin ainakin joku häntä korkeammassa asemassa oleva sosiaaliviranomainen. Kerrotaan jopa tapauksista, joissa »niskoittelevia» viranhaltijoita on kehoitettu siirtymään pois alalta, koska »ihmisten kanssa pitää osata tulla toimeen».

Puukkoa näyttelevä sosiaalitoimiston asiakas saa eräällä paikkakunnalla paljon paremmin avustusta kuin kansaneläkkeellä kituuttava mummo, joka tuskin jaksaa omin voimin tulla toimistoon asiaansa esittämään.

Tällä hetkellä on jo muodostumassa ammattiryhmä, joka käyttää törkeällä tavalla hyväkseen maamme sosiaalihuoltoa. Osa heistä piiloutuu nimikkeen »rappioalkoholisti» alle, osa hakee muilla tavoin ymmärtämystä omaan velttouteensa. — Ollaanko maassamme menossa siihen suuntaan, että ei kannata tehdä työtä laisinkaan, koska »huoltoyhteiskunta» pitää meistä huolen?

Tavoitteet ja todellisuus

Sosiaalihuollon tarkoituksena on turvata toimeentulo niille ihmisille, jotka eivät voi tulla toimeen omalla työllään, omilla varoillaan, sukulaistensa avulla tai muulla tavoin.

Useissa tapauksissa sosiaalitoimistot jakavat rahaa ihmisille, joilla

Käännä

olisi mahdollisuudet elää esimerkiksi omalla työllään, mutta jotka eivät viitsi tehdä työtä.

On syntynyt »valehtelijoiden ammattikunta». Lukemattomilla eri tavoilla yritetään vetää nenästä sosiaaliviranomaisia. Kun rahat ovat kuluneet ravintolassa tai muuten vain alkoholiin, liekkiviinaan tms., väitetään että »tuntematon mies ryösti rahat». Kun juttua ruvetaan tutkimaan, ei ryöstäjää tietenkään löydetä.

Kun tällainen selitys ei tule mieleen, saatetaan väittää, että on tullut maksetuksi takaisin velkoja kavereille. Näitä »kavereita» ei saada käsiin tietojen tarkistamista varten.

Jos mitään selitystä rahojen nopealle hupenemiselle ei löydy, saattaa miekkonen (miksei naikkonenkin) heittäytyä röyhkeäksi, kaivaa puukon povestaan tai pyytää audienssia sosiaalitoimiston ylimmältä johdolta. Hänen luonaan sitten selitetään asiat aivan toisella tavalla kuin sen viranomaisen luona, joka on yrittänyt ensiksi selvittää avustuksen tarvetta. Useissa tapauksissa temppu (tai temput) onnistuvat ja asiakas voi vaikkapa käydä näyttämässä kieltä alemmalle sosiaaliviranomaiselle . . .

Kysyä sopii, miten monista sosiaalitoimistoista tällä tavoin irtoaa rahaa. Näyttää kuitenkin siltä, että röyhkeys on tuottanut tuloksia varsin usein.

Miksi näin saa tapahtua?

Selitys on usein varsin yksinkertainen. — Sosiaalitoimiston ylimpään johtoon on saattanut päästä poliittisilla perusteilla mies, joka menettäisi asemansa heti, jos hän ei ajaisi valitsijoidensa etuja. On otettava huomioon, että myös sosiaalitoimistojen asiakkailla on äänioikeus, jota ei sovi väheksyä — useissa tapauksissa myös terävä kieli ja kyky vääristellä asioita. Sellainen sosiaaliviranomainen, joka jakaa auliisti rahaa, on suosittu. Mutta annas olla, jos valitsijapuolueen tietoon tulee, että tämä mies ei jaakaan rahaa, vaikka hänellä olisi siihen tilaisuus, niin silloin on oksat poissa.

Demokraattisessa yhteiskunnassa on oikeus vaatia epäkohtiin korjausta. Mutta varsin arveluttavalta tuntuu sellainen menettely, että asiakkaat vaativat joukkotoimenpitein jonkun sosiaaliviranomaisen päätä vadille sen takia, että tämä ei myönnä heille tarpeeksi avustuksia. Useissa tapauksissa nimittäin asianlaita on niin, että viranomainen on täysin oikeassa, kun hän suhtautuu pidättyväisesti avustusten myöntämiseen esimerkiksi työnvieroksujille. Tuskin kukaan sosiaalitoimistossa työskentelevä uskaltautuu evväämään asiakkaan anomuksen, jos avustuksen tarve on täysin selvä.

Sen sijaan on täysin oikein, että virkavirheen tehnyt viranomainen erotetaan tehtävästään. Tällaiset tapaukset lienevät varsin harvinaisia. Kysymyksessä on tällöin asianomistajan, so. kunkin yksityisen asiakkaan valitukseen tai kanteluun perustuva menettely.

Näyttää siltä, että joidenkin sosiaaliviranomaisten painostaminen poliittisesti on johtanut mädännäisyyteen sosiaalihuollon tavoitteiden toteuttamisessa. Tällä hetkellä esimerkiksi on erään paikkakunnan sosiaalitoimisto täytetty hyvin suurelta osaltaan sellaisilla miehillä, jotka pitävät kyllä huolen varojen kulumisesta, mutta eivät säästämisestä.

Retkuille rahaa – vanhuksille ei

Jos sosiaalihuolto turvaisi työkyvyttömien vanhusten toimeentulon ja vasta sen jälkeen ryhtyisi jakamaan rahaa »retkuille», so. työnvieroksujille yms., olisivat asiat hyvässä mallissa. Mutta usein käy niin, että joku puolisokea 70-vuotias vanhus palaa tyhjin käsin kotiinsa, kun taas puukolla sosiaaliviranomaista uhkaava rappioalkoholistin alku saa heti rahaa. Epäilemättä muutama tuuma rautaa kylkiluitten välissä ei tunnu mukavalta, mutta silti on väärin, että tällaiset räyhääjät ratsastavat yhteiskunnan kustannuksella. Onhan sosiaaliviranomaisilla mahdollisuus asettaa tällainen mies (tai nainen) lailliseen edesvastuuseen kiristyksestä — mutta kun ei, niin ei.

Erään paikkakunnan sosiaalitoimistosta annettiin kolmekymmenvuotiaalle rappioalkoholistille rahaa tiliin saakka, kun tämä mies oli juopotellut rahansa. — Kahdeksankymmenvuotias vanhus oli sattunut pitämään kahvikutsut tuttavilleen ja hänen kansaneläkkeensä oli tämän johdosta sattunut loppumaan ennen aikojaan. Mummoparkaa kehoitettiin lainaamaan tuttaviltaan.

Kaksikymmenvuotias työtävieroksuva nainen sai sosiaalitoimistosta rahat henkivakuutus- ja televisiomaksuihin, kasvovoiteisiin, pölynimuriin, taksilaskuihin (huviajelu) ja jopa ravintolamatkalla tuhlattujen varojen tilalle hän sai samansuuruisen avustuksen. Sen sijaan kansaneläkkeellä kituuttava mummo ei saanut uutta kirkkoleninkiä, koska hänen päällään olevassa mekossa oli vain kaksi reikää, jotka hän muka pystyisi aivan hyvin parsimaan.

Joskus saattaa kyllä käydä niin, että sosiaaliviranomainen ei annakaan rahaa »retkulle». Mutta jos tämä ihminen sitten menee ja tappelee asemapoliisin kanssa ja katkaisee siinä rytäkässä kätensä, niin jopa taivas aukeni.

Millä työnvieroksuja sitten elää? Eräällä paikkakunnalla ryhdyttiin tutkimaan nelikymmenvuotiaan miehen toimeentulomahdollisuuksia, kun tämä työkyvytön asiakas väitti elävänsä vaimonsa kanssa 200 mk:lla kuukaudessa (vuokra 100 mk/kk, vaimo ei ollut työssä eikä saanut avustusta, eläkkeistä tai sairauskorvauksista puhumattakaan). Sosiaaliviranomainen sai omituisen päähänpiston: hän soitti Alkoholiliikkeen kortistoon. Tuli esille, että tämä mies oli ostovalvonnan alaisena ja että hän oli pystynyt noilla 200 mk:n kuukausituloilla ostamaan 6 kk:n aikana 180 pulloa väkeviä ja satakunta pulloa mietoja juomia. Kuitenkin sosiaalitoimiston ylin johto katsoi, että avustusta olisi myönnettävä.

Eräälle miehelle taas ei annettu avustusta, kun hän ei ollut vaivautunut menemään minnekään töihin (työttömyyttä ei noihin aikoihin juuri esiintynyt). Mies kimpaantui tästä ja löi sosiaaliviranomaista nyrkillä poskelle. Tämän jälkeen toimiston ylin johto myönsi pahoinpitelijälle rahaa työnhakua varten. Mukiloitu virkailija taas joutui toimiston ylimmän johdon kuulusteluun, koska hän muka oli »liian jääräpäisellä lain soveltamisella saanut aikaan sen, että asiakkaan oli pakko menettää mielenmalttinsa».

Ei tunnu myöskään oikeudenmukaiselta, että sosiaalihuollon määrärahoista myönnetään avustusta sellaisille ihmisille, joiden tulot ovat »yllättäen» huvenneet vanhojen juopumussakkojen maksamiseen. Onneksi lähitulevaisuudessa luovutaan ilmeisesti koko juopumussakkojärjestelmästä.

Jos päästäisiin siihen, että kaikille kansalaisille voitaisiin jakaa niin paljon valuuttaa kuin kukin viitsisi pyytää, oltaisiin ilmeisesti

ihannevaltakunnassa. Mutta mistä sitä rahaa niin paljon siunaantuisi. Kyllä silloinkin ilmeisesti vanhukset jäisivät kaikkein vähimmälle, koska he eivät ehtisi niin paljon kuluttaa kuin »nuoret radikaalit», yhteiskunnan kustannuksella ratsastavat »laiskurit».

Mitä tekemistä on Marraskuun liikkeellä?

Viime syksynä perustettu Marraskuun liike, pyrkii kiinnittämään huomiota mm, sosiaalihuoltoomme. Mutta sen lähtökohdat kaipaisivat korjaamista.

Marraskuun liikkeen kannattajien valtaosalla näyttää olevan kyllä halua repiä rikki vanhoja rakennelmia, mutta uusien pystyttäminen tuntuu hankalalta. Hyvin harvat intoilijoista ovat perehtyneet tämänhetkiseen tilanteeseen sosiaalihuollon kentällä. Ehdottaisin, että kukin tämän liikkeen johtomiehistä ja naisista pistettäisin puoleksi vuodeksi hoitamaan esimerkiksi pääkaupunkimme rappioalkoholistien asioita huoltotarkastajan pöydän ääressä istuen. Monen silmät avautuisivat paljon.

Kyllä jokainen osaa vouhottaa. Mutta vasta itse työ ratkaisisi, onko tämän liikkeen kannattajista mihinkään.

Marraskuun liike on varmaan iloinen siitä, että rappioalkoholisteilla on kaiken-maailman-lämmittelyhalleja. Viime syksynä näytti myös siltä, että nämä miekkoset olivat oikeita kansansankareita, jopa jatkoaikaankin pääsivät yhdessä isoistensa kanssa. Sosiaaliviranomaiset sen sijaan eivät näytä pitävän rappioalkoholistien sädekehästä.

Hyvin kyseenalaiselta näyttävät Marraskuun liikkeen väitteet siitä, että sosiaalihuollon kenttätyötä voitaisiin parhaiten hoitaa »nuorten radikaalien» voimin. On nimittäin ilmeistä, että suurin osa tämän liikkeen kannattajista on liikaa sekaantunut omiin akateemisiin tai muuten vain sivistyneihin oppeihinsa. Sen sijaan »terveen järjen» ja »käytännön kokemuksen» kunnioittaminen on liikkeen piirissä varsin vähän esillä. Eräs sosiaaliviranomainen totesikin viime syksynä muutamassa lehtihaastattelussa, että olisi syytä tutustua sosiaalihuoltoon tarkemmin, ennen kuin menee puhumaan palturia.

Sosiaaliturva ja ''huoltoyhteiskunta''

Sosiaalihuollon lainsäädännössä tunnustetaan se periaate, että jokaisella kansalaisella on oikeus saada apua elämänsä kriisitilanteissa, olipa sitten kysymyksessä työttömyys, sairaus, vanhuus tms. Viime aikoina on maamme sosiaaliturva laajentunut paljon. Tähän huomauttaa eräs suomalainen tutkija, että olemme menossa huoltovaltiota kohti, jos mitään muutosta suunnassa ei tapahdu. Kun kaikkien kansalaisten tarpeet tyydytetään lähes täysin, kun kenenkään ei tarvitse huolehtia huomisesta, on seurauksena ilmeisesti veltostumista. Kukaan ei viitsi enää yrittää mitään, kun yhteiskunta tuo leivän suuhun. Mene ja tiedä, mutta mitenkään mahdottomalta tuo väite ei enää tunnu nykyisessä Suomessa.

Kyllä jokainen varmaan mielellään kellisi aurinkoisella hiekkarannalla ja antaisi frakkipukuisen kamaripalvelijan tuoda eväät nokan alle. Ongelma on vain siinä, että rahaa ja tavaraa on kautta aikojen ollut rajoitettu määrä tässä matoisessa maailmassa. Osa jää aina vähemmälle kuin toiset, niin lohduttomalta kuin se tuntuukin. Jos sosiaalihuolto ryhtyy turvaamaan toimeentulon kaikille kansalaisille, heidän työkyvystään ja tuloistaan piittaamatta, kaventuu todellisessa avun tarpeessa olevien leipä — tai veroäyrin hinta nousee.

On tehty yrityksiä »kouluttaa» yhteiskunnan kustannuksella ratsastavista ihmisistä »kunnon kansalaisia». On hankittu työpaikka, mutta miekkonen ei ehkä ole viihtynyt siinä muutamaa tuntia pitempään. On hankittu vaatteita, jotka ovat kuitenkin vaihtaneet omistajaa seuraavassa kadunkulmassa. On ostettu silmälasit, mutta ne on myyty samana iltana ostohintaa huomattavasti halvemmalla.

Asunnon hankkiminenkaan ei useissa tapauksissa ole auttanut, koska vuokranantaja on häätänyt hänet ulos ensimmäisen tilaisuuden tullen. Jos on »erehdytty» antamaan avustusta rahana, ne ovat menneet sen sileän tien. Ja seuraavana päivänä on tullut lisää avustusta sosiaalitoimistosta, kun on osannut puhua tarpeeksi taitavasti, ehkä käyttämällä kyyneleitä (tekosellaisia — ehkä joskus aitojakin).

Tämä on sitä todellista sosiaalihuoltoa tämän päivän Suomessa. Rehellisyys ei enää näytä perivän maata, vaan se on useissa tapauksissa kohtalokas virhe. Onneksi tällaisia yhteiskunnan kustannuksella ratsastavia ihmisiä ei ole vielä kovin paljon.

Erään paikkakunnan sosiaalitoimiston kirjoissa oli perheenisä, joka hoiti mieluummin lapsia ja antoi vaimon hankkia toimeentuloa kuin meni itse töihin. Eräänä päivänä hän kuitenkin ryhdistäytyi ja oli jo menossa etsimään työpaikkaa. Hän palasi kuitenkin takaisin seuraavasta kadunkulmasta, kun hänen naapurinsa kysyi: »Eikö sosiaalitoimistosta enää saakaan rahaa, kun sinunkin pitää mennä töihin?» □

HYMYLEHDEN JUTUT voisi kirjoittaa nykyistä paremmin, huomauttaa eräs kotkalainen ahtaaja. Olemme samaa mieltä. Tason nostamiseksi julkaisemmekin oikean romaanikirjailijan tekstiä. Kirjoittakaa arvostelunne oheisesta Jorma Ojaharjun artikkelista 20. 5. mennessä os: Hymylehti Puutarhakatu 8. Tampere. Kuoren laitaan sana ''Arvostelu''. Paras mielipide palkitaan 50 markalla.

VIERAILULLA LEPAKKO-LUOLASSA

Maaliskuussa maanantaina Juha Watt Vainio tuli hakemaan minua isolla mustalla Galaxiella, Tainavaimo ajoi. Junnu rähisi ja neuvoi vieressä; varo tuota, älä aja noin, katso eteen, katso sivulle, ei sinne sivulle ja aijaijai. Olimme menossa Lauttasaarenkatu 1:een, Suoja-Pirtti Oy:n vuokraamaan parakkiin, noin tuhannen asunnottoman alkoholistin kotiin luovuttamaan Hymylehden pojille lahjoittama gramofoni ja muutama levy, varsinkin Watt Vainion uusin joka kertoo liekkiviinamiehistä. Mutta ensin täytyi hakea Pentti Saarikoski Kulosaaresta mukaan.

Teksti: JORMA OJAHARJU
Kuva: TIMO KIRVES

Nousimme autosta neljänteen kerrokseen ja soitimme ovikelloa, Tuulaliina avasi, toivotti tervetulleeksi, sanoi Fentin olevan parhaillaan oksentamassa, aamuyrjöllä. Lupasimme odotella ja odotellessamme katselimme pikku Hertta Saarikosken, 3 ja puoli vuotta, maalaamia akvarelleja, niin hyvin voi maalata vain lapsi jota ei ole pilattu neuvoilla. Hertta esitteli meille koko leikkikaluvarastonsa, kaikki käytiin läpi yksi kerrallaan ja huolellisesti. Hertta on ollut viikonloppuvierailulla isän luona, tänään hän menee takaisin kotiin Marjukan luokse. Tällä välin Saarikoski on saanut yrjöttyä, syötyä tieteellisen aamiaisensa joka käsittää suurimmaksi osaksi erivärisiä pillereitä ja puettua ylleen. Lähdetään siis.

Taina Vainio pistää jalan konehuoneeseen ja Galaxie ponkaisee liikkeelle, Junnu ei ryhdy neuvomaan kuskia, vaan keskustelee meidän kanssamme. Todetaan yhdessä että Lepakkoluola on yhtä typerä ja epäonnistunut nimi kuin rappioalkoholistikin, tietenkin jonkin merkonomin tai poliisin keksimä.

Kurvataan Lauttasaarenkatu 1:n eteen, siellä seisoo jo Timppa Kirveen punainen Rambler. Nousemme autosta ja lähdemme astelemaan ovelle, Taina jää autoon odottamaan, huolehtimaan nelikuukautisesta Kati-Elinasta.

— Päivää, Junnu toivottaa. — Hymylehti on lahjoittanut pojille grammarin ja muutaman levyn, mukana semmonenki kuin »Ei pohjan poikia palele», pannaanko soimaan?

— Pannaan kiitos, vastaa Arska, paikan pomo.

Pöydän ympärille alkaa kerääntyä miehiä, makasiini on iso kuin lentokenttä, sänkyä vieri vieressä, puulaatikkoja joissa makaa sammuneita kuin ruumisarkuissa, kolkon näköistä. Isoista pyörivistä tuulettimista huolimatta haju on kammottava. Levy alkaa pyöriä, Junnun sanat ja ääni:

»Arskalla on päällä
Saarikosken vanha palsa,
Ojaharjun housut
eikä yhtään enää kalsa,
menee toisillakin hyvin,
sääli lienee tunne syvin,
ovi käy ja
sosiaalihuolto soppaa tuo».

Miehet hymyilevät, joku taputtaa. »Perkeleen hyvä laulu, sä oot Vainio hyvä jätkä», joku huutaa. Arskakin näyttää pitäneen viisusta, hän pyytää Hymyn osoitetta voidakseen lähettää kiitoskirjeen. Kukaan ei muista kummempaa osoitetta kuin Tampere mutta kyllä se riittää. Mennään ylös ja parakin oven eteen, ottamaan kuva grammarin luovutuksesta, Timppa räpsäyttelee kameraansa. Liekkimiehiä parveilee ympärillä, moni tarjoutuu kuvattavaksi. Ja ihan ilmaiseksi. Timppa on saanut kuvansa, hyvästellään, luvataan käydä toistekin. Kirveen Timppa lupaa ajaa meidät kaupungille ja Taina voi lähteä vauvan kanssa kotiin.

Timppa kääntää auton, ajetaan parakin oven ohi, vilkutetaan pojille, pojat vilkuttavat takaisin. Ajetaan Ruoholahden sillan yli lujaa vauhtia.

— Kuule, Junnu kysyy. — Tuliko siihen kuvaan muita spurguja kuin me? □

JAAKKO JAHNUKAINEN: OLEN KOHTALAISEN HYVÄ JUONTAJA

Teksti:
LEENA ERONEN
Kuvat:
JUHANI KAARENMAA

Jaakko Jahnukainen (43) on mainosuransa ohessa onnistuneesti(?) pyörinyt kymmenkunta vuotta televisiotouhuissa. Kansa valittaa, että aina kun TV:n avaa, näkee Jahnun. Jahnu itse valittaa, että showmiehiä on tässä maassa niin vähän ja hänetkin ymmärretään aina väärin. Jaakko Jahnukainen ei helposti suutu, mutta ihmettelee hieman, mitä vitsiä on lähettää postissa sievästi pakattu sontaläjä.

Jaakko Jahnukainen on tullut Suomen kansalle tutuksi ennen kaikkea showmiehenä. Yleinen käsitys on se, että kun Jahnukainen juontaa jonkin ohjelman, hän on myös luonut sen aivan yksin. Tosiasiassa useimpien showjuttujen takana on monen ihmisen aivot, mutta juontaja joutuu näistä aivoista ensisijaisesti kärsimään, jos kaikki ei mene niin kuin pitäisi. Esim. Jahnukaisen vetämä »Suomen arvokkain ohjelma», jonka piti olla onnistunut yhdistelmä asiaa ja showta ja joka sai useimmat TV:n katselijat vääntelehtimään 31.3. klo 21.45—22.45 välisen ajan, katsottiin v a i n Jahnukaisen aikaansaannokseksi. Kieltämällä hän oli yksi idean isistä, mutta vain y k s i.

— On ihan turha kuvitella, että minä teen shown, sanoo Jahnukainen. — Jokaisessa ajanvieteohjelmassa kuten muissakin ohjelmissa työn tekee team (ryhmä). Meillä pyritään show käsittämään hyvin ahtaasti, vaikka itse asiassa showtyyppejä on useita. On Danny Kaye- ja Perry Como-showt, on Lucy-show, joka itse asiassa on crazy näytelmä, on estraadi-showt.

— Meillä tunnetaan vain yksi show, joka on omituinen yhdistelmä kaikkea mahdollista. »Suomen arvokkaimmassa» ohjelmassa pyrin yhdistämään asian ja ajanvietteen, mutta en kyllä toden totta onnistunut niin hyvin kuin aikaisemmin onnistuin esim. »Designissa», joka tehtiin samaan tyyliin. Minusta olisi hyvä juttu saada ihmiset katselemaan asiaa shown varjolla. Mutta kuten aina: hauskin vaihe on idean keksiminen, vielä hauskempi sen toteuttaminen, mutta sen näkeminen masentaa.

— Pyrin ohjelmissa löytämään jonkinlaisen tavallisuudesta poikkeavan linjan. Ettei aina olisi Kristiina Hautalaa ja Lasse Mårtensonia. Esim. Pauli Räsänen on tosi hyvä tyyppi, vaikka häntä ei kukaan tunne vielä. Ihmiset kyllästyvät samoihin kasvoihin, pitäisi löytää aina uusia.

Minkälainen Jaakko Jahnukaisen mielestä on hyvä juontaja?

— Hyvä juontaja on luonteva. Hänellä on jotakin sanottavaa. Hän osaa kuunnella. Juntajan täytyy olla itsensä. Näyttelijät epäonnistuvat, koska he näyttelevät juontajan roolin. Omasta puolestani yritän saada ihmiset viihtymään. Juontaja ei missään nimessä saa puhua murretta eikä hänellä saa olla puhevikoja. Tärkeintä on kuitenkin saada kosketus yleisöön. Tämä oli minulle alussa tavattoman vaikeaa, koska olen pohjimmiltani hyvin ujo.

Täytättekö vaatimukset?

— Olen omasta mielestäni kohtalaisen hyvä juontaja. Suomessa on lukuisasti huonompia ja parempia kuin minä. Olen sellainen keskitason ihminen. En ole mikään showmies, en tee hassunkurisia temppuja kuten Spede. En ole myöskään tähti kuten Tarva, joka sinänsä on jo ohjelmanumero. Ei minua kukaan tule katsomaan, vaan sitä ohjelmaa, jossa sattumalta olen mukana.

Menestynein Jaakko Jahnukaisen suunnittelemista ja vetämistä ohjelmista on kiistattomasti »Levyraati», joka kerää kansaa television eteen jo seitsemättä vuotta. Tilastot osoittavat, että ohjelma on erittäin suosittu. Jahnukainen pyrkii tasapuolisesti soittamaan eri levy-yhtiöitten levyjä. Ottaa huomioon kaikenlaiset ihmiset ja kaikenlaiset maut. Ennen kaikkea tarkoitus on se, että levyt herättävät keskustelua ja ovat ajankohtaisia. Mukana on tasapuolisesti miesten ja naisten laulamia, hitaita ja nopeita. Siitä huolimatta yleisö purnaa.

Esim. Eeva Lehikoinen Joensuusta väittää, että Jaakko Jahnukainen antaa arvoa vain jatsille — ei ollenkaan popille.

— Onpas taas kerran typerä väite. Aivan yhtä typerää olisi väittää, että Eeva Lehikoinen arvostaa ainoastaan jalokiviä mutta ei saippuaa. Minusta tehtiin Suomen Beatles-vihaaja numero yksi, kun kerran Levyraadissa sanoin, että »Twist and Shout» on roskaa. Olen edelleenkin sitä mieltä, vaikka myönnän, että ovat Beatlesit hyvääkin työtä tehneet. On olemassa joitakin pop-yhtyeitä, joita kuuntelen mieluummin kuin jatsia. Minusta moderni jatsi on pelkkää uikutusta ja kolinaa, jolla ei ole mitään tekemistä varsinaisen jatsin kanssa.

Saatteko haukkumakirjeitä enemmän kuin ihailijapostia?

KÄÄNNÄ

— En saa varsinaista ihailijapostia. Joitakin ystävällisiä kirjeitä silloin tällöin. Mutta saan myös negatiivista postia. Ja ainahan on sairaita ihmisiä, joiden täytyy purkaa aggressioitaan jollakin tavalla. Koskaan en ole saanut niin paljon seksuaalisesti törkeitä kirjeitä kuin silloin, kun olen tehnyt jonkin uskontoa sivuavan ohjelman. Olen jopa saanut ihmisen ulostetta ja WC-paperille kirjoitettuja runoelmia.

— Kristiina Halkola kuulutti kerran inhoavansa minua. Peräti televisiossa. Tämä ihmetyttää minua kovasti, sillä en tunne rouva Halkola-Franckia ollenkaan. Emme ole koskaan edes nähneet toisiamme. Mielestäni pitäisi olla jonkinlainen henkilökohtainen kontakti, ennen kuin voi sanoa inhoavansa jotakuta. Eipä silti, en minäkään Halkolasta erityisemmin pidä — tai paremminkin en pidä hänen laisestaan naistyypistä. Kirsti Wallasvaara miellyttää minua paljon enemmän — näyttelijänäkin.

— Kerran minua vainosi muuan mies niin pontevasti, että piti ottaa poliisi avuksi. Kyllä nämä Suomen poliisit ovat aika stupidoja, vaikka pääsinhän minä loppujen lopuksi siitä miekkosesta rauhaan.

Oletteko tyytyväinen itseenne ja saavutuksiinne?

— Olen Luojalle kiitollinen, että saan elää näin monipuolista elämää. Ei pelkkää mainontaa, ei pelkkää TV:tä. On kiva perhe ja kivat lapset. Minulla on erittäin hyvä suhde myös edellisestä avioliitosta syntyneiden poikieni Joukon (21) ja Jyrkin (17) kanssa. Vanhempi heistä on myös valinnut mainosmiehen ammatin, nuorempi pääsee tänä keväänä ylioppilaaksi. Olen onnellinen Mikki-vaimoni kanssa, joka muuten on minua 15 vuotta nuorempi. Rakastan 4-vuotiaita kaksostyttöjäni Elinaa ja Helenaa. Minulla on muutamia hyviä ystäviä. Olen TV-teamin puheenjohtaja — tähän teamiin kuuluu joukko tunnetusti ammattitaitoisia TV-persoonoita.

Luotatteko ihmisiin?

— Luotan. Se on yksi perusvioistani. Olen tästä syystä saanut usein pahasti pettyä. Mutta yritän ajatella niin, että se, joka pettää, on se, joka kärsii tappion. Elämän ranta näyttää asiat oikeassa valossa. Pyrin aina suhtautumaan avoimesti asioihin. Myönnän olevani väärässä, jos on aihetta. Minulla on myönteinen elämänasenne. Vuosi sitten minua petettiin kovasti. Pitäisi ajatella niin kuin Timo T Kaukonen: »Jos luottaa liikaa ihmisiin, silloin saa syyttää vain itseään.»

Staffordshiren bull terrieri Staffie (5 kk) suhtautuu vieraisiin ihmisiin vielä luottavaisemmin kuin isäntänsä: Staffie rakastaa kaikkia — ainakin toistaisesti.

— Olen äärimmäisyysihminen. Minä joko pidän tai en pidä jostakusta ihmisestä. Asetan liian korkeita vaatimuksia. Se on väärin. Tosin minun ystävinäni on aivan vihoviimeisiäkin heppuja — en tarkoita sanoillani mitään ulkokohtaista. Suurimpia ongelmiani on se, etten ole pystynyt hyväksymään itseäni. Minun on vaikea nöyrtyä. En ole koskaan voinut täysin ymmärtää Raamatun kohtaa: »Rakasta itseäsi niin kuin lähimmäistäsi.» Rakastan vaimoani paljon enemmän kuin itseäni.

— En usko, että ihmisluonnetta voidaan kehittää. Minä ainakin tarvitsen oppimista ja kehittymistä koko ajan. En pelkää osoittaa tunteitani ja ystävällisyyttä. Mielestäni ihmiset tarvitsevat hirvittävän paljon myötätuntoa.

Jaakko Jahnukaisen uskonnollisesta herätyksestä on huhuiltu jatkuvasti. Miten paljon sitten on perää tällaisissa puheissa?

— En minä mitään uskonnollista herätystä ole saanut. Omaan vain sen käsityksen, että Jumala on olemassa. Minusta Kristus on esikuva, jollaiseksi jokaisen ihmisen olisi syytä pyrkiä. En käy kirkossa. Helkkari soikoon, heti tehdään uskovai-

nen, kun puhuu muutamassa uskonnollisessa tilaisuudessa. Minä olen aina puhunut kirkon epäkohdista ja siitä, mitä kirkon pitäisi tehdä. Kristinusko on yksi ideologia muiden joukossa. Minun mielestäni se on paras. Ei ihmisarvoon pitäisi millään tavoin vaikuttaa se, minkälainen heidän uskontonsa on.

— Olen usein käytännössä joutunut huomaamaan, että on joku korkeampi voima, joka vaikuttaa asioihini. En ole parempaakaan uskontoa löytänyt. Olen varma, että Luojamme on niin huumorintajuinen, ettei ota lahkolaisia luokseen. Viimeinen tuomio varmasti yllättää heidät täysin. On väärin leimata määrätyt ihmiset syntisiksi. Esim. pastori Antti Lampola on ihan sairas ihminen. Jos hänen kaltaisensa pääsevät Paratiisiin, menen silloin mieluummin sinne vähän lämpimämpään paikkaan, sillä siellä on hiton hauskoja ihmisiä.

Uskotteko, että elätte, kun kuolette?

— Olen taipuvainen ajattelemaan, että on kuoleman takaista elämää. Varmuutta siihen ei tietysti ole. Turha askarrella sellaisten asioiden parissa. En tiedä, onko Jumalaa. En kykene sanomaan, mitä sähkö on. Mutta se ei estä minua ajamasta partaani tai sytyttämästä lamppua.

Annatteko lapsillenne vapaat kädet toimia omin päin?

— Pojat ovat jo saaneet vapaasti valita elämänuransa. Tyttöjen kanssa pätee sama sääntö. Lapsia ei saa minusta käskeä liikaa — kaiken pitää perustua molemmin puoliseen kiintymykseen. Lasten täytyy tuntea vetovoimaa vanhempiensa ajatuksia kohtaan. Poikieni kanssa olemme elämän peruskysymyksistä samaa mieltä. Ja jos jompikumpi olisi sosialisti, mitä he eivät kyllä ole, ei minulla olisi mitään sitä vastaan. Churchill on sanonut: »Jos ei nuorena ole sosialisti, ei ole sydäntä. Jos ei vanhana ole konservatiivi, ei ole järkeä.» Olen samaa mieltä. Poikani sanovat, että olen hallitseva luonne. Ehkä olen, mutta en tietoisesti. Levyraadissakin on kuulema tarpeettoman voimakkaasti kantaa. Olen kuitenkin sitä mieltä, että puheenjohtajallakin pitää olla oikeus sanoa oma mielipiteensä.

Jaakko Jahnukaisella on ollut oma mainostoimisto vuodesta 1958. Mutta hän käyttää titteliä toimittaja, koska se on ainoa titteli, jonka hän on elämänsä varrella todella ansainnut. □

BÖRJE AURA: OLEN HUONO JUONTAJA

Teksti:
LEENA ERONEN
Kuvat:
VEIKKO LINTINEN

Börje Aura (37) tuli pari vuotta sitten surullisen kuuluisaksi parista TV-showstaan, jotka venyivät mutta eivät paukkuneet.

Hän oli näiden show-juttujen juontaja.

Nykyään Börje Aura viettää vain vapaata aikaansa TV:ssä eli tuottaa kerran kuussa TV-2:n puolella puolen tunnin mittaisen "Vapaa-aika" nimisen ohjelman.

Että Börje Aura todella tekee tämän, siitä saimme pätevän todistuksen niiden neljän tunnin aikana, jotka H-studiossa jouduimme viettämään.

Börje Aura käyttää mieluimmin toimittajan titteliä, vaikka omistaa oman yrityksen ja voisi siis oikeutetusti esiintyä toimitusjohtajana. Mutta mies haluaa olla vaatimaton, sillä vaatimattomuushan kaunistaa. Esiintyvän »taiteilijan» uran hän on jättänyt minimiin — kerran kuussa TV:ssä, kerran kuussa radiossa Aamukahvilähetyksissä.

Minkälainen on hyvä TV-show, Börje Aura?

— Hyvä show tulee olohuoneeseen ja jää sinne hetkeksi. Se muistetaan. Tällaisia ohjelmia on valitettavan vähän.

Teettekö te hyviä show-ohjelmia?

— En yleisesti ottaen. Radion puolella katson onnistuvani paremmin. En enää tee säännöllisesti showta. Olin Tesvision aikoihin vakituisesti ajanvietetoimituksessa, mutta kun Tesvisio lopetettiin, minäkin lopetin. Jouduin sattuman kautta mukaan ajanvietteeseen. Pidän paljon enemmän asiaohjelmien teosta ja niihin myös nykyään pääasiassa keskityn.

Minkälainen on hyvä juontaja?

— Mielestäni esitys ei yleensä kaipaa juontamista, jollei juontaja ole Danny Kayen kaltainen. Juontaja on useimmiten vain pakollinen täytenumero.

Oletteko te hyvä juontaja?

KÄÄNNÄ

— En.

Miksi sitten ryhdyitte juontajaksi?

— Sattuman kautta. Tavallaan pikku pakosta. Ja tarvitsen rahaa elääkseni. Niin kai tekin tarvitsette.

Miksi juontamanne ohjelmat (esim. »Kerho 3» ja »Päähänpistoja») loppuivat niin lyhyeen?

— Ne oli alun perin suunniteltu määrätyn ajan pituisiksi.

Onko mielestänne kevyt sama kuin yhdentekevä?

— Kevyt ei ole suinkaan yhdentekevää. On paljon helpompi tietysti olla yhdentekevä kuin suurella paatoksella tehdä jotakin ohjelmaa. Mielestäni mitään ei saisi liikaa julistaa. Aina pitäisi kuitenkin ajatus olla takana. TV-yleisö on joukkona epähomogeeninen, joka yleensä ottaa kaiken vakavasti.

Mikä on raskainta viihteen tekemisessä?

— Viihteessä on kaikkein raskainta olla hauska. Sen tekeminen täytyy antaa niille, joilla on ammattina olla hauska. On hassua, että minut yhdistetään viihteeseen.

Mistä teitä on eniten kiitetty?

— Silloin kun olen kiitoksia saanut, minua on kiitetty siitä, että olen onistunut välittämään jonkin asian ihmisille.

Mistä teitä on eniten moitittu?

— Setämäisyydestä.

Kovin setämäinen Börje Aura ei missään nimessä ole. Vitaalisuutta todistaa sekin, että hän on toista kertaa naimisissa ja vaimo myyntisihteeri Marita Aura on viisi vuotta miestään nuorempi. Lapsia ei tästä avioliitosta ole — aikaisemmasta on kaksi: 14-vuotias Pirkko ja 13-vuotias Martti. Toistaiseksi Aurat eivät aio perhettään lisätä, koska eivät katso ajankohtaa otolliseksi. Tain ainakaan Börje Aura ei katso.

— Kunhan nyt ensin saa nämä kaksikin lasta ylioppilaiksi, niin sitten voi ajatella lisää lapsia. En halua itselleni vauvaa leikkikaluksi niin kuin useat muut. Minulla ei ole enää ruusuisia unelmia. Järkisyitä ei saisi koskaan jättää kuulematta. Ja kun järjellisesti ajattelee, niin usein ihmiset hankkivat lapsi-nimisen lelun.

Tunnetteko itsenne suosituksi?

— En. Olen niin vähän enää näissä näkyvissä hommissa mukana, ettei minua varmasti sen enempää suosita kuin karsastetaankaan.

Suurin voittonne?

— Sitä en osaa sanoa. En näe elämää sarjana voittoja ja tappioita, vaan sarjana tapahtumia, jotka muodostavat kokonaisuuden.

Vanhuksille tehdään vähän ohjelmia. Kiinnostaako teitä viihteen tekeminen nimenomaan heille?

— En ole pohtinut tuota asiaa. Mielestäni millekään muulle kuin jee-jee-polvelle ei kannata tehdä erikseen ohjelmia. Ihminen on käsittääkseni koko ikänsä samoista asioista kiinnostunut. Esim. baletti kiinnostaa yhtä hyvin 16- kuin 66-vuotista. Toisaalta eihän meikäläisen pulma ole pohtia viihteen tekemistä.

Tulisiko teille koskaan mieleen riisuuntua televisiossa kuin Per Oscarsson Ruotsin TV:ssä?

— Ei tulisi. Tähän eivät vaikuta mitkään moraalitekijät. Mutta mitä iloa katselijoilla on paksusta, alastomasta, keski-ikäisestä miehestä?

Miten mainosuranne on vaikuttanut ajatteluunne?

— Kyllä kai sillä määrätty vaikutus on ollut. Näkee kaikessa kaupallisuutta ja kritiikki kasvaa.

Onko avioliittonnekin kaupallinen?

— Onneksi ei.

Mitä pelkäätte eniten?

— Aikuiseksi tuloa. Pelkään, etten jaksa ikuisesti nauraa asioille.

Nauratteko itsellenne?

— Paljon ja vilpittömästi.

Miten tunnette vastuunne ohjelman tekijänä?

— Ohjelmantekijän vastuusta on puhuttu paljon. Onko vastuu pidättää vai antaa tietoja? Lähinnä olen sitä mieltä, että niin kauan kuin ohjelman tehtävä ei ole repiä ilman perusteita, se täyttää funktionsa. Puhtaasti sormella osoittavalla ohjelmalla ei ole mitään funktiota. Ohjelman pitää jättää ihmiselle jonkinlainen mielenrauha. Mielestäni yhteiskunnan asioita ei paranneta TV:ssä.

Miten rentoudutte?

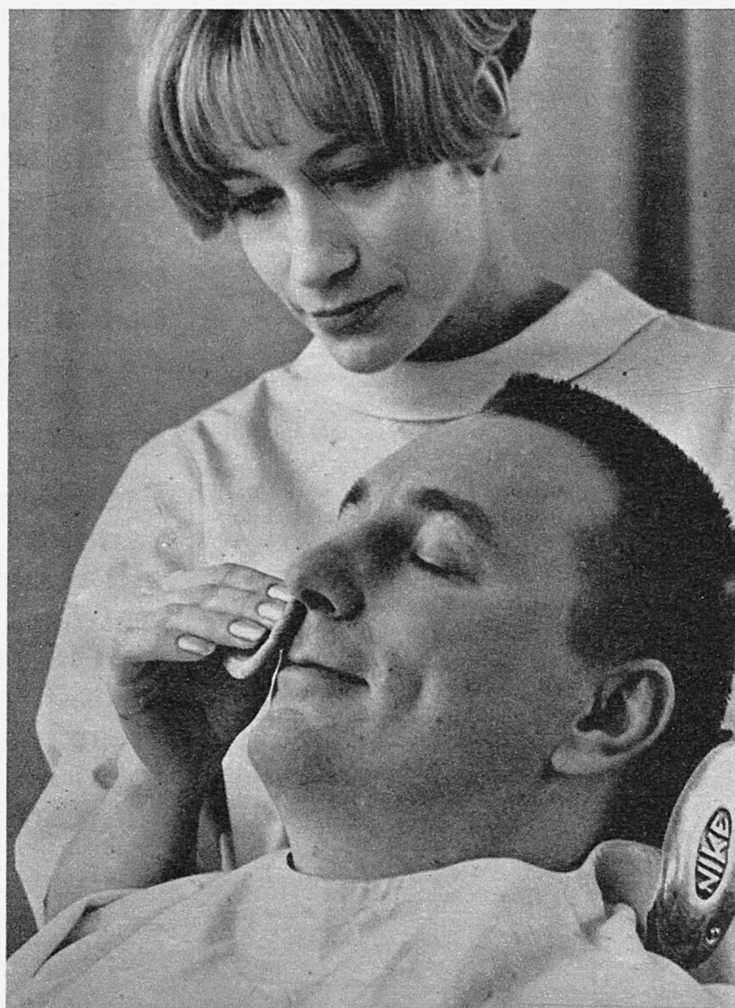
— Minulla on tuskin koskaan vapaata aikaa. Ja silloin harvoin kun sitä on, valokuvaan ja luen venäläisiä klassikoita.

Sillä lailla. □

»Vapaata aikaa» ▶ nauhoitetaan. Psykiatrian professori Kalle Achté vastaa, Börje Aura kysyy.

Maski täytyy olla miehelläkin TV-kameroiden edessä. Rouva Marjatta Paakkunainen ehostaa Börje Auran kasvot uuteen uskoon.

MISSIKISAT UUSINTANA

Taas kerran missikisat ovat aiheuttaneet paljon puhetta. Jo päivää ennen kilpailua tiedettiin Iltasanomien välityksellä kertoa, ketkä voittajat olisivat. Tunnettu naisasiantuntija Monsieur Mosse oli sanonut sanansa, ja oli oikeassa tapansa mukaan.

Sitkeät huhut siitä, että voittajat olisi todella jo ennalta päätetty, liikkuvat edelleenkin ilmassa. Ne jääköön omaan arvoonsa, Mossen oikeinosunut arvaus on kaiketi ne aikaansaattanut.

Miss Suomeksi valittiin kuulema melko ristiriitaisin tuomariäänin Leena Brusiin, entinen kansikuvatyttö, Miss Cinema ym. Toisen paikan vei mannekiinikuningatar Sirpa Wilkman, kolmannen mannekiini, opiskelija Leena Sipilä. Yhteistuloksena liian laihaa ja liian lihavaa, kuten lehdistön parvessa todettiin.

Tuomaristoon kuului viisi miestä ja kaksi naista. Katsojakuntaan sensijaan lähes 2,5 miljoonaa arvostelevaa katsojaa. Jotta katsojien mielipide saataisiin selville, päätimme HYMYlehden palstoilla pitää UUSINTAKILPAILUT.

Katsokaa tarkoin tyttöjen kuvia. Kaikki kuvat eivät ole ehkä tyttöjen edullisimmista puolista kuvatut, mutta eikö missin tulisi olla yhtä kuvauksellinen joka puolelta? Jännitykselle ja TV-kameralle on laskettava oma osuutensa — valokuvaajaan ei ole ehditty kiinnittämään huomiota, hän on ollut vain pikkutekijä kaiken muun hälinän keskellä.

Sanokaa mielipiteenne oheisella kupongilla. Mikäli ette saa kaikkea sille mahtumaan, ottakaa kunnollinen paperiarkki avuksi. Tulokset HYMYMISSIKILPAILUSSA julkaisemme kesäkuun Hymyssä. Samalla kerromme erilaisista mielipiteistä, joita missikisojen ympärillä pyörii.

Esimerkkiratkaisu:

Eräänä esimerkkinä kerromme muutamien TV-katsojien ehdotuksen missikisojen järjestäjille:

Koska nykyaikana on irtoripsien ja kaikenlaisten lisäkkeiden käyttö näköjään sallittua, olisi ehkä paikallaan, että tytöt esiteltäisiin tuomaristolle aivan puhtaiksi pestyinä, suihkun alta kuljetettuina niin, etteivät kampaukset ja meikit »tekisi» tyttöä. Todellinen kauneus tulisi vain huomattua, samoinkuin katse kiintyisi kenties enemmän vartaloon, tärkeään asiaan joka nyt näyttää unohtuneen. Sen jälkeen voisivat tytöt meikata ja käydä kampauksessa ja tulla uudelleen arvosteltaviksi. Nyt nähtäisiin, millaiset mahdollisuudet tytöllä on nykyaikaisin keinoin tehostaa kauneuttaan — ei suinkaan luoda sitä tyhjästä.

Selvänäkijä Monsieur Mosse:

— Näin kaikki tytöt, nekin, jotka hyljättiin. Kun minulta Iltasanomien taholta kysyttiin, millaisen luulisin tuloksen olevan, kerroin sen. Tiesin, että Leena Brusiin tulee voittamaan liikakiloistaan huolimatta. Hänellä on valmis nimi niinkuin oli aikanaan Satu Östringilläkin. Se vaikuttaa paljon. Sanoisin, että näissä kilpailuissa ei juuri vartaloon kiinnitetä huomiota, kasvot näyttivät olevan ne, joiden perusteella tyttöjä arvosteltiin. Se on väärin, sillä kansainvälisissä kilpailuissa juuri vartaloa arvostellaan hyvin ankarasti. En usko, että Leena Brusiin onnistuu pudottamaan ylimääräisiä kiloja ennen kilpailuja, se on vaikeaa — Leena on kyllä kuvauksellinen ja kaunis mutta ei ehkä sittenkään missityyppi. Samoin Sirpa Wilkman, joka on aivan tyypillinen mannekiini. Uskoisin Leena Sipilän selviytyvän tytöistä parhaiten kansainvälisillä kilpakentillä, hänen vartalonsa on näistä kolmesta paras

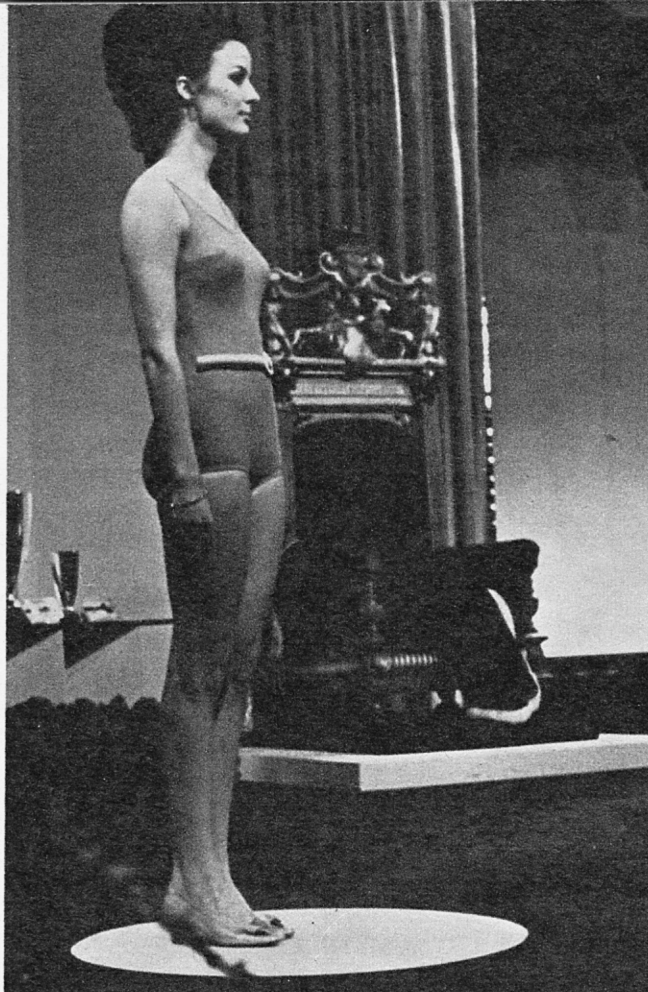
— Valitettavasti tuomaristo ei todellakaan katsonut vartaloa, joukossa olisi ollut muutama edustuskelpoinen tyttö . . .

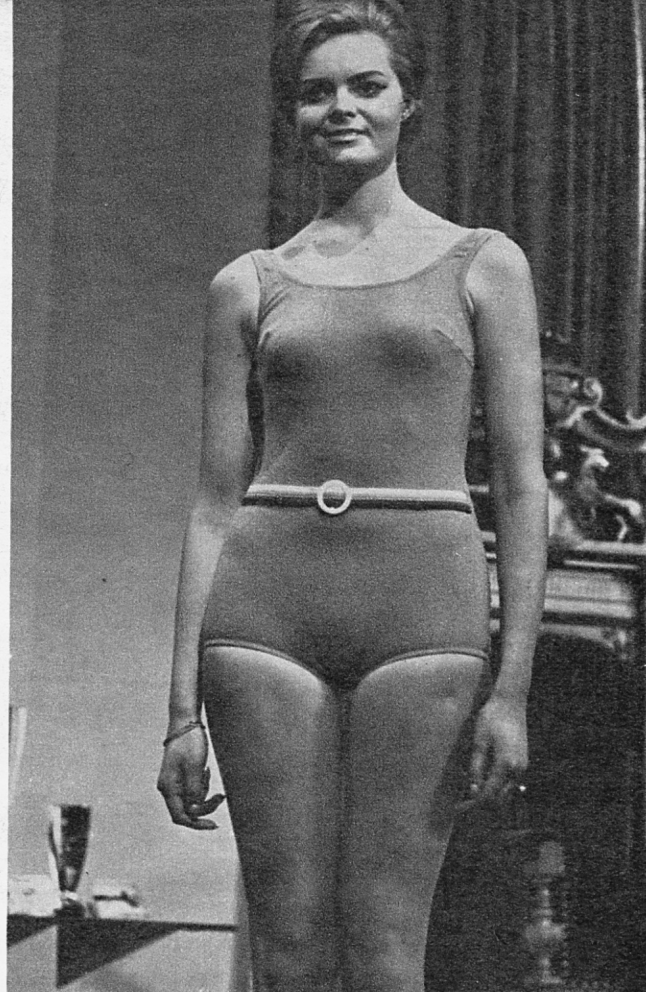
— Mitä mieltä olet esimerkkiratkaisustamme?

— Se on aina hyvä. Tänä vuonna näköjään sai käyttää jo irtoripsiäkin — sitä ei ole aikaisemmin hyväksytty. On myös koetettu salaa pitää noita irtolettejä — vuosien mittaan ne ovat tulleet yhä yleisemmiksi. Tässäkään joukossa ei tainnut olla kuin yksi tyttö, jolla ei ollut hiuslisäkkeitä. Tuo esimerkkiratkaisu olisi aika hyvä, vielä parempi se olisi, jos Tyttöjen kuvat julkaistaisiin kaikelle kansalle arvosteltavaksi niin meikattuina kuin meikkaamattomina. Suuri yleisö voisi sanoa sanansa. Tietysti ylin tuomaristo ratkaisisi asian, mutta yleisö voisi olla enemmän mukana. Missikisathan ovat eräs Suomen kansan suosikkiohjelmista, joten olisi mukavaa jos he todella voisivat enemmän ottaa osaa tyttöjen valintaan. Ehkä ei syntyisi niin paljoa jälkipuhettakaan!

ÄÄNESTÄKÄÄ HYMYMISSIT VOITTAKAA MATKA MALLORCALLE!

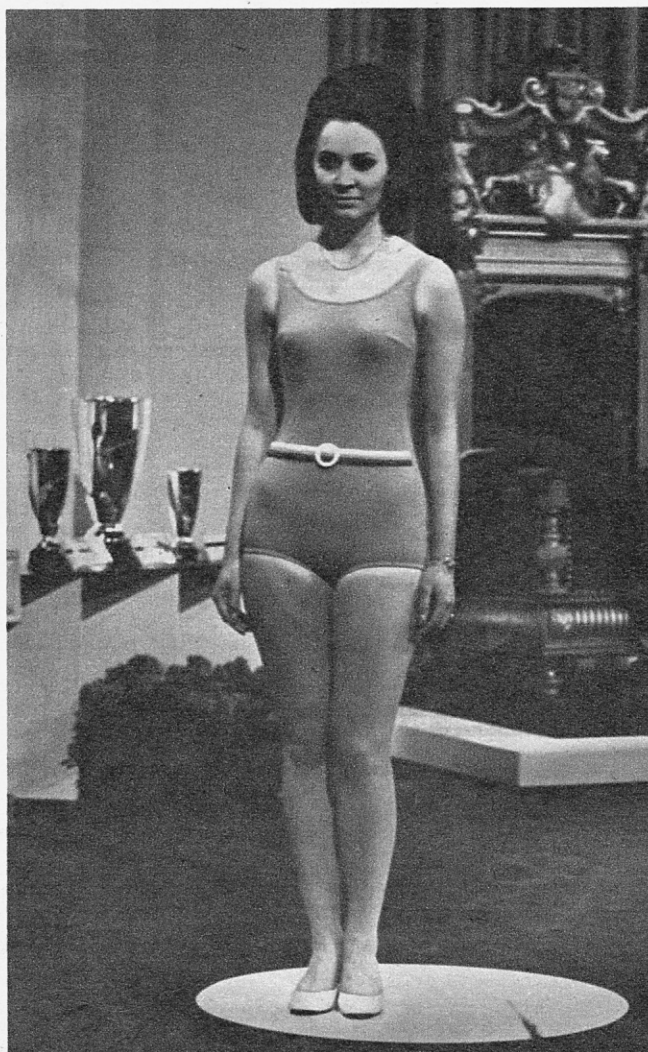
■ Tekstі: IRIS TUUNAINEN Kuvat: LEHTIKUVA

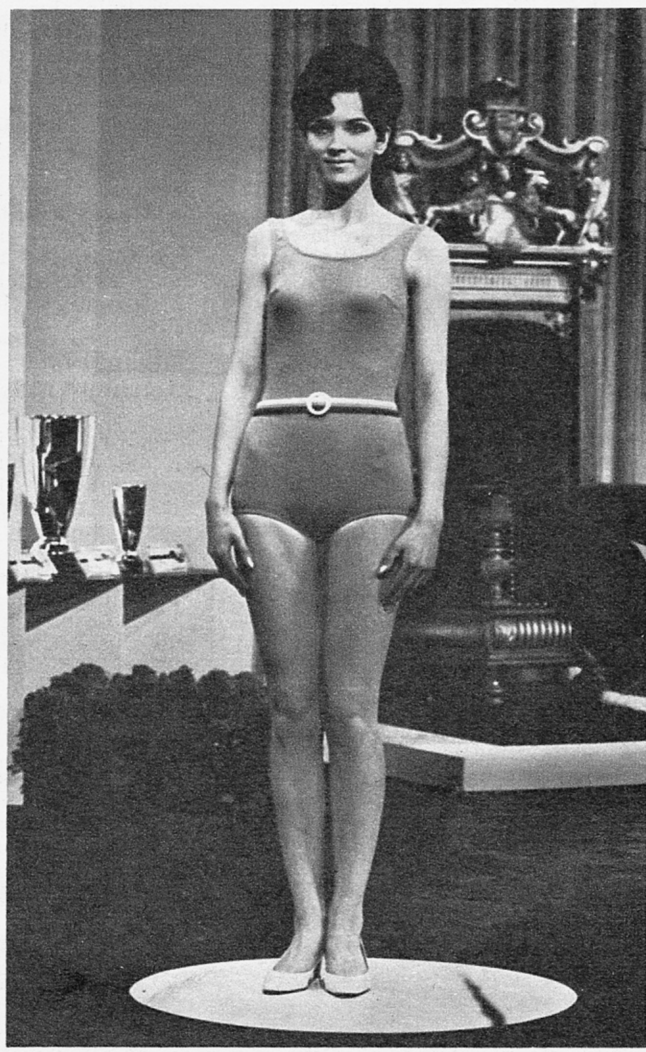

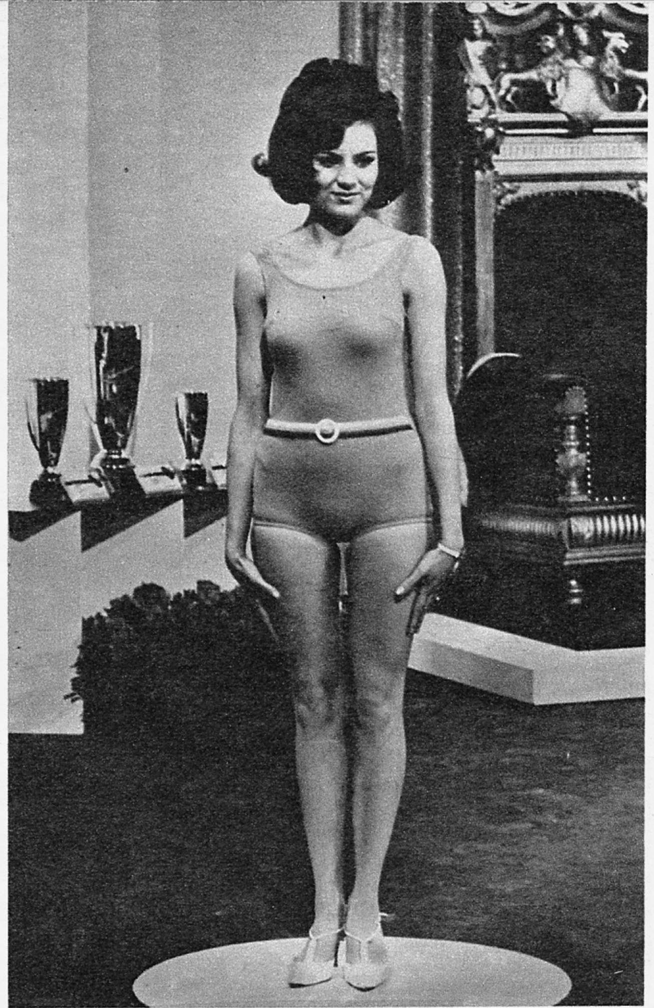
1. PAULA LINOLA ▲ 2. CAMILLA LASSILA ▲

3. ULLA SALORANTA ▼ 4. SIRPA WILKMAN ▼

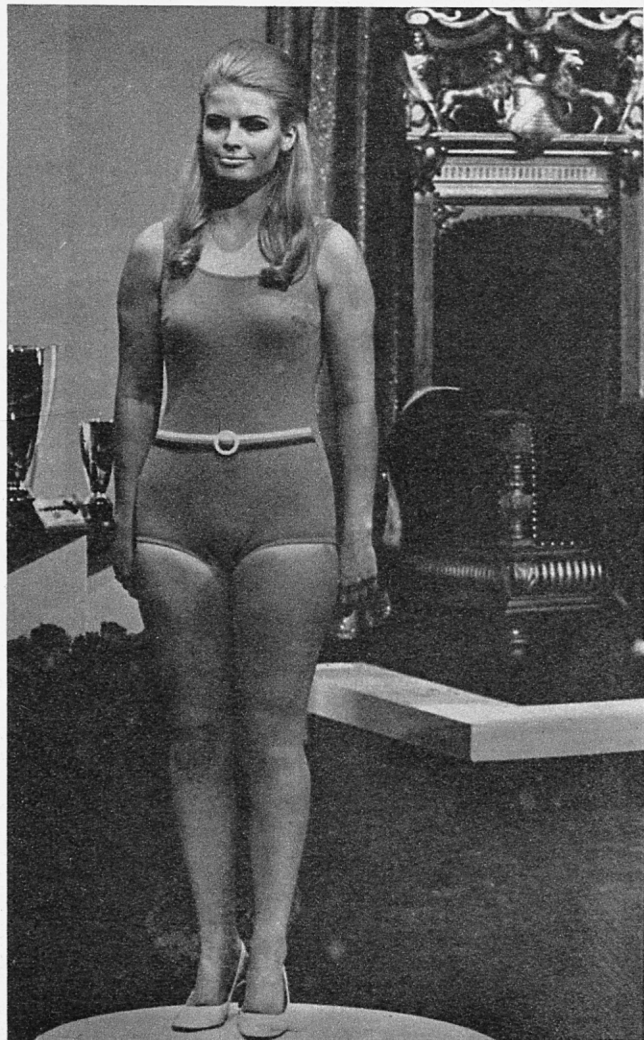

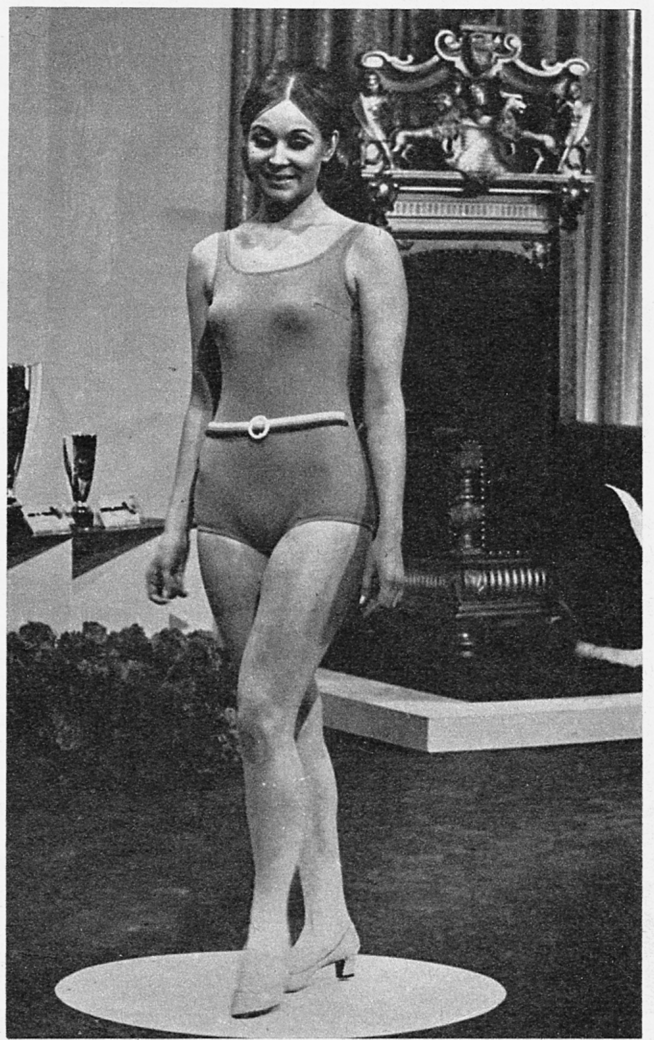
5. SEIJA KARHUNEN ▲

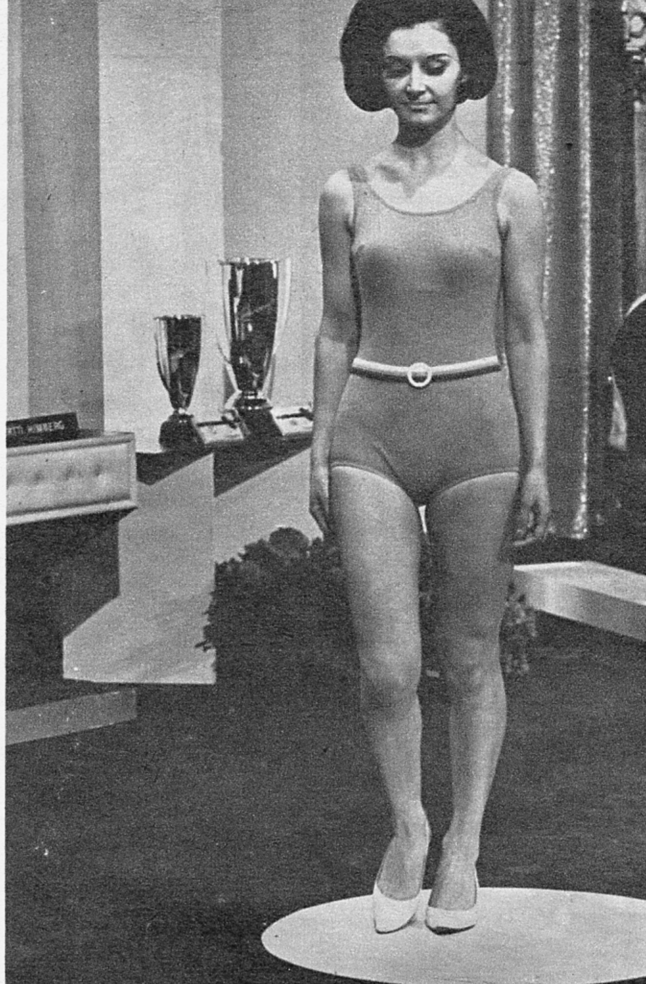
6. RITVA RANTALA ▲

7. LEENA BRUSIIN ▼

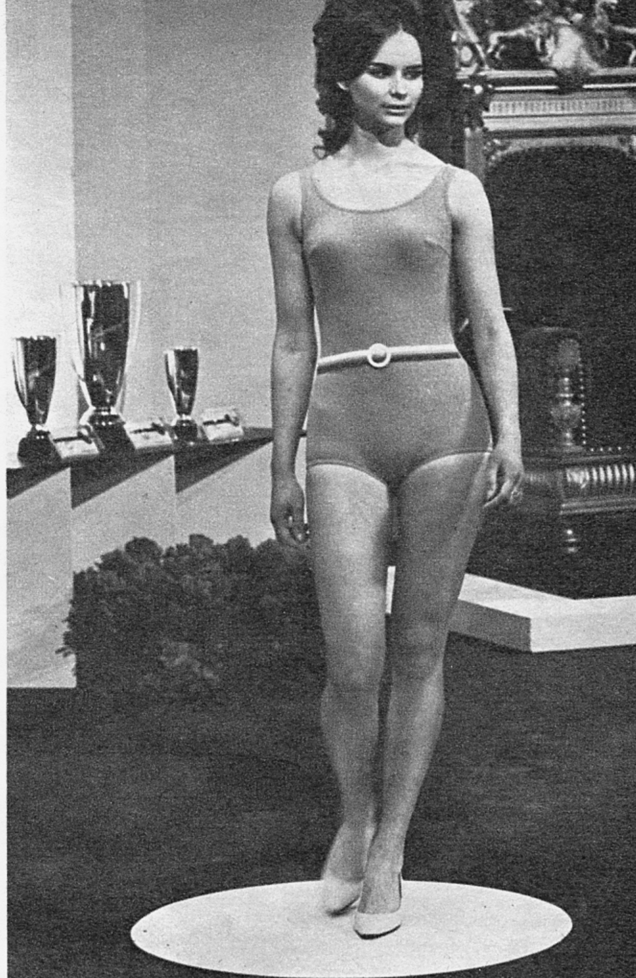
8. LEENA SIPILÄ ▼

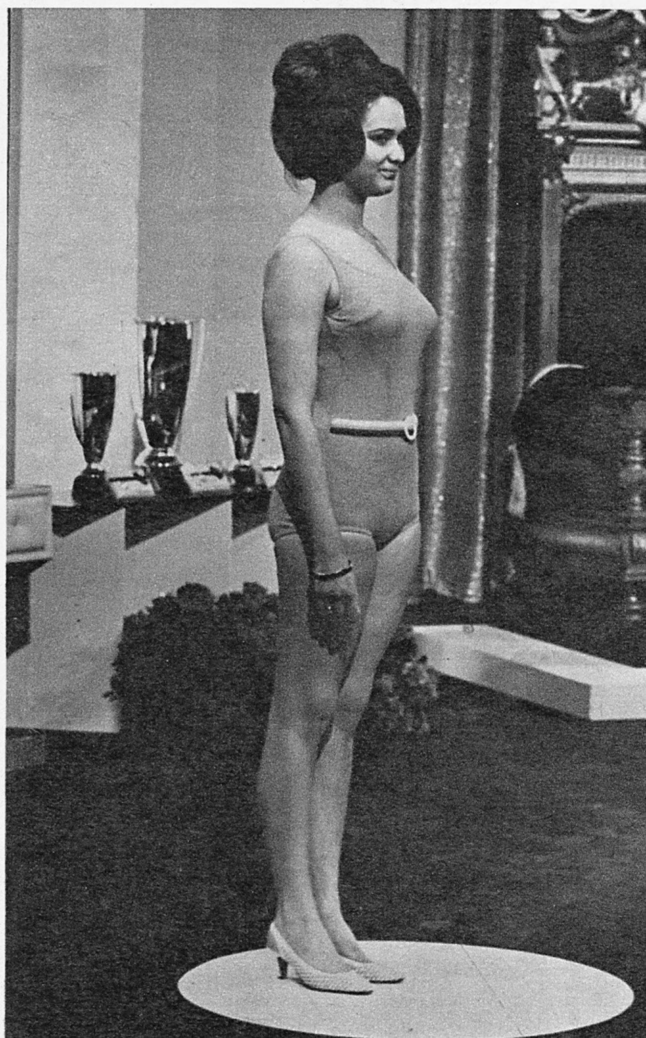

9. ANJA-TUULIKKI STUSCHIN ▲

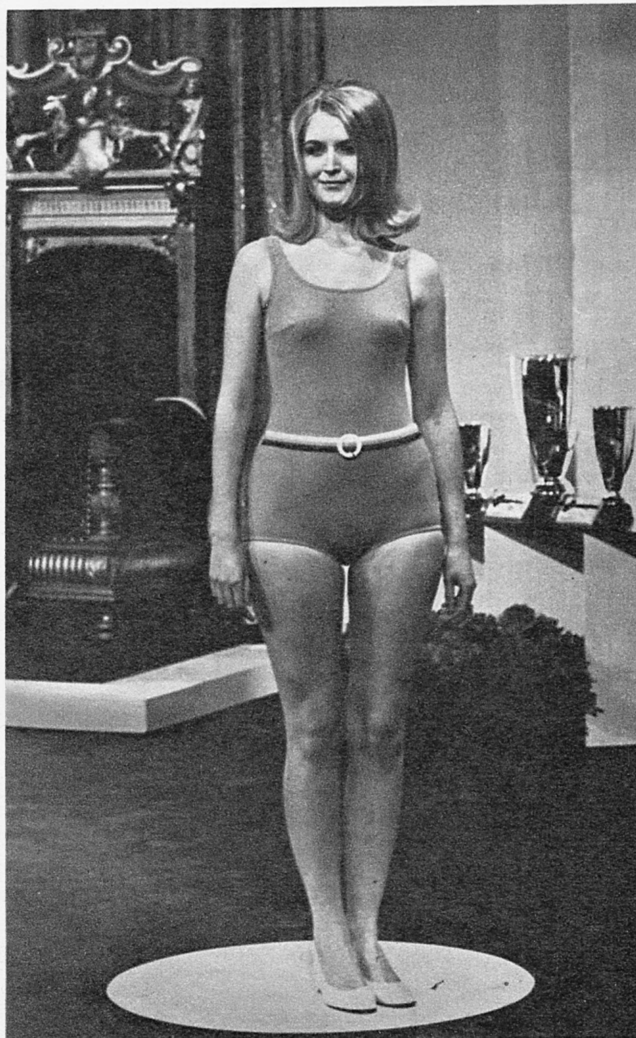

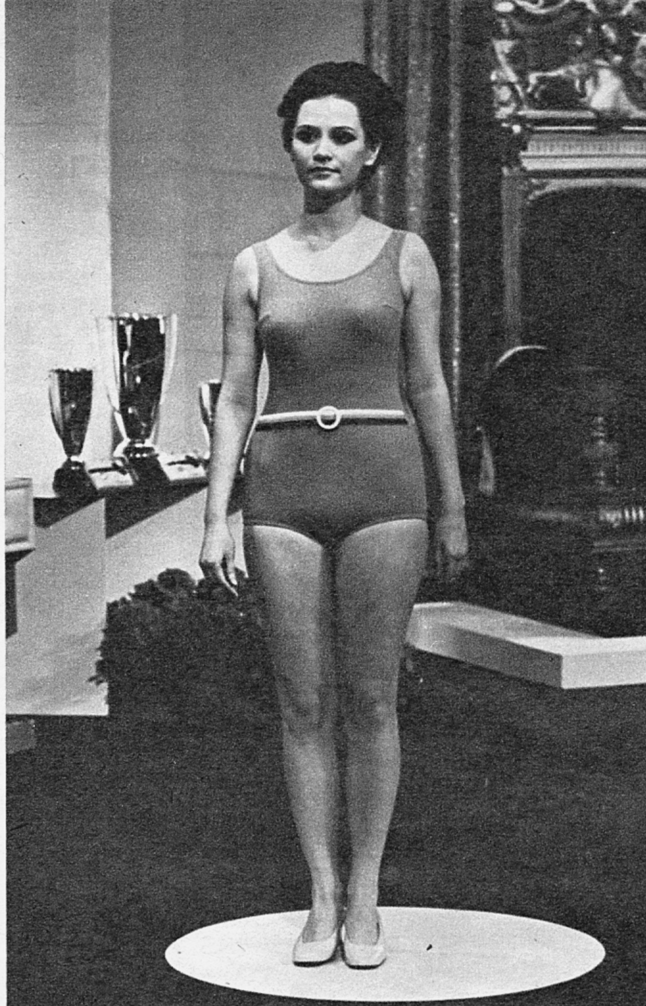
10. SEIJA HUOVILA ▲

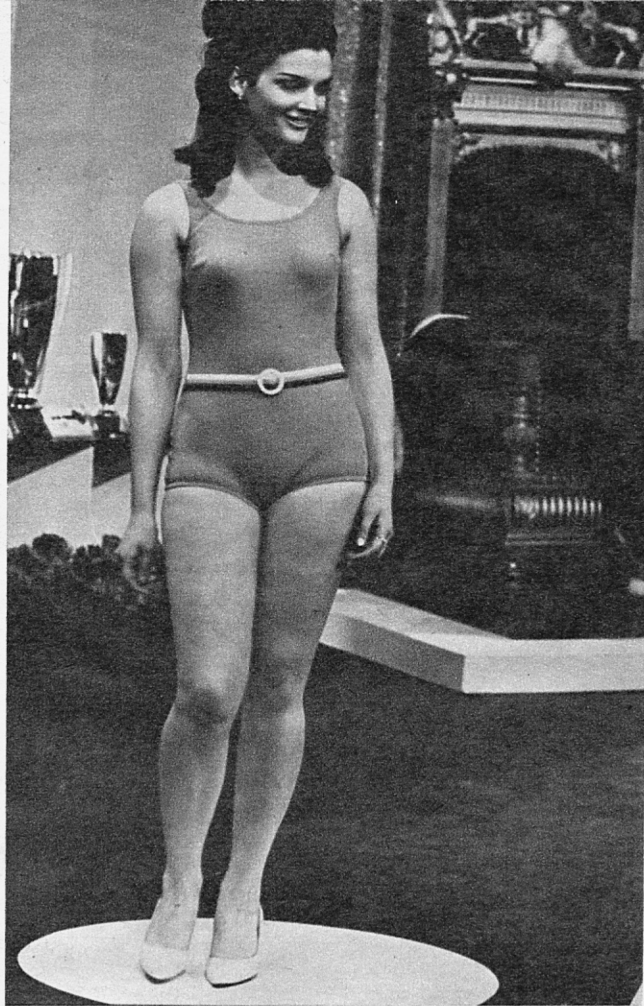
MARITA VAAJAKARI ▼

12. SIRPA-LIISA KESKINEN ▼

13. LEILA HAKULINEN ▲

14. TUULA HAKAMÄKI ▲

15. RITVA MÜLLER ▼

HYMYMISSIT

Äänestäkää kolmea kauneinta merkitsemällä mieleisenne tytön numero titteliä seuraavaan ruutuun:

Miss Suomi ....

I Perintöprinsessa ....

II Perintöprinsessa ....

Mielipiteeni vuoden 1968 missikilpailuista ....

....

Miten kilpailut mielestänne olisi järjestettävä? ....

....

Miten luulette missien sijoittuvan kansainvälisissä kilpailuissa? ....

....

Nimenne: ....

Osoitteenne ....

Lähettäkää oheinen kuponki toimitukseemme HYMY-LEHTI Puutarhakatu 8, Tampere 15.6. mennessä. Liittäkää kuoreen lisäksi sana HYMYMISSIT. Vastatessanne osallistutte 8:n päivän Mallorcanmatkan ja kahden Ula-radion arvontaan.

Teksti: TENHO MYLLYMÄKI
Kuvat: LEHTIKUVA

Läpi harmaan kiven on ministeri Väinö Leskinen (51) runnonut itsensä taas pinnalle. Hän onkin merkittävä vahvistus tasavallan presidentin vakinaisessa hiihto- ja kalastusseurueessa.

— Minä olen suorittanut aika lailla ainutlaatuisen selvittelyn itseni kanssa ja vielapä kirjoittanut tästä asiasta, ettei sitten tarvitse kuiskailla nurkissa, että se tai tämä vaikutin olisi ollut muka varsinaisena tekijänä pelissä.

VÄISKI PALASI VÄKISIN

Miltä tuntuu olla auringonpaisteessa pitkän ajan jälkeen?

— Tietysti on niin, että tällainen karvarintainen ammattipoliitikko pitää vaihtelusta ja mielellään yrittää aikaansaada jotain esimerkiksi hallituksesta käsin. Suhtaudun työkentän vaihdokseen niin kuin jo kauan politiikassa mukana ollut ja hallituksen tuolillakin istunut ihminen yleensä.

Kauanko karanteeniaika kesti?

— Miltei täsmälleen kymmenen vuotta, jos hallituksesta olosta on kysymys. Se karanteeni johtui tietysti monistakin syistä. Osittain suhtautumisestani idän politiikkaan, sitähän ei voida kieltää.

Etkö kuitenkin joskus 50-luvulla esittänyt samanlaisia käsityksiä kuin sos.dem. puolue nyt on omaksunut viralliseksi politiikakseen?

— Viisikymmenluvulla esitin samanlaisia käsityksiä kuin 60-luvulla puolivälissä siitä välttämättömyydestä, että sos.dem. puolue ei vain lähesty ja omaksu virallista ulkopolitiikkaamme, vaan että sen tulee myös aktiivisesti myötävaikuttaa sen lujittumiseen.

— Minua syytettiin 50-luvulla siitä, että tarpeettomasti tai ilman puoluetoimikunnan myötävaikutusta olin ryhtynyt kirjoittamaan ja keskustelemaan puolueemme idän suhteista. Kuitenkaan en pitäisi sitä kovinkaan luvattomana. Olinhan silloin puoluesihteerinä, jolle kuuluu oikeus ja velvollisuus selvitellä puolueen käytännöllistä politiikkaa.

Onko sinun silloisia syyttäjiäsi nyt politiikassa näkyvillä paikoilla nimiä mainitsematta?

— Minun syrjijöitäni jos nyt sellaista nimitystä käyttäisin on edelleenkin näkyvillä paikoilla poliittisessa elämässä, mutta puolueessa enää tuskin kovinkaan monta.

Puhdistava rippi

Olet kirjoittanut kirjan »Aseveli-sosialismista kansanrintamaan». Onko se käsitettävä aikaisemman politiikkasi selittämisyritykseksi?

— Tulin todella kirjoittaneeksi kirjan. Minä olen itse luonnehtinut sitä eräänlaiseksi poliittiseksi tilinteoksi, ei muistelmateokseksi eikä suinkaan miksikään anteeksipyynnöksi. Mitä minä siinä anteeksi pyytäisin? Olen punaisena lankana pitänyt sitä, että jos joku ammatikseen politiikkaa tekee, niin teemme suuren virheen jos kuvittelemme että on olemassa erehtymättömiä valtiomiehiä tai poliitikkoja. Me olemme kaikki erehtyväisiä ja kaikkein eniten alttiina erehdyksille on juuri poliitikko. Täytyy tehdä päätöksiä ja lausua mielipiteitään asioista, jotka ovat vasta kehkeytymässä. Asioista, joihin ihmiset jatkuvasti vaikuttavat muuttuvilla mielipiteillään. Politiikkahan ei ole mitään matematiikkaa. Minusta tämä on niin kuin tämän kirjan teemana.

— Pidän kehityksen avaimena sitä, että poliitikko uskaltaa ja ensinnäkin jaksaa seurata kehitystä ja eritellä nykyhetkessä erilaisia tekijöitä, jotka tulevat vaikuttamaan tulevaisuudessa ja uskaltaa ottaa niiden suhteen kantaa, kun on kerran johonkin vakaumukseen päässyt.

Miten katsot kirjassa onnistuneesi?

— Minä en ole oikea ihminen lausumaan käsitystäni siitä, olenko onnistunut vai en. Olen vain tyytyväinen siihen, että se tuli tehdyksi.

»Asevelisosialismia» sanottiin myös »leskisläisyydeksi». Eikö tämä ole ollut hieman yksipuolista persoonasi väärinkäyttöä?

— Tällaiset nimitykset ja nimittämiset ovat usein harhaanjohtavia. Sitä vartenhan niitä juuri käytetään, että ne vaikuttaisivat negatiivisesti. Ei niitä keksitä sen vuoksi, että ne olisivat popularisoimassa jotakin ihmistä.

Kekkosta vastaan jää toiseksi

Miten jouduit aikanaan jyrkkiin Kekkos-vastaisiin asenteisiin? Oliko se noudattamasi politiikan kannalta täysin välttämätöntä näin jälkeenpäin ajatellen? Olisihan siinä pitänyt tietää miten käy kun Kekkosta vastaan ryhtyy ulkopolitiikassa ratsastamaan?

— Se johtui siitä, että olin puoluesihteeri ja sos.dem. puolueen käytännöllisen politiikan johtaja. Meidän suurimpana vaikeutenamme oli, ettemme esimerkiksi hallituksesta käsin onnistuneet saamaan mitään mainittavia tuloksia kuluttajien ja palkansaajien kannalta lävitse 1950-luvulla. Kun siihen vielä yhtyi sisäinen käymistila, joka vei voiman puolueen politiikasta, niin sellaisessa vaiheessa yleensä syyllistyy kovaan kielenkäyttöön ja linjojen vetoon.

— Sitten kun tilanne on ohitse se pakottaa itsekritiikkiin. Havaitsin, että juuri Kekkosen ulkopolitiikka on ollut kiistattomasti hyvänä jatkona Paasikiven ulkopolitii-

Käännä

kalle; onnistunutta ja maan kannalta onnellista. Eikä siinä auttanut muu kuin muuttaa käsityksensä ja lausua ne julki.

Nykyisin kuulut presidentin seurueeseen erämatkoilla. Mitä ajattelet entisenä asevelisosialistina ja miten arvelet aatetoveriesi, jo manalle menneitten Jahvetin ja Unto Varjosen, suhtautuvan tällaiseen jos he vielä eläisivät?

— Olen saanut kunnian ja ilon osallistua kalastus- ja hiihtomatkoihin. Luulen, että Jahvetti ja Varjonen, jos vielä elossa olisivat, suhtautuisivat Kekkoseen suurin piirtein niinkuin minäkin. Elimme silloin kun he olivat rintamassa mukana, toisenlaista aikaa ja järkevinä miehinä he olisivat varmasti monessa asiassa olleet samalla kannalla kuin minä nyt. Tuskinpa silti kumpikaan heistä olisi innostunut kalastamaan tai varsinkaan hiihtämään! Molemmat noin niin kuin sydämessään inhosivat noita »hikilautoja».

Annat Jahvetista ja Varjosesta sosialisteina varsin positiivisen kuvan kirjassasi. Eivätkö molemmat sittenkin olleet varsinaisesti rasvanahkaiselle sosialismille hieman vieraita? Jahvetti lähtöisin porvarillisista liberaaleista ja Varjonen luonteenlaadultaan jyrkkä individualisti ja entinen ruutulainen?

— Ehkä nimenomaan Varjonen sittenkin oli noina aikoina puolueen kaaderin huipulle sopiva edustaja ja ehkä hänellä oli jonkin verran vaikeuksia rasvanahkaisen joukkoliikkeen kanssa. Esimerkkejä on siitäkin miten hyvin hän tuli toimeen kansanmiesten kanssa käydessään puhumassa eri puolilla maata. Jahvettihan, jos nyt kuka oli lähellä joukkoja eikä se, että hän joskus käytti knallia pääkaupungissa, estänyt kansaa hyväksymästä häntä. Hänen ajatustapansa nyt ei ollut kovin radikaalinen.

— Kuvittelen itse olleeni aika lähellä duunaria. Isäni vaikutuksesta. Hänhän oli kuolemaansa saakka aktiivinen ammattiyhdistysmies ja ammattiyhdistysliikkeen johtokaartiin kuuluva, joten totta kai minun käsitykseni olivat hyvin lähellä palkansaajia ja kuluttajia.

— Mitä sitten taas tulee asevelisosialismiin ja ulkopolitiikkaan, niin eihän niissä vaiheissa ehditty ottaa kantaa ulkopolitiikkaan. Se työnnettiin pois ja hosuttiin minkä sitten ehdittiin tässä sisäpolitiikassa. Yritettiin tapella kaikin voimin kommunismia vastaan. Porvareista ei ollut minkäänlaiseen toimintaan.

Ei mitään kumarteluja!

Miten luulet neuvostoystävyyden sinun kohdallasi kehittyvän? Onko se molemmin puolin yhdenvertaista, vai onko sinun tehtävä »kumarrusmatkoja» enemmän kuin olisi kohtuullista? Voiko yleensä puhua »kumarrusmatkoista»?

— Jos jätän persoonani sivuun tässä kohden, niin yleensä tämä ystävyyden politiikka Neuvostoliiton ja Suomen kesken tulee jatkuvasti kehittymään positiiviseen suuntaan.

— Tietysti on niin, että iso valtio on iso valtio ja Suomi pieni valtio. Minä en puhuisi mistään kumarrusmatkoista. Jos haluaa suhteita luoda, niin epäselvyydet ja väärinkäsitykset täytyy puhua selviksi. Ei siitä irti pääse sillä, että inttää eikä käy asioihin käsiksi. On lopulta pakko politiikassa niin kuin ihmisten keskeisissä suhteissa yleensä, olla myös nöyrä ja kuunnella miten muut katselevat meitä. Silloin huomaa, että esimerkiksi idästä päin ei olekaan tarjolla sitä mitä yleensä epäillään. Ainakaan sellaista mitä kuviteltiin 40-luvulla, kun solmittiin ystävyys- ja avunantosopimus.

Mielestäsi siis kauppaa tehdään Neuvostoliittoon yhtä suotuisissa merkeissä kuin muuallekin?

— Kyllä. Kauppaa tehdään ihan kaupankäynnin sääntöjen mukaisesti.

Sitä vastaan hyökätään.

— Kyllä. Mutta kovaa se on kaupanteko lännessäkin.

Vallitseeko sinun ja Kekkosen välillä nyt täysi yksimielisyys poliittisissa kysymyksissä, sisäpolitiikasta en halua puhua tässä yhteydessä mitään?

— En minä ainakaan itse tiedä mistään ulkopoliittisesta erimielisyydestä Kekkosen kanssa. Eihän vertauskaan ole tarpeellinen tässä. Minä olen yksi ministeri hallituksessa ja pääministerihän hallituksesta vastaa. Hänen asiansa on hoitaa suhteet Kekkoseen. Uskon, että ne suhteet ovat hyvät.

Demarit Moskovaan

Sos.dem. puolue on saanut kutsun Moskovaan. Mitä arvelet tämän tarkoittavan?

— Puolueen saama kutsu on minusta tunnustus puolueen jo vuosikausia harrastamalle pyrkimykselle avata uusia uria ulkopoliittisessa ajattelussamme ja suhtautumisessamme kansainvälisiin ilmiöihin.

— Suomen sos.dem. puoluehan on ainoa, joka on esimerkiksi sosialistisen internationaalin piirissä ilmoittanut aikomuksensa pyrkiä suhteiden solmimiseen esimerkiksi Neuvostoliiton kommunistisen puolueen kanssa. Ja se on nyt siis onnistunut.

— Tämän neuvotteludelegaation palattua Moskovasta nähdään mitä käyntiin on sisältynyt. Ei minulla ole mitään negatiivisia ennakkoodotuksia. Taitaapa olla ainakin sosialistisen internationaalin historiassa ainutlaatuinen tapaus.

Kirjassasi arvostelit Paasion Moskovan politiikkaa varsin ilkeästi. Eikö se ollut liioiteltua? Paasio on joka tapauksessa nyt matkan johtaja!

— En tiedä oliko Paasion edellisen Moskovan matkan arvostelu kirjassani ilkeä. Ottaen huomioon ne vaivat ja ponnistelut, mitkä olivat liittyneet senkin matkan aikaansaamiseen, niin ehkä vilpitön pettymys sai sijansa kirjassani. En esittänyt mitään olettamuksia ja vihjauksia vaan tosiasioita siitä mitä oli tapahtunut.

Areasta teollisuuspampuksi

Olet nyt teollisuusministeri. Katsotko sen parhaiten vastaavan kykyjäsi nykyisessä hallituksessa?

— Oikeastaan ministeriötä ei ole olemassakaan, mutta on olemassa teollisuusosasto, jota nyt käytännössä kuitenkin jo kiihkeässä työtahdissa käytetään teollisuusministeriönä ja ilmeisesti se aikanaan sellaiseksi muuttuukin.

— Ensimmäisen kerran tunnen hallituksessa, — tämähän on neljäs kerta — olevani oikealla paikalla. Olen suorastaan innostunut tähän työkenttään. Varmasti siihen on vaikuttanut sekin, että kun joskus puoluesihteerinä 40-luvun lopulla ja 50-luvun alussa ikään kuin sormituntumalla tuli puhuttua ja kehuttuakin teollistamisen siunauksia, niin on tarvittu lähes pari vuosikymmentä tuloksiin pääsemiseksi. Mutta sinä aikana tämä maa on todella teollistunut.

Onko Koivistolla puhtaat paperit?

Koivisto on tuntematon lehti suhteissamme Neuvostoliittoon. Mutta ilmeisesti teillä molemmilla on samanlaiset käsitykset?

— Onkohan Koivisto niin tuntematon? Hänhän on ollut kauan pan-

◀ Väinö Leskinen palaa Moskovasta toukokuussa 1966. – Ei näihin matkoihin silloin eikä nyt ole liittynyt mitään hämärää tai epäselvää.

◣ – Ihme, että olen yleensä politiikassa mukana.

kinjohtajana, paitsi Suomen Pankin, myös Työväen Säästöpankin johtajana, ja onnistunut luomaan hyviä suhteita. Hän on tietääkseni tehnyt lomamatkankin Neuvostoliittoon.

Kuitenkin hän itse piti itseään eräässä yhteydessä poliittisesti kokemattomana?

— On erinomaista tulla politiikkaan sillä tavalla. Varmasti meillä on samanlainen käsitys Neuvostoliiton suhteiden tärkeydestä hallituspolitiikan ja sos.dem. puolueen politiikan kannalta.

Ovatko kaikki nykyiset ministerit orientoituneet samalla tavalla vai painaako ketään heistä menneisyyden painolasti? Nimiä mainitsematta.

— Kyllä nykyiset ministerit ovat orientoituneet ulkopolitiikkaan ja yleispolitiikkaan aika lailla samalla tavalla. Joitakin ehkä painaa »menneisyyden painolasti». Tuskinpa ketään sentään niin kuin meikäläistä on painanut. En usko miltään taholta asetettavan esimerkiksi tämän hallituksen ulkopoliittista luotettavuutta kysymyksen alaiseksi.

Luuletko Paasion olevan valmiin vierittämään punaisen maton hotellistanne Moskovassa Kremliin, etenkin kun sinä olet nyt auttamassa?

— Kysymys ei ole mistään punaisen maton vierittämisestä. Uskon että me saamme hyvän vastaanoton Moskovassa ja että Paasio on siitä vain yksinomaan iloinen. Teen kuten muut mukana olevat parhaani, että hän saa kaiken tuen, mitä me kukin omalta osaltamme voimme antaa.

»Tässä seison enkä muuta voi»

— Siellä täällä arvostellaan menettelyäni, mutta minä en pane sitä pahakseni. Pidän arvostelua kehittymättömyyden ja ajattelemattomuuden merkkinä. Ei ole niin helppoa, se on sanottava, perehtyä ulkopoliittisiin ja kansainvälisiin ongelmiin. Siitäkin on vielä tavattoman pitkä matka siihen, että uskaltaa omaksua jonkin linjan. Särkeä joitakin tabuja. Sen minä nyt kuitenkin olen tehnyt. Tässä olen enkä muuta voi. □

Mattijuhani Koponen ja muut maanalaiset lupaavat kuumaa kesään,
ellei suomalaisen maanalaisryhmän toimintaa tunnusteta,
ellei yhteiskunta ota oikeata kantaa esimerkiksi hashiksen polttoon,
ellei maanalainen The Sperm-yhtye saa tunnustusta ja
ellei yhtä ja toista, alkaa kuuma kesä. Maanalaiset julistavat sodan.

Tällä hetkellä maanalaiset ovat todellisia maanalaisia, sillä huoltopoliisi seuraa useimpia heistä. Poliisi etsii hashista, jota maanalaiset pitävät luonnollisena stimulanttina. Kuitenkin sen savussa pyörii nuoria ihmisiä, jotka tuhoavat itsestään loputkin »pilveen».

Maanalainen kulttuuri

Underground on englantia ja tarkoittaa maanalaista. Suunnan kannattajat ja tuntijat sanovat ylpeinä, että kysymyksessä on kansainvälinen liike. Se alkoi USA:ssa protestina amerikkalaista kaksinaismoraalin yhteiskuntaa vastaan. Ensimmäiseksi rikottiin elokuvan normeja, lakeja, tapoja ja tarkastusmenettelyjä. Tehtiin elokuvia, jotka moukaroivat seksivallia. Samalla etsittiin myös uutta poikkeuksellisin keinoin.

Ideat ovat yhtä mielettömiä kuin järkeviäkin.

Tekniikasta otetaan irti kaikki, mikä saadaan.

Toisaalta, jos Underground-elokuvassa ihminen nukkuu kahdeksan tuntia, se ilmaistaan esittämällä nukkuvaa ihmistä täydet kahdeksan tuntia. Sillä tavalla.

Olipa miten tahansa, Underground on auttanut kehitystäkin. James Bond-filmit, mainoselokuvat, kuulu »Blow up» jne. ovat valinneet keinoikseen maanalaisten kehittämiä kikkoja. Runous, maalaustaide ja proosa ammentavat nekin sivullisen silmään mielettömästä maanalaisesta lähteestä.

Kaiken takana on protesti yhteiskuntaa vastaan. Koska se ei suvaitse, mennään maan alle. USA:ssa on liikkeen hallussa kokonainen kaupunkikortteli, jossa jokainen toteuttaa itseään parhaansa mukaan. Tehdään tai ollaan tekemättä, yksin ja yhdessä. Tietysti kaiken yllä leijuu hashiksen ja marijuanan savu, LSD-rakeet kulkevat kädestä käteen. Luodaan taidetta, jota ei ymmärrä ilman huumausta. Tosin Underground-ihminen mieluimmin puhuu »stimulanssista».

Maanalaiset ovat luoneet valtaisasti omaa kulttuuria, omia ideoitaan. Kaikesta huolimatta he lienevät sukua hipeille tai vielä etäisimmille edustajilleen beatnikeille. Lontoolla on omat maan alla asujansa. Heiksi tunnustautuvat myös Belgian ja Hollannin provot. Ja kaikkialla tehdään lehtiä, äänilevyjä, taidetta. Protestoidaan.

VAIVAN-ALAISET MAAN-ALAISET

Teksti: ANTERO LAINE
Kuvat: SEPPO HILPO

Tämän tästä on huoltopoliisi onnistunut ja epäonnistunut huumausainejahdissaan. Yleensä pidätetään hashiksen, marijuanan ja LSD:n pikkukauppiaita ja käyttäjiä, vaikka suurempiakin apajia olisi tarjolla. Liekö muuten sattuma, että hashiskahina liikkuu suomalaisen Underground -liikkeen nimissä toimivan maanalaisen ryhmän tuntumassa.

Underground-maailma on värikäs ja moniselitteinen. Mattijuhani ja hänen klaaninsa esiintykööt siis maanalaisessa kaleidoskooppivalokuvassa.

Maan alla meilläkin

Viime syksystä lähtien on Suomella ollut oma Underground-liikkeensä. Se syntyä ei kukaan pysty tarkoin määrittelemään. Ei sen rakennettakaan. Joku tietää tarkan alkamisajankohdan, toinen kieltää. Joku arvelee jäsenmääräksi pari sataa, mutta liikkeen näkyvin hahmo Mattijuhani Koponen viittaa itämaiskuvioisen hartiahuivinsa alta kintaalla kaikelle ryhmittymiselle. »Jos tästä tulee ryhmä, se ei enää täytä tehtäväänsä», väittää tämä Kansallisista Nuorista SKDL:n kautta maan alle kulkenut originelli ajattelija.

Jos yrität etsiä tavoitteita tälle liikkeelle, parin kolmen keskustelun jälkeen olet ymmällä. Etsit sen perusideaa, aatetta, saat yhtä monta vastausta kuin tapaat miestäkin. »Tärkeintä on puutarhanhoito ja hashiksen poltto. Eikä se puutarhakaan niin tärkeä ole», lausui arvonsa kieltävä pääideologi haastattelussaan alkutalvesta.

Joka tapauksesa ryhmä nuoria ihmisiä haluaa paeta yhteiskuntaa maan alle. He ovat opiskelijoita, taiteilijoita, jopa tavallisia toimihenkilöitä, joille meidän yhteiskuntamme ei anna tilaisuutta toteuttaa itseään.

Suomalaista Underground—taidetta

Musiikissa maanalaisuuta edustaa THE Sperm-yhtye. Sen musiikkia tehdään harkituissa tilaisuuksissa, ja sen ymmärtämiseen lienee liikkeen ulkopuolella vain ani harvoin lahjoja. Elokuvaakin on kokeiltu. J. Herbert Y r j ö l ä ja Seppo H i l p o ovat elokuvanteon kärkimiehet. Niitä esitettiin Kulttuuritalon festivaaleilla, mutta nyt sattuneesta syystä esitykset ovat vähissä. Runoudessa ainakin yksi uutuuskokoelma edustaa maanalaisia vaikutteita. Vuorikadulla sijaitsevan atelierin ovenpielessä riippuu naulassa valmis romaani. Pinkka vessapaperia. Samaa mielettömyyttä — ainakin meikäläisen mielestä — esiintyy maalaustaiteessa, jossa muuan artisti poltti tai repi taulunsa heti niiden valmistuttua.

Suomen Undeground-liikkeellä on oma lehti. The International Organ. Ensimmäinen numero sisälsi runoa ja proosaa, kuvia The Sperm-yhtyeestä jne. Mattijuhani K o p o n e n sanoi runossaan: »vailla kektyjä sosiaalisia eleitä; yksityisinä kuriositeetteina/kasvamaan uuteen, koettuun/ja opittuun, ja marraskuulaiset, (kun)/kasvavat asiaansa, asiansa veroisiksi/en vaadi muuta/kuin olla laiton & luistella kuvioni loppuun./Mikäli liikkeen idea ei vielä avautunut, selvyyttä sopii hakea myös PYH-nimimerkin tai -hahmon kirjoituksesta. »Taiteilija käänsi kylkeään ja hänen kylkeään ja kysyi kellolta mitä se oli, mutta se ei tienyt mitään eikä vastannut tyhmään kysymykseen minkä kysyjä oli jo huomannut ja otti kaulasta kolmannelta nauhalta tulenpalavan äänenäänensä . . .»

The International Organin numero kaksi sisälsi kahdeksan tyhjää sivua. Kolmosessa oli julisteenomaisena Kulttuuritalon Sperm-festivaalien mainos. Numero neljä on myös ilmestynyt. Tosin vain harvat tietävät, missä ja mikä tämä numero on. Undergroud julisti nimittäin neloseksi erään päivälehden pääkirjoituksen. »Kun se oli niin posketon». Kantakoon lehti nyt kunniaansa.

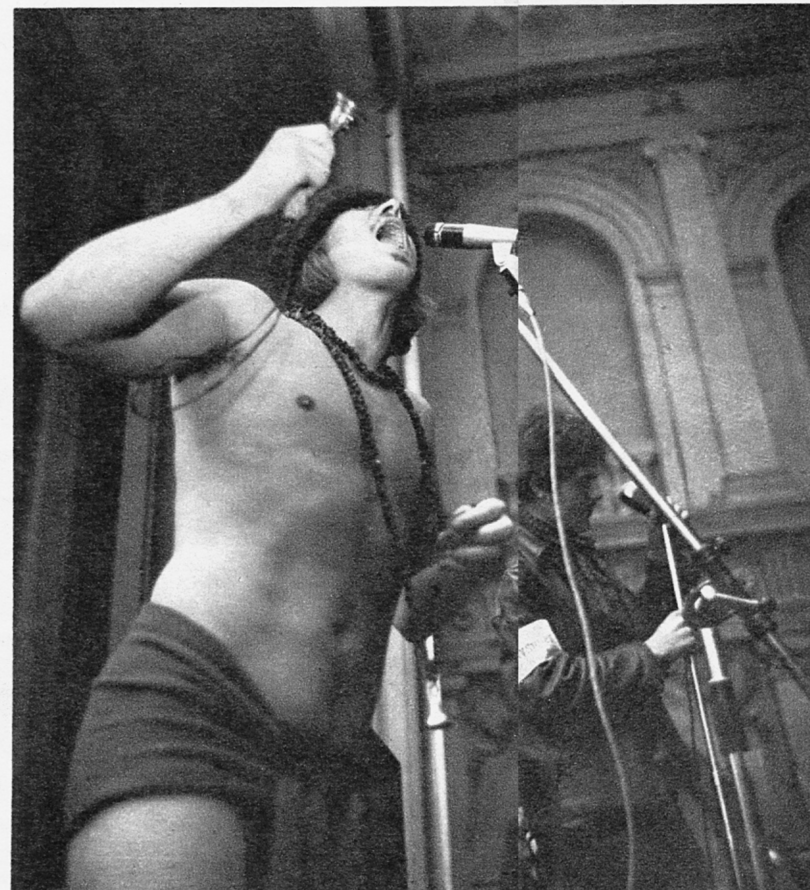
International Organin seuraavasta numerosta jo keskustellaan, sitä tehdään. Lehteen tulee vain sanoja, ei yhtään järkevää ajatusta. »Me emme usko kommunikaatioon. Tärkeätä ei ole kuka lehteä lukee, vaan sen tekeminen», selitetään.

Hashis ja muut stimulantit

Maailmanlaajuiseen maanalaisuuteen liittyvät eittämättä nuo kuulut stimulantit. Ystäväni runoilija, joka seuraa suomalaista maanalaisuutta sangen läheltä, sanookin, hashiksen polton olevan suorastaan osa tätä liikettä. Mattijuhani puolestaan kiistää väitteen toteamalla, että liike on tärkein. Hashis on vain irrallisesti keksitty ja systeemiin sopiva, piristys. Sperm-yhtyeen etiketitön äänilevy sisältää silti hänen mukaansa musiikkia, jota ei koskaan olisi luotu, ellei olisi piristetty tuntoja ja kuuloja hashiksen avulla.

Undergroundilaiset keskustelevat stimulanteistaan kieltämättä sangen asiallisesti. Judo-kursseja käyvä Jan pitää kokemuksiaan yksinomaan myönteisinä ja epää jyrkästi esimerkiksi LSD:n haittavaikutukset. Silti hän myöntää itsekin kokeneensa hashiksen »vinosytytyksen», joka johti synkkämielisyyteen ja apaattisuuteen.

Useimmat tapaamistani maanalaisista ja heidän ystävistään eivät uskoneet näiden hyvien stimulanttien johtavan jatkuvaan käyttöön. Pikemminkin on odotettavissa kyllästymistä ja käytön vähenemistä. Tähänkin löytyy varaus. Yksi tapaamistani myönsi, että haittoja voi olla. Hänen ehdotuksensa olisikin sitten maailmanlaajuinen stimulanssireformi, jossa tutkittaisiin kaikkien aineiden vaikutukset ja suorastaan suositeltaisiin eri henkilöille sopivimmat lääkkeet. Alkoholi jäisi viimeiseksi. Se on pahin, sanotaan.

Maanalaisten ikiomaThe Sperm-yhtye esiintyy harvoin ja harkiten. "Vanha" on saanut kunnian olla yhden konsertin tapahtumapaikkana. "Kun soin oikealla äänellä, en välitä, mitä fyysiselle minälleni tapahtuu".

Mistä "aineita" saadaan?

Helsingissä voi ostaa hashista tai marijuanaa, mieluummin edellistä. Yleisempää kuulemma on, että sitä vain tarjotaan — ystäville. Maahantuojina ovat nuoret noutajat, jotka hakevat pienehköjä eriä Tukholmasta yhteiskäyttöön. Joskus tulee vieraita kaukaa itämailta, ja silloin saadaan tuntuvia täydennyksiä.

Huoltopoliisi ja tulli ovat pyrkineet valvomaan tuontia parhaansa mukaan. Mm. viime syksynä paloi muuan kauppamies itse teossa. Maanalainen tarina väittää kuitenkin, että »käry» kävi väärään aikaan, koska muutamaa tovia myöhemmin olisi saatu verkkoon todellinen tukkuerä.

Tällä hetkellä kaupungissa on vähän aineita, joten pillerit ja vastaavat ovat nyt kovassa kurssissa. Kesäksi odotetaan täydennyksiä. Siksi maanalaisen liikkeen arvonsa kieltävä johtaja lupaakin sotatilaa, ellei yhteiskunnan hashisasenne muutu. Taitaa siis tulla melkoinen kahina, koska tuskinpa Suomi ensimmäisenä tähän stimulanssivallankumoukseen ryhtyy.

Mitä hashisjuhlissa tapahtuu?

Yleisin käsitys hashisjuhlista on orgiapohjainen. Foltetaan, vapaudutaan estoista ja ryhdytään mitä kummallisimpiin tekoihin. Seksuaalisuus ryöppyää valtoimenaan, kukaan ei takaa mitään. Maanalaiset kieltävät tämän. Tilassa oltaessa voidaan puhua. Ideat ryöppyävät, ne ovat suurempia kuin milloinkaan ennen. Maut, äänet, kirjaimet ja kuvat koetaan suurempina, valtavampina kuin normaalisti. Tai voidaan istua aivan hiljaa. Yhteys on ajatuksen tasolla.

Vaan kyllä seksuaalisuuskin pelaa oman roolinsa. Lainaan taas profeetan ajatuksia. »Kahden ihmisen suhde on luonnollinen. Jos he pitävät toisistaan, tehkööt mitä tahansa, se on luonnollista. Me asumme yhdessä. Meitä on paljon pienessä huoneessa. Me keskustelemme, joku maalaa. Ei meitä häiritse, jos kaksi ihmistä on siinä sivussa keskenään». Ja toinen mielipide: »Hashis itse asiassa vähentää sukupuoliviettiä. Vain silloin, jos se kaikesta huolimatta herää, kokee elämykset tuhatkertaisena. Pelkkä kosketus voi olla kuin räjähdys». Tähän voi sitten vielä jatkoksi sanoa, että maan alla jatketaan hippieliikkeen »rakastakaa»-ideaa. Käsitettäköön se sitten miten tahansa.

Surulliset lieveilmiöt

Underground-aatteelle sinällään voisi oikeastaan myöntää oikeutensa. Kuka tietää, vaikka se tosiaan pystyy luomaan kestävää uutta ajattelua. Oireitahan on. Mattijuhani Koponen, joka ei puoleen vuoteen »ole asunut missään eikä maksanut verojaan», kestäneekin aatteensa painon. »Kun soin oikealla äänellä, en enää välitä, mitä minun fyysiselle minälleni tapahtuu. Pankoot vaikka linnaan».

Monet muutkin maanalaiset ovat valmiit vastuuseen. Olipa jyrääjänä syyte hashishommista tai verolaiminlyönneistä. Valitettavasti heidän ympäristöönsä pesiytyy nuorisoa, joka ei pysty vastuuta kantamaan.

Esimerkiksi: On itämaiseen tyyliin sisustettu asunto, jossa on jumalankuvia ja muuta rihkamaa. Sen sohvalla lojuu melko rähjäisen näköinen alushousufilosofi. Mietiskelee. Jakkaralla nuokkuu toinen nuorehko mies. Sisään ryntää viisitoistakesäinen tyttö. Julistaa olevansa maailman onnellisin. Eläneensä päivän »täydessä pilvessä». Olleensa huoltopoliisissa ja lähtevänsä kesäksi koulukotiin. Syleillään ja halataan.

Tällä ei ole mitään tekemistä maanalaisuuden kanssa. Se ei edistä mitään. Se ei ole kulttuuria. Se on anteeksiantamatonta vastuuntunnottomuutta.

Kaikki maanalaiset eivät tätä käsitä. »Jos meillä on tuollainen vaikutus, on aika ryhtyä tekemään politiikkaa, jota muuten vihaamme». Tuo ei ole vastaus. On tosin yksi, joka myöntää epäkohdan. »Tuollaisille nuorille hashis ei sovi. He eivät tarvitse stimulantteja vaan psykiatria, koska yhteiskunta on heidät johtanut täydelliseen kaaokseen». Esimerkkimme ei ollut keksitty. Huoltopoliisi löysi tarkastuksessaan hashiksen polttajana koulutytön. Emmekä usko, että hän enempää kuin esimerkkimmekään päähenkilö olisi ollut ainoa.

Vakavat leikit

Underground lähtee siitä, että ihmisellä on lupa toteuttaa itseään juuri niinkuin hän haluaa. Jokainen voi kirjoittaa, maalata ja tehdä elokuvia. Ei ole yhteiskunnan asia sanoa, mikä on hyvää, mikä ei. Pääasia, että yksilö kokee elämyksensä mieluisina. Siksi nyt ollaan maan alla. The Sperm-yhtye odottaa tukea toiminnalleen valtiolta — ehkäpä siihen on aihettakin — silloin palataan maan päälle. Silloin suostuu Spermin johtaja antamaan viestinsä yhteiskunnalle — ei muuten. Vaihtoehtona on sota ja kuuma kesä.

Kuten sanottu, en tällä hetkellä epäile, etteikö joku Koponen ja hänen lähimpänsä olisi valmiit kantamaan tekojensa seurauksia. Osalle seurausten hakeminen on jopa suoranainen tavoite. Yhteiskunnan hylkääminen ei sittenkään ole täydellistä.

Sitä todistaa riittävän monessa yhteydessä esiintynyt rahan etsiminen. Eikö vapaus yhteiskunnasta olisi vapautta rahastakin? Rahatta ei tule toimeen? Aivan, mutta puhuttakoon sitten asiat asioina, vastuut todellisina, sanoisin.

Lontoolainen Underground-lehti kirjoittaa suomalaisista aateveljistä. Provojen lehti julkaisee erikoisnumeron. Viestit kulkevat ympäri maailmaa. Mainio juttu. Se ei vain vie vastuuta siitä, jos yksikin nuori ihminen sortaa itsensä stimulantteihin, joita ei pystytä kieltämään.

Maanalaiset ovat taatusti pahoillaan näiden kahden ilmiön yhteenliittämisestä. Vaan kenen on syy? Yhteiskunta ei tosiaankaan ole helppo koettava. Sen parannusyrityksiin — maanalaisuuteenkin — on syytä suhtautua vakavasti. Parannusta yrittävien asia on pitää huolta siitä, ettei kaikki muutu pelkästään vakavaksi leikiksi.

Terveisiä. □

Kaisa on kotoisin kaukaa Lapista. Siellä hän tapasi mustatukkaisen ja -silmäisen nuoren miehen, johon rakastui syvästi. Nuoret seurustelivat tiiviisti viisi kuukautta keskenään. Suunniteltiin avioliittoa ja oltiin onnellisia. Kaisa suostui kaikkeen, mitä mies vaati. Hän oli vain onnellinen — ensimmäisen kerran elämässään.

Kaisan lapsuuteen ei paljon onnea mahtunut. Hän on avioton lapsi, jonka äiti meni naimisiin tytön ollessa kolmivuotias. Isäpuoli karsasti heti alusta lähtien »vierasta penikkaa». Kun kolme sisarpuolta syntyivät, Kaisan olo kävi entistä tukelammaksi. Oma äitikin alkoi laiminlyödä häntä miehensä mieliksi. Heti kun tyttö oli päässyt kansakoulusta, hänet ajettiin pois kotoa elatuksensa ansaitsemaan.

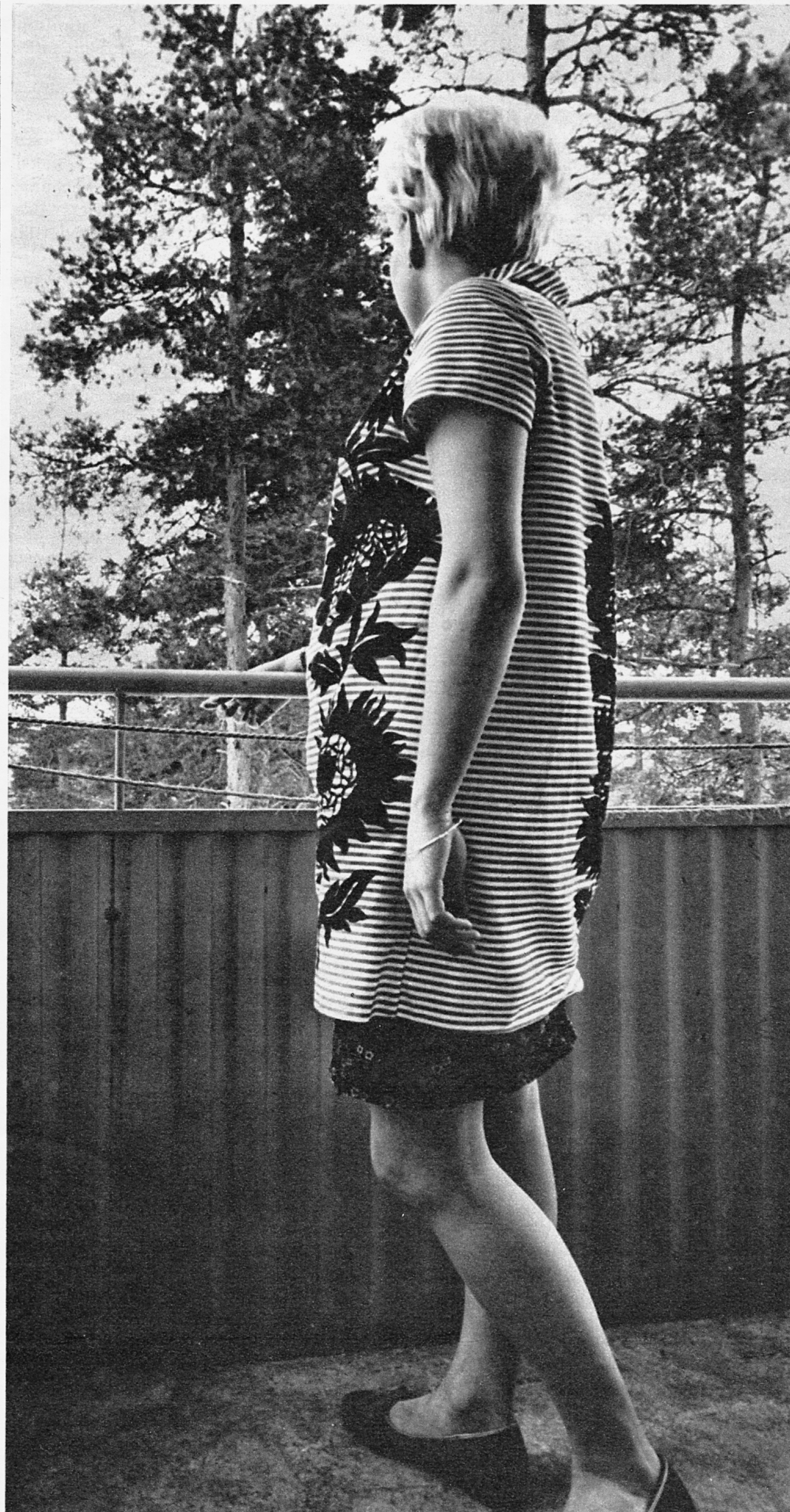
Tyttö hakeutui läheiseen kylään ja pääsi harjoittelijaksi kemikaliokauppaan. Palkkaa maksettiin 270 mk kuukaudessa, asunnon vuokra oli 80 mk kuukaudessa. Ja kun verot otettiin pois, ei jäljelle jäänyt juuri mitään. Mutta Kaisa oli tyytyväinen, kun sai vihdoinkin elää omaa elämäänsä.

Muiden nuorten tapaan hän kävi silloin tällöin tanssimassa. Eräällä tällaisella retkellä tuli vastaan edellä mainittu mustatukkainen mies. Kaisan elämässä tapahtui ratkaiseva käänne. Hän ei elänyt enää itselleen, vaan miehelle.

On helppo kuvitella, minkälaiset ovat rakastuneen 20-vuotiaan tunteet, kun hän sulhaselleen ilmoittaa odottavansa tämän lasta ja saa tylyn vastauksen: »Mikset pitänyt huolta itsestäsi? Sulla on ollut taatusti muita miehiä. En minä sun kakaras isä ole.»

Ja seuraavana päivänä mustatukkainen mies oli kadonnut Ruotsiin jättämättä minkäänlaista viestiä jälkeensä. Vähän myöhemmin Kaisa tosin naapurikylän rouvilta kuuli, että eräs toinenkin tyttö odotti saman miehen lasta.

Kaisa oli niin epätoivoinen kuin ihminen vain voi olla. Hän kääntyi hädissään äitinsä puoleen, joka oli itse läpikäynyt samanlaisen kohtalon. Mutta äiti käännytti tytön karkeasti pois kotiovelta. Huorilla ei ollut mitään tekemistä hänen kattonsa alla. Eikä hän aikonut äpäriä kasvattaa. Kaisa oli järkyttynyt.

MINUN TÄYTYY ANTAA LAPSENI POIS

Teksti: LEENA ERONEN
Kuva: VEIKKO LINTINEN

Kaisa (20) rakastaa lapsia, hänen haaveensa on valmistua lastenhoitajaksi, mutta hän on käynyt vain kansakoulun. Se ei riitä. Nyt hän odottaa lasta ja on epätoivoinen. Lapsen isä pakeni ulkomaille. Kaisalla, tulevalla äidillä, ei ole asuntoa, ei rahaa, ei työtä. Hän ei HALUA luopua lapsestaan, mutta hänen TÄYTYY. Hän toivoo, että toukokuun lopussa syntyvä pienokainen saisi jostakin hyvän kodin, hyvät vanhemmat.

Mutta sanoo nyt, ettei enää edes tee mieli palata kotiin.

Kotiseudulleen tyttö ei enää halunnut jäädä toisten silmätikuksi. Hän pani Helsingin Sanomiin ilmoituksen, joka kuului: »Toukokuun lopussa aviottoman lapsen saava tyttö haluaa kevyttä työtä kotiapulaisena.»

Vastauksia tuli 18. Mutta kaikki eivät suinkaan tarjonneet paikkaa kotiapulaiselle vaan jollekin aivan muulle. Kaisa järkyttyi taas kerran. Käsitykset kaksilahkeisista tulivat entistä huonommiksi. Kuvitelkaa, miltä tuntuu saada esim. seuraavanlainen kirje, jos odottaa lasta seitsemättä kuukautta:

»Luulisin olevani vähän sellainen ujonpuoleinen pojanvekkuli (ikä 33 vuotta), joka tavallaan nauttii tilanteesta saada mahdollisesti »turvatikseen» helppo »saalis». Vai sanoisimmeko, että tahattomasti käytän hädänalaista tilannettanne hyväksi? Älkää kuitenkaan unohtako, että minäkin omalla tavallani olen tarvitsija, joskaan en samalla tavalla kuin Te.»

Tämä kirje ei suinkaan ollut pahinta laatua. Useat muut olivat niin törkeätä lajia, ettei niitä suostuisi minkään valtakunnan kirjapaino painamaan. Mutta joukossa oli yksi helmi ja se riitti. Helsingin lähellä asuva perhe oli halukas ottamaan tytön kolmivuotiaan tyttärensä hoitajaksi. Kaisa sai oman huoneen ja rauhallisen elinympäristön pariksi kuukaudeksi. Mutta vain pariksi.

Kaisa saa ajoittain pahoja masennuksen puuskia. Hän ei ymmärrä, mikä hänen elämänsä tarkoitus on. Hänen tekee joskus mieli hypätä parvekkeelta alas, mutta sitten tulee huoli lapsesta. Lapsesta, jota hän ei voi pitää, jos ei ihmettä tapahdu. Hän ei halua vahingoittaa syntymätöntä pienokaistaan. Hän haluaa, että se syntyy terveenä ja että joku lapsirakas pariskunta ottaa sen omakseen.

Omasta kohtalostaan hän ei vielä tiedä mitään. Ainoastaan sen, että ei voi jäädä kotiapulaiseksi nykyiseen perheeseen. Helsinkiläinen kummitäti on luvannut majoittaa hänet vähäksi aikaa sen jälkeen, kun hän pääsee synnytyslaitokselta. Mutta tädillä on pieni asunto, eikä sinne voi jäädä kuukausiksi makailemaan. On löydettävä jostakin työtä ja halpa asunto — mieluimmin ei Helsingistä, jota Kaisa kammoaa. Hän viihtyy parhaiten pienessä kaupungissa.

Kaisa on pohtinut myös mahdollisuutta aloittaa uusi elämä ensikodista käsin. Mutta sekin maksaa. Eikä hänellä ole rahaa. Mutta mitä varten sitten sosiaalitoimistot ovat olemassa? Avustavatko ne ainoastaan rappioalkoholisteja ja jättävät aviottomat, varattomat äidit kylmästi syrjään? Toivottavasti ei ainakaan tässä tapauksessa. Kaisalla riittää sisua, kunhan hän vain pääsee jollakin tavoin alkuun.

Toisaalta Kaisaa askarruttaa kovasti se, että jos hän kuitenkin päättäisi pitää lapsen ja jos hän joskus menisi naimisiin, hyväksyisikö hänen tuleva miehensä lapsen. Häntä kauhistuttaa ajatus, että mies karsastaisi hänen lastaan kuten hänen isäpuolensa karsasti häntä. Eikä Kaisa missään nimessä halua lapselleen samanlaista kohtaloa kuin itselleen. Niin itsekäs hän ei ole. Ehkä on parasta, että lapsella heti syntymästään asti olisi turvallinen koti ja tasa-arvoiset vanhemmat, jotka rakastaisivat lasta yhtä paljon.

Mutta matkassa on monta muttaa. Mitä jos Kaisa ei koskaan enää pystyisikään saamaan toista lasta? Eikö hän silloin koko elämänsä ajan olisi katkeroitunut nainen, joka näkisi painajaisunia lapsestaan? Entä jos hänen elämänsä järjestyisikin niin hyvin, että hän katuisi, kun on antanut lapsensa pois?

Kaisa elää elämänsä pahimmassa ristiaallokossa. Hän pelkää, ettei voikaan luopua lapsestaan, kun on sen synnyttänyt. Kaikesta huolimatta hän kuukausi sitten ilmoitti Helsingin Sanomien »Henkilökohtaista»-palstalla:

»Olosuhteiden vuoksi annetaan toukokuussa syntyvä lapsi hyvään kotiin suoraan synnytyslaitokselta.»

Hän ei saanut yhtään vastausta. □

Jammu:

YRJÖ KIRJOITTAA

Terve taas kotoväki

Mukavasti mennee. Ei tässä mittään erikoista. Entiset kujjeet. Muija pyöräytti torstaina lapsen, meinaten pulskan pojjaan.

Tässä ollaan nytten sitten ninkun isä. Ei siinä mittään, samanmoista tämä on kun ennenkin. Kännin otin.

Olen minä sitä eukkoo jo pitempään kattellu, jotta jottain outoo siinä on. Minen meinannuhäntä mahtua ennää sammaan sänkyyn. Keskiviikkona sen rupes mahhaa kipristelleen. Pantiinhäntä kylmät kääreet. Ei helpannu. Sairaalaan tuli lähtö.

Sanovatten, jotta isät on olotusaikana hermostunneita. Minenhäntä pahemminn ollu. Sikkaarit ostin. Tarjosin yhlen kätilöllenkin. Ei huolinu. Rähjäs, pakana.

Näkisitten sen pojjaan, kyllä naurasitten. Äiteensä on tullu. Pieni on, mutta mahlottomasti huutaa. Päästivätten minutkin sitä tännään kattomaan. Aikasemmin eivätten päästäneet. Niillon semmottet säännöt. Sanovatten, jotta pittää olla selvänä ennen kun laskevatten.

Väittävätten, jotta se on minun näköiseni. Tielähäntä. Paremmin se muistuttaa Peräkulman Veertiä, meinaten sitä, joka palellutti nenänsä talvisolassa. Julma on nenä tälläkin, mutta tukkaa ei ole yhtään. Lähetäs Ville mullen se vanha hevossuka. Sillä kun hieroo nin eiköhän ala karva kasvamaan, sehän tieletään vanhastaan.

Nimestä ei vielä ole tietoo. Konstaa minähäntä ajattelin, mutta muija sannoo, jotta siittä tehlään Danny-Johonny. Kai siittä semmonen sitten tullee.

Ei tässä muuta ihmeempää. Samanlaista olloo vaan. Työmaalla pojjaat minua onnittelivatten ja heittivätten ilmaan, mutta eivätten saaneet kiinni. Minähäntä katkasin käteni.

Eukko jaksaa kans hyvin. Sano mullenkin, jottei laske minua ennää viereensä kirveelläkkään. Oli kuulemma nin kovvaa hommaa näetsen tämä pojjaanteko. Kyllä se muija siitä toipuu, kun jo leikkiä laskee.

Ei siinä mittään. Sillälailla täällä kaupunkissa mennee, vanhaan malliin. Mitenkäs teitillä sujjuu? Onko Mansikki jo poikinu?

Jos aihetta tullee nin kirjoitellaan.

Terveisin Yrjö

miehet
joihin
luotetaan
tietävät...

NORTH STATE
on täyttä
tupakkaa

NORTH STATE

MIKKO MÄKELÄ

KUHA EI UI RAHA-RYSISSÄ

Jouko Kuhalla on jalka tukevasti oven raossa, mutta vielä hän ei ole päässyt käsiksi suuriin seteleihin.

Suuri yleisö pitää suomalaista huippu-urheilijaa (ainakin kansallislajeissamme) ovelana liikemiehenä, verokarhujen harmiksi salapalkkioissaan pyöriskelevänä miljonäärinä. Tällaisia tapauksia on kuitenkin vain muutama. Jouko Kuha, ainoa kansainvälisen tason juoksijamme, naurahtaa hieman katkerasti kun ihmiset kyselevät hänen veljiltään (toinen lääkäri, toinen insinööri), että kuka teistä kolmesta ansaitsee eniten. Juoksija Kuhalta menevät urheiluun kaikki varat viimeistä penniä myöten — ainakin toistaiseksi. Voi näet olla, että jos Kuha pääsee tavoitteeseensaa eli maailmanennätykseen, tahti voi muuttua . .

— Olen veljiäni kuuluisampi, sen myönnän, mutta siitä ei ole minulle mitään hyötyä. Jos minä olisin show-tähti, maksaisin lehtimiehille hyvistä jutuista. Nyt minun on vain nöyrästi nielaistava kaikki vihjailut ja mauttomuudet, tyydyttävä 'juoksevan miljonäärin' osaan, vaikka en pysty vuodessa ansaitsemaan kuin vajaat puolet siitä, mitä esimerkiksi ekonomiksi opiskeleena (Kuha on ylioppilasmerkonomi) voisin saada vuodessa.

— Karkeasti laskien olen työansioina menettänyt vuodesta 1963 lähtien likimain 10 vanhaa miljoonaa. Pitkien harjoittelumatkojen aikana ei palkka juokse ja pystyäkseni viemään harjoitusohjelmani kunnolla läpi täällä Suomessa, en voi ajatellakaan täyden työpäivän tekemistä.

— Ne muutamat 'matkakorvaukset' — jotka liikkuvat sääntöjen rajoissa — menevät tarkkaan todellisiin kuluihin ja aterioihin. Kestävyysjuoksijan on syötävä tavallista paremmin ja ruokakulut ovat huomattava menoerä. Viime vuonna juoksin 40 kilpailussa ja vain kahdeksassa tapauksessa matkakorvaus maksettiin 'kilometrirahoina' eli vä-

hän yli todellisten kulujen.

— Joskus ottaa päästä, kun lukee lehdistä sensaationmakuisia kirjoituksia, niin kuin Helsingin sanomissa viime juhannuksena. Vihjailtiin, kuinka se ja se seura on varannut 5 000 markkaa 'hankintoihin'. Unohdettiin, että paikalla oli keskieurooppalaisia vieraita. Kun sieltä hankitaan mies Suomeen, hinnaksi tulee äkkiä 1 000 markkaa pekkaa kohti. Kyllä siinä kotimaiselle kaartille jäi vähän jakamista.

— Ja mitäpä suomalaiset yleisurheiluseurat pystyisivät enää maksamaankaan? Yleensä kansallisissa kilpailuissa on 1 000 — 1 500 katsojaa? Eihän kukaan kai kuvittele että joku hyvästä sydämestä tekee velkaa saadakseen sen ja sen huippuurheilijan kilpailuihinsa? Minusta tuntuu, että näistä asioista annetaan tieten tahtoen vääriä käsityksiä.

— Urheilu-urani oli katketa jo 1963, jolloin matkustin Kokkolasta Helsinkiin kilpailuihin, erehdyin vetämään joukkoa ensimmäisen kilometrin ja sain heti niskaani epäilykset 'uudesta lompakkojuoksijasta'. Kilpailujen jälkeen käteeni lyötiin 50 mk. Ne eivät riittäneet edes matkakuluiksi hotellilaskusta ja syömisestä puhumattakaan. Juoksun olemuksesta puolet on henkistä ja vain puolet fyysistä panosta. Tällaisilla jutuilla lyödään mies herkemmin kuin uskotaankaan matalaksi. Viime vuonna ainoakaan suomalaisjuoksija ansainnut penniäkään juoksemalla.

— Harjoittelumatkani ovat asia erikseen. 1965 myin autoni ja kustansin neljän kuukauden matkani ja oleskeluni, itse. Tänä keväänä (Kuha oli lähes 4 kk Etelä-Amerikassa) en tosin joutunut panemaan omistani mitään ja edellinenkin vuosi hoidettiin liiton taholta verrattain hyvin. Mutta aina asiat eivät ole olleet näin hienosti.

— Kyllä, katson itselleni välttämättömäksi harjoitella kylmimmät kuukaudet etelässä. Olen vilustumissairauksille altis tyyppi ja kovakin harjoittelu saattaa siis muutaman viikon influenssassa mennä hukkaan. Itse harjoituskilometrejä minulle on tosin aina tullut Suomessa talvellakin enemmän kuukautta kohti, mutta on tietysti suuri etu juosta lämpimässä rentoutuneesti kuin jäisillä teillä jännittäen.

— Olen kuullut kerrottavan, että Kuhan elämä on täytä juhlaa, pitkiä, jännittäviä matkoja ympäri maailman .. Myönnän, että jos olisin esimerkiksi tällä Brasilian-matkallani ollut lomalla, olisin ollut kertojan kanssa tyystin samaa mieltä. Mutta kun aamulla nouset lenkki ensimmäisenä mielessäsi ja tehtävä ja mietittävä kaikki vain vain harjoittelun kannalta, on loma kaukana. Ja aina on mielessä epäilys, että osuukohan tämäkin harjoitus nyt kohdalleen. Urheilu on jatkuvaa vieterin kiristämistä ja joskus se katkeaa!

— Ja on sitä vastuutakin. Tiedän, että jos juoksen koko kesän vain tuollaisia 8.45:n aikoja ja putoan olympiamatkalta, minut lyödään useilla tahoilla matalaksi. Mutta jos näin käy, teen kyllä urheilun kanssa pesäeron ainakin kuukaudeksi ja katson sitten kiinnostaako jatkaa. Vaikka kyllä minä ikäni (nyt 28) puolesta katson olevani valmis jatkamaan vaikka viisi vuotta. Ikä ei minusta ole mikään ratkaiseva tekijä.

Nuijalla töitä

— Suomen urheiluelämässä ja systeemissä olisi paljon korjaamista. Ensinnäkään opiskelijan ei täällä kannata urheilla. Maisterin paperit painavat vaa'assa paljon enemmän kuin olympiamitali, ainakin nykyisen järjestelmän ja ajatustavan mukaan. Mutta jos varoja olisi, eräänlaista stipendijärjestelmää voisi kokeilla.

— Puhutaan paljon, kuinka tärkeää on menestyä EM- tai MM-kisoissa, mutta ei kuitenkaan keskitytä niihin antamalla kaikki tuki niille harvoille jotka siellä ovat mukana. Meillä valmennetaan tuhansia miehiä ja suunnaton määrä varoja menee hukkaa. Mielestäni ei alle 20-vuotiaita tarvitsisi valmentaa lainkaan, kilpailujen järjestämisen pitäisi riittää kimmokkeeksi. Minä en juniorina ollut leireillä koskaan.

— Ellei mies omin avuin kykene mestariluokan tulokseen, ei häntä kannata ryhtyä valmentamaankaan. Nykyiset vaatimukset ovat esimerkiksi juoksuissa niin kevyesti tavoitettavia, että asiaan tosissaan paneutuvalle ne ovat suorastaan helppoja. Meillä tehdään massavalmennuksella massaurheilijoita, jotka eivät koskaan pysty selvittämään itselleen urheilullista tavoitettaan, ovatpahan vain mukana maajoukkueessa kun siihen helpolla päästä.

Mexsicossa alku hankala

— Olen käynyt Mexicon esikisoissa kahdesti ja vaikka olen epäonnistunut (sairastunut) molemmilla kerroilla, sen ei tarvitse välttämättä merkitä että näin kävisi myös ensi syksynä. Jos pysyn terveenä, uskon että minulla on mahdollisuuksia siinä kuin muillakin.

— Viime syksynä tosin olisin mielestäni pystynyt juoksemaan melko hyvin, mutta sitten iski influenssa ja vei voimat tyystin. Jos pääsen olympiakisoihin, toivon että voin matkustaa paikan päälle vasta lokakuun alussa eli 7—10 päivää ennen kilpailua. Mexicossa alku on hankala, harjoittelu jää pakosta heikommaksi ja kunto laskee, mutta toisaalta sopeutuminen käy nopeimmin juuri ensimmäisen viikon aikana ja hidastuu sitten suuremmassa suhteessa kuin kunto laskee. Voi olla että joku sopeutuu oloihin jatkuvasti 3—4 viikkoa, mutta tällaisia tyyppejä on vähän.

— Luulen muuten, että monenlaisista tutkimuksista on kovin vähän käytännöllisistä hyötyä. Hyvä jos lääkärimme saavat joukkueen pysymään terveinä ja piilossa virustaudeilta, joita Mexicossa riittää.

Tavoitteena ME

— En mielelläni puhu ensi kesästä mitään, mutta uskoakseni saan itseltäni haukkumiset ellen pääse 5 000 metriä alle 14 minuutin ja esteitä alle nykyisen maailmanennätyksen, 8.26,6. En usko että estejuoksussa vielä tänä vuonna tehdään mitään ihmeparannuksia, sillä olympiakisojen vuoksi harvat ovat teräkunossaan heinä—elokuussa. Mutta jos joku Keino taitaisi estejuoksun niksit siinä kuin joku Kuha, niin ME olisi 8.15—8.20. □

KAURIS (21.12.—20.1.) Läheinen ystävänne pyytää teiltä sellaista, mikä vaatii suunnatonta epäitsekkyyttä. Olette tavallista hermostuneempi koko kuukauden. Haluaisitte pitää kesälomanne jo tässä kuussa. Parhaita päiviä maanantait, onnenluku 10.

VESIMIES (21.1.—20.2.) Löydätte kadulta suuren summan rahaa. Tämän ansiosta asianne järjestyvät paremmin kuin olitte koskaan uskaltanut kuvitellakaan. Rakkauselämänne hehkuu kuumana ja kiihkeänä. Haluatte saada lapsen. Parhaita päiviä sunnuntait, onnenluku 8.

KALAT (21.2.—20.3) Ette ole täysin tyytyväinen työpaikkaanne. Mielestänne hermonne joutuvat siellä liian kovalle koetukselle. Naimattomilla on onnea sekä rakkaudessa ja raha-asioissa. Naineet keskittyvät muihin asioihin. Parhaita päiviä tiistait, onnenluku 2.

OINAS (21.3.—20.4.) Tapaatte kohtalokkaan vastakkaista sukupuolta olevan henkilön. Välillenne syntyy myrskyisä rakkaustarina, jota sivulliset eivät katso hyvällä silmällä. Tuhlaatte rahojanne aivan edesvastuuttomasti. Parhaita päiviä lauantait, onnenluku 4.

HÄRKÄ (21.4.—20.5.) Epäonnistutte pahasti jossakin melko tärkeässä asiassa. Tämä seikka on ainoa, mikä pimentää muuten onnellisissa merkeissä kuluvan kuukauden. Teillä on paljon rahaa käytettävissä ja paljon ystäviä ympärillä. Parhaita päiviä tortait, onnenluku 7.

KAKSOSET (21.5.—20.6.) Luotatte omaan arvostelukykyynne enemmän kuin kenenkään muun. Tästä ei hyvä seuraa. Tässä kuussa teette ratkaisevan päätöksen perhettänne koskevassa asiassa. Rakkauselämänne on intohimoista ja tyydyttävää. Parhaita päiviä lauantait, onnenluku 1.

HOROSKOOPPI

RAPU (21.6.—20.7.) Viihdytte parhaiten omissa oloissanne. Ette kaipaa kenenkään seuraa. Olette niin hämmästyttävän erakkomainen, että rakastettunnekin ihmettelee käytöstänne. Saatte aiheettomia masennuksen puuskia. Parhaita päiviä perjantait, onnenluku 3.

LEIJONA (21.7.—20.8.) Olette luomiskykyinen monessa mielessä tässä kuussa. Tarmokkuutenne tarttuu melkein kaikkiin lähellä oleviin ihmisiin. Teistä säteilee jotakin vastustamatonta voimaa. Joudutte vastoin tahtoanne pitkälle matkalle. Parhaita päiviä tiistait, onnenluku 9.

NEITSYT (21.8.—20.9.) Toimitte epäitsekkäästi, mutta ajattelette itsekkäästi. Lähellänne olevat huomaavat tämän. Rakastettunne kanssa onni kukoistaa sopusointuisena. Raha-asiat eivät ole parhaalla mahdollisella tolalla. Parhaita päiviä torstait, onnenluku 4.

VAAKA (21.9.—20.10.) Sotkeudutte mukaan johonkin käsittämättömään vyyhteen, mistä ette vielä tässä kuussa selviä kunniakkaasti ulos. Säilytätte järjen päässänne tukalassa tilanteessa. Terveytenne on kohtalainen. Parhaita päiviä keskiviikot, onnenluku 6.

SKORPIONI (21.10.—20.11.) Rakastatte seurustelua erilaisten ihmisten kanssa ja siihen teille tässä kuussa tarjoutuu useita oivallisia tilanteita. Rakastettunne kanssa aloitatte uuden elämän. Selkäkipuja. Parhaita päiviä sunnuntait, onnenluku 5.

JOUSIMIES (21.11.—20.12.) Olette kaikkeen tyytymätön ilman minkäänlaista syytä. Moititte rakastettuanne asioista, mitä hän ei ole tehnyt. Tästä syystä välinne ovat melkoisen huonot. Sydäntänne särkee. Parhaita päiviä maanantait, onnenluku 8.

SEKSIÄ NAISILLE-TYYDYTYS MIEHILLEKIN

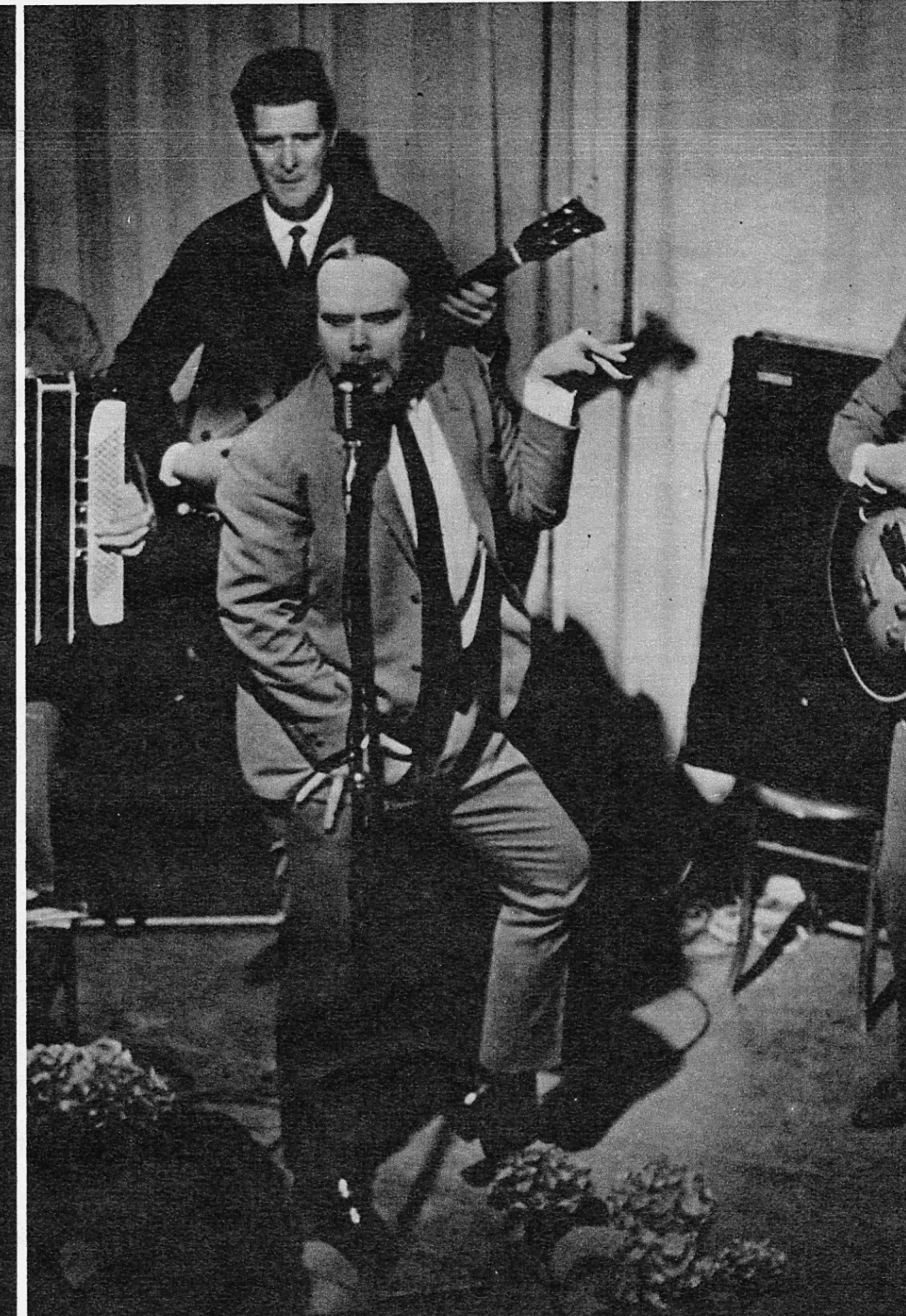
Nainen on näihin päiviin esiintynyt julkisuudessa vähissä vaatteissa ja ilmankin. Ainoastaan nainen — poikkeuksena tietenkin homoseksuaaleille miehille tarkoitetut miesten alastonkuvat. Naisen paljasta ihoa on myyty ja hän itse on elänyt sillä. Mutta nyt on alaston mieskin astunut markkinoille.

Nyt on maailman johtavista lehdistä löydettävissä puolialastomia ja alastomia miesten kuvia: kreikkalaissyntyinen nuorukainen Franck Protopapa nosti alastomana esiintyessään alushousujen myynnin kolminkertaiseksi. Maailmankuulu balettitaiteilija Rudolf Nurejev on poseerannut amerikkalaisessa Vogue'ssa alastomana. Eikä noita kuvia ole puuttunut suomalaisistakaan naistenlehdistä.

Suomalainenkin nainen on saamassa tasa-arvoisuuden tämänkin kolkan valloitetuksi. Ei enää pelkästään seitinohuissa yöpaidoissa kauniita naisia. Nyt on myös kireissä alushousuissa tai alastomana miehiä.

Koska lehtemme toimitukseen on jo pidemmän aikaa virrannut kirjeitä, joissa naiset — niin vanhatpiiat kuin kotirouvatkin pyytävät julkaisemaan miehistä seksiä muodoissa jos missä, olemme katsoneet aiheelliseksi saattaa julkisuuteen Olli Nieminen Show-yhtyeen kiertueillaan esittämän »puolialastontanssin». Olkoonkin, että Olli Niemisen esitykseen liittyy huumoria, lienee se kuitenkin oivallinen aavistus siitä mitä naiset tarvitsevat ja minkä huumorilla miehetkin tulevat tyydytetyiksi. Siispä — Olli Nieminen ja hänen uimahousuorkesterinsa Hyvinkään Kansantalolla:

Kuvat: REINO KAIVOLA

Laulun nimi on Kuti, kuti, sanat jo sinänsä seksikkäät ja Olli Niemisen tästä alkava strip-tease rautaisen hyvä. Yleisö vain katsoo tässä vaiheessa Ollin ajoin jopa veneeristä tanssia.

Takki on lentänyt kuin ainakin »stripparilta», yleisö kohisee.

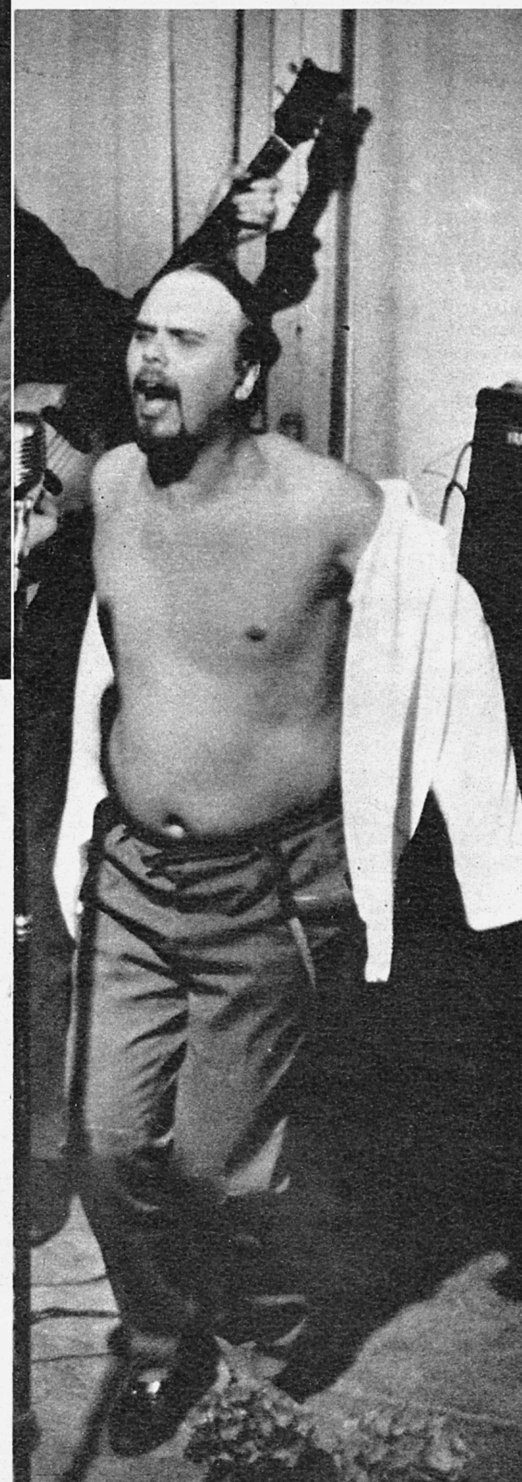

Vuorossa on solmio ja Olli Niemisen vatsoittuneelle vartalolle erittäin notkea nytkyttely naisia kiehtovaan tyyliin jatkuu.

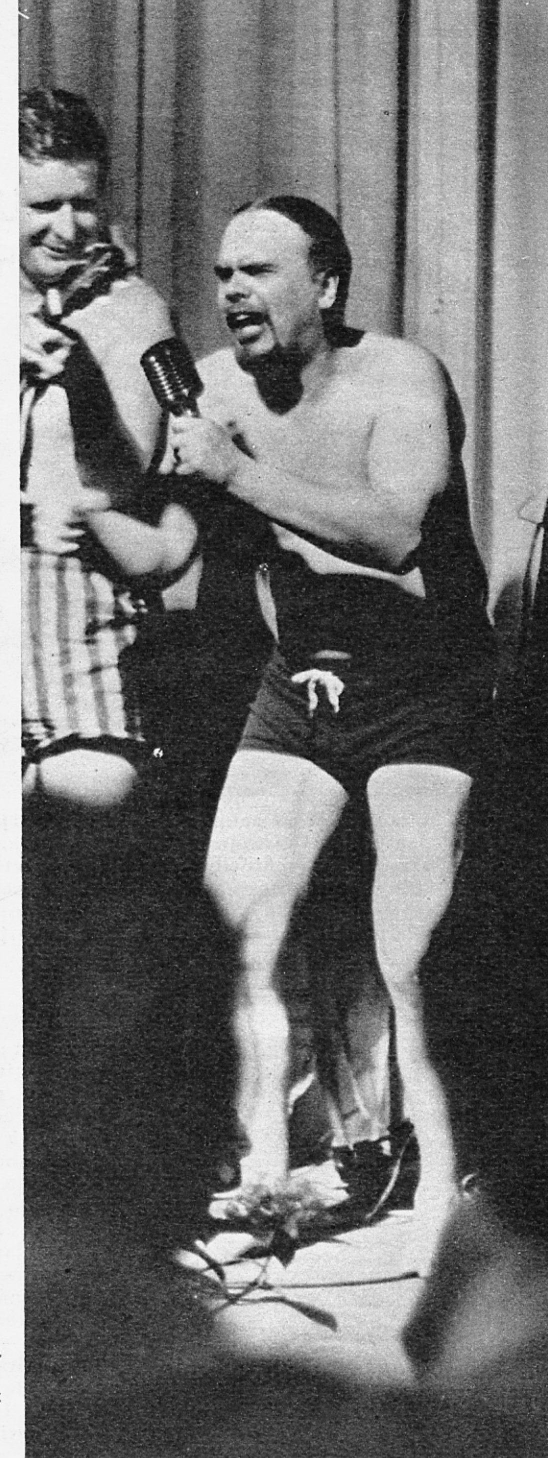
Yleisö huutaa, Olli Niemisen karvainen rinta ja »uhkeat muodot» pilkottavat tanssiyleisölle.

Tämä vaihe on kuulunut tähän asti jollekin itämaiselle napatanssijalle!

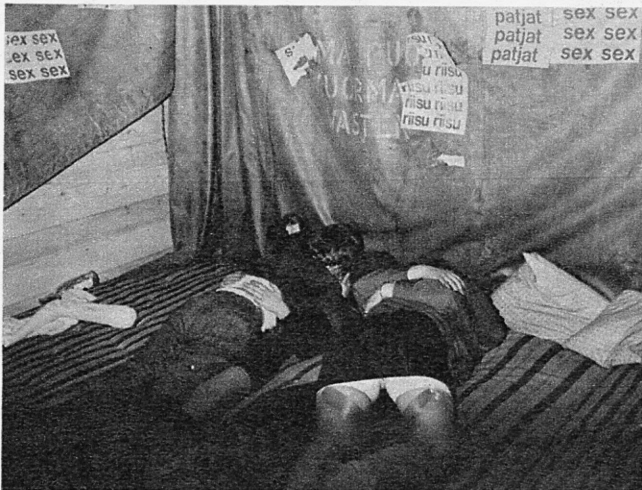
Paita lentää yli urkuri-hanuristi Veikko Nuotion pään ja tässä vaiheessa juoksee esitystä seuraamaan myös Hyvinkään Kansantalolla valvojana ollut virkavallan edustaja.

Napit auki, napit kiinni, napit auki ja housut pois — uimahousut olivat yllätys, kenties joillekin lievä pettymyskin. Esityksen jälkeen marssi koko orkesterilavalle pyynnöstämme uimahousuissa. Ja hyväksyvä huuto jatkui. Olli Niemisen orkesterin kanssa esiintynyt Martti Innanen olisi hänkin lähtenyt uimahousuesitykseen mukaan — »... niin, jos saan tonnin rahaa käteen!».

SILPPU SÄKKI

Akateemiset sukkanauhat

Otaniemessä Dipolin taidetapahtuman tiloissa järjestetty sex-tila sai suhteellisen viileän vastaanoton muuten niin laajakatseiseksi tunnetulta akateemiselta nuorisolta. Ehkä seksi ja riisuutuminen ovat jo niin kuluneita ilmaisumuotoja, että katsottiin mielenkiintoisemmaksi käyttää aika juomisen ohella varastamiseen ja särkemiseen.

Miss Annikki valloittaa

Sormet pois, pikkupoika sormet pois! Show-maailma on jälleen pyöräyttänyt uuden valloittavan kyvyn, Miss Annikin, jonka sulokkaita ja houkutusta huokuvia muotoja katsellessa voisi melkein erehtyä luulemaan häntä ... hm. Annikki aloitti taiteilijauransa Suhmuran seudulta, mikä osoittaa että maakunnissamme on tervettä ja kehityskelpoista ainesta kun vain joku kävisi heidät sieltä keksimässä. Annikki ei ole mikään turha tyttö (mitat 140—105—103) ja onkin ehtinyt nähdä monenmoista elämäntaipaleellaan: toiminut mm. altavastaajana, ollut kolme kertaa avioliitossa ja kirjoittaa parastaikaa muistelmiaan. Annikki on hyvä tyttö, lehdet vain puhuvat hänestä paljon pahaa: jättävät aina kaikesta puolet pois!

Paul uhataan ryöstää

Kreikan maanpaossa elävän kuningaspari Konstantinin ja Anna-Marian vuoden vanha kruununprinssi Paul uhataan ryöstää. Kuningatar on saanut uhkauskirjeitä sekä nimettömiä puhelinsoittoja tasavaltalaisuuden kannattajilta, jotka haluavat omien sanojensa mukaan varmistaa sen, että Konstantin on Kreikan viimeinen kuningas. Anna-Maria sai pahan hermoshokin ja joutui lääkärin tarkkailtavaksi. Pikkuista Paulia vahditaan tehostetusti yötä päivää. Onneksi hän ei itse vielä tajua uhanalaista asemaansa! (Kuvassa kuningaspari esikoisensa prinsessa Alexian kanssa silloin, kun ajat vielä olivat toisenlaiset.)

Meikattu rouva Kahila

Kerttu Kahila, ihaillun TV-mies Heikki Kahilan nuorikko, esiintyi SKY:n meikkinäytöksessä Academien mannekiinina. Hänet oli näytöstä varten meikannut dipl. kosmetologi Taimi Kolinen, kampaus oli Salon Johan Heinen käsialaa. Academian kevätmeikki on saanut innoituksensa kukkien värisoinnuista, ja ne soinnut sopivat aivan erikoisen hyvin naiselliselle Kerttu Kahilalle.

Kosmetologiksi New Yorkiin

Raija Salminen, perintöprinsessa vuodelta 1965, on pakannut matkalaukkunsa ja lähtenyt etsimään onneaan suuresta maailmasta, Amerikoista saakka. Raija suoritti jokin aika sitten loppuun kosmetologikoulun, ja aikoo jatkaa alalla New Yorkissa. Työpaikka ja asunto olivat valmiina jo täältä lähdettäessä. Viipymisaikaansa Raija ei osaa arvioida, riippuu siitä, miten hyvin hän sopeutuu sikäläiseen elämänrytmiin. Ammattitaitoaan hän aikoo kuitenkin kohentaa runsaasti siellä järjestetyillä kursseilla, tutustumalla suuriin hoitoloihin ja työtapoihin. Raijan sopeutumista uuteen elinympäristöön auttavat varmasti monet siellä jo olevat tuttavat.

Meikkaaja-tanssija-alastonmalli

Raimo Puurtinen on monipuolinen nuori mies. Hän on ollut Monsieur Mossen opissa meikkaajana, (kuvamme meikattava on Katri-Helena) tanssii Oopperan baletissa ja on ensimmäinen rohkea mies asettumaan alastomana mainoskuviin, niinkuin suuressa maailmassa on nyt muotia. Tällä hetkellä hän on baletin mukana pari kuukautta kestävällä esiintymiskiertueella Etelä-Amerikassa.

Tuula Hagertin elämäkerta

Joulun aikoihin tulee markkinoille Tuula Hagertin kirjoittama kirja, hänen esikoisteoksensa. Hän on harrastanut kirjoittamista jo monta vuotta, erityisen suosittu lehtiavustaja hän oli niihin aikoihin, kun hän avioitui Allan Hagertin kanssa. Tuula on nyt avioeronsa jälkeen syventynyt tosissaan kirjoitteluun, ja tuloksena on kirja nuoren tytön kehittymisestä aikuiseksi. Niinkuin useimmat kirjailijat, kertoo Tuulakin osittain omasta elämästään kirjassaan, jonka hän julkaisee tyttönimellään Tuula Saarto.

Kiertue-emäntä

Teiniprinsessa Kristiina Kankaanpää on kiinnitetty kesäksi Johnnyn kiertueen emännäksi. Saa nähdä, ryhtyykö Kristiinakin laulamaan, hänellä on kuulemma pieni sievä ääni.

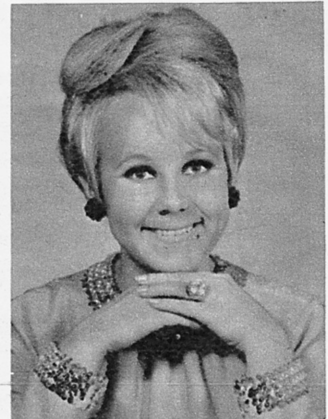
Sirut rakastavat liikaa

Tamperelainen lauluyhtye Sirut on levyttänyt kappaleet »Taidanpa rakastaa liikaa» ja »Neidon ylistys — 68».

Kaunein »siruista» on Aila Halminen, (17), joka päivisin myy asusteita eräässä tamperelaisessa liikkeessä. Hänen moniin harrastuksiinsa kuuluu vahvasti myös Leo Airaksinen (17) (vas.), joka opiskelee toista vuotta Tampereen Ammattikoulussa. Hän harrastaa puolestaan kitaran soiton lisäksi Ailaa. Jukka Siikavire on säveltäjä, sanoittaja ja sovittaja. Jukan käsialaa ovat myös levytetyt kappaleet. Siruilla on Fan Club Tampereella.

Uusi nimi Ritva Salo

Nuori sirkeäsilmäinen Ritva Salo saapui, näki ja voitti. Pääsiäispäivästä muodostui Ritvalle se ilonpäivä, josta nyt laulajattaren ura urkenee. Silloin hän nimittäin pistäytyi Helsingissä laulelemassa kapellimestari Nacke Johanssonille ja seurauksena oli välittömästi neuvottelut levytyksestä. Ritvan harrastuspiiriin kuuluu lähinnä kodinhoito sekä kotitalon haltiatteren rooli. Aikaa lauluharrastukselle liikenee kuitenkin liikeasioilta. Tarmokas Ritva on raivannut tiensä lauluopinnoilla.

Mato-Alli ikääntyy — vaikkei uskoisi

Kansanedustaja Alli Vaittinen, joka myös Mato-Allina tunnetaan, täyttää toukokuun 8. päivänä 50 vuotta. Paitsi kansanedustaja, neiti Vaittinen on myös terveyssisar-kätilö ja sairaanhoitajajohtaja. Kansanedustaja Vaittinen on suuren osan elämästään uhrannut lihavien hyväksi — hän yrittää tehdä heidät laihoiksi, missä yrityksessään on kunnioitettavassa määrin onnistunut. Hän myös parantaa parhaansa mukaan Pohjois-Karjalan terveydellisiä oloja ja auttaa henkilökohtaisesti niin monia ihmisiä kuin pystyy.

Paitsi ihmisten auttamista Alli Vaittinen harrastaa myös kukkia, musiikkia ja teatteria. Mutta erikoisesti lapamato on hänen sydäntään lähinnä. Alli Vaittisen mielestä ihmisellä näet voi olla muutakin sisäistä elämää kuin mainittu mato.

Lynda haluaa lapsen

Presidentti Johnsonin vanhin tytär Lynda, joka viime vuoden lopussa meni naimisiin Chuck Robbin kanssa, haluaa kiihkeästi lapsen. Mutta hänen miehensä, joka maaliskuun lopussa lähti palvelukseen Vietnamiin, haluaa odottaa niin kauan, kunnes on sotansa sotinut. Hän ei halua, että Lynda odottaa heidän ensimmäistä lastaan silloin, kun hän itse ei voi olla vaimoaan hoivailemassa. Lynda puolestaan pelkää, että Chuck kuolee eikä hänelle jää mitään muistoa rakastetustaan. Siksi hän niin kiihkeästi olisi halunnut aloittaa lapsen teon jo ennen Vietnamiin lähtöä. Huhutaan, että sotaleski Lynda murehtii, ettei pystynyt syvästi rakastumaan George Hamiltoniin. Silloin hänellä ei olisi tällaisia pulmia!

SILPPUSÄKKI

Ira nai kolmannen kerran

Prinsessa Ira von Fürstenberg, joka nuoresta iästään huolimatta on ehtinyt läpikäydä kaksi avioliittoa ja yhden epäonnistuneen elokuvan, aikoo nyt avioon kolmannen kerran. Tällä kertaa valittu on italialainen kreivi Paolo Marinotti (kuvassa Iran kanssa), joka on juuri saanut eron saksalaisesta mannekiini vaimostaan. Mutta mitä tapahtuu Iran kahdelle lapselle, jotka sai ensimmäisestä avioliitostaan Alfonso von Hohenlohen kanssa? Sitä ei äiti Ira ole ehtinyt ajatella. Kuitenkaan hän ei halua heistä luopua, vaan toivoo Paolosta heille hyvän isäpuolen. Oikea isä Alfonso aikoo kuitenkin käyttää kaikkia keinoja hyväkseen saadakseen perillisensä huostaansa. Sääliksi käy lapsi parkoja!

Farah odottaa jälleen

Persian shaahitar Farah odottaa neljättä lastaan, jonka on määrä syntyä lokakuussa. Vanhin lapsista on kruununperillinen Reza Cyrus, joka syntyi 31.10.1960. Prinsessa Farahnaz tuli maailmaan 12.3.1963 ja nuorimmainen prinssi Ali Reza 28.4.1966. Vuonna 1965 Farah sai keskenmenon, mikä johtui liikarasituksesta. Keisariperheellä on surua pikkuisesta Ali Rezasta, joka on jäänyt sekä henkisessä että ruumiillisessa kehityksessä huomattavasti ikäisistään jälkeen. Poikanen ei osaa vielä juosta — horjuu vain vaivalloisesti eteenpäin — eikä osaa sanoa yhtään ainutta sanaa. Ollaan varmoja, ettei hänestä koskaan ole hallitsijaksi, jos joskus sellaisen tilanteen eteen jouduttaisiin. Ja Farah on päättänyt tehdä kaikkensa varmistaakseen sukunsa jatkuvuuden riikinkukkovaltaistuimella.

Myyvimmät ihmiset

Ruotsissa on tehty tutkimus, ketkä henkilöt »myyvät» lehteä parhaiten lukijoille. Kuninkaalliset ovat kärjessä. Tässä kymmenen »parasta»:

1) Kruununprinsessa Margarethe Tanskasta. Kiinnostaa, koska meni viime kesänä naimisiin.

2) Iskelmälaulaja Lill-Babs Svensson. Kiinnostaa, koska erosi miehestään ja on edelleen seksikäs.

3) Kruununprinssi Carl Gustaf Ruotsista. Kiinnostaa, koska vaihtelee tyttöjä.

4) Prinsessa Margareta, edellisen sisar. Kiinnostaa, koska antaa haastatella itseään kotonaan.

5) Kreikan kuningatar Anna Maria. Kiinnostaa, koska sai lapsen ja menetti lapsen sekä joutui maanpakoon.

6) Ruotsin kuningas Kustaa Adolf. Kiinnostaa, koska täytti 85 vuotta viime syksynä.

7) Prinsessa Christina Ruotsista. Kiinnostaa, koska juhlii ja on puhelias.

8) Näyttelijätär Christina Schollin. Kiinnostaa, koska on herttainen ja onnistui kerran saamaan lapsen.

9) Prinsessa Sibylla Ruotsista. Kiinnostaa, koska täytti 60 vuotta viime talvena ja keräsi kaikki lastenlapsensa ympärilleen.

10) Keisarinna Farah. Kiinnostaa, koska on Persian shaahin puoliso.

Syyt, joiden tähden mainitut henkilöt ruotsalaisia kiinnostavat, ovat todella mielikuvituksellisia. Eikö totta?

Sokeita kuin lepakot

Kuuluisat tähdet ja tähdettäret eivät vielä muutama vuosi sitten uskaltaneet näyttäytyä julkisesti silmälasit nenällä. He pelkäsivät menettävänsä jotakin viehätysvoimastaan. Nyt on muoti kuitenkin muuttunut eikä silmälaseja tarvitse hävetä. Ne päin vastoin jopa pukevat monia. Tämän ovat todenneet mm. Sophia Loren, Nancy Sinatra, Vanessa Redgrave (kuvassa), Brigitte Bardot, Monakon ruhtinatar Grace, Sandie Shaw, Cary Grant, Peter Sellers ja Peter O'Toole, jotka kaikki ovat sokeita kuin lepakot ilman voimakkaita silmälaseja.

Maria Callaksen kaksi miestä

Kuuluisa oopperalaulajatar Maria Callas (45) ei voi koskaan mennä naimisiin kreikkalaisen laivanvarustaja Onassiksen kanssa, koska hän on jo naimisissa. V. 1947 hänet vihittiin italialaisen Giovanni Battista Meneghinin kanssa, joka nykyään on 72-vuotias. Valkotukkainen Giovanni odottaa Gardaseessa kaksikymmentä huonetta käsittävässä talossaan rikkaan ja kuuluisan vaimonsa paluuta. Onassiskin on kuullut tästä odottelusta ja lausunut mielipiteensä sen johdosta: »Kuinka Marian kaltainen nainen koskaan voisi palata niin pieneen hökkeliin vanhan miehen viihdyttäjäksi?»

Richard lemmiskeli keittiötytön kanssa

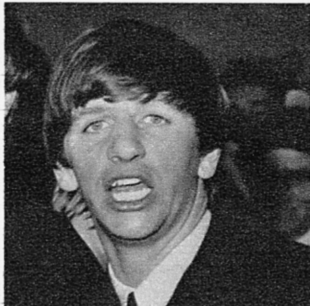

Tanskan kuninkaan keskimmäinen tytär prinsessa Benedikte (23) palasi taannoin miehensä prinssi Richardin kanssa kuherruskuukaudeltaan. Tämän kunniaksi järjestettiin linnassa tanssiaiset. Kaunista prinsessaa tanssitettiin ahkerasti eikä aviomiehelle jäänyt paljon aikaa. Mutta Richard osasi pitää puolensa. Hän alkoi rohkean silmäpelin Herdis-nimisen keittiötytön kanssa. Flirttailu oli niin näkyvää, että Benediktekin sen huomasi eikä pystynyt salaamaan mustasukkaisuuttaan. Ei ole helppoa kellään!

Vaimo ei ymmärrä »Pyhimystä»

»Pyhimys» Roger Mooren laillinen vaimo Dorothy Squires (44) sai shokin, kun katseli erästä televisio-ohjelmaa, jossa Lisa Mattioli, Rogerin monivuotinen rakastettu, esiteltiin rouva Moorena. Dorothy vaatii nyt mieheltään melkoista rahasummaa järkytyksestään. Lukemattomista pyynnöistä huolimatta hän ei ole suostunut antamaan avioeroa Rogerille, joka haluaisi mennä Lisansa kanssa kiireen vilkkaan vihille. Mutta Dorothy tekee parhaansa estääkseen näiden suunnitelmien toteutumisen.

Ringo Starr: Ihailijani ovat hulluja

The Beatles-yhtyeen rumpali Ringo Starr ei ymmärrä, miksi Beatlesejä ihaillaan niin tavattomasti ja niin kauan. Hän on ehdottomasti sitä mieltä, että heidän ihailijoidensa täytyy olla hulluja. Muuta selitystä ei voi olla. Ringo tunnustaa lisäksi, että hänellä on korpin ääni eikä hän osaa laulaa kuin väärin. Mutta rumpalina hän kehuu olevansa lyömätön. No, onhan sekin jotakin!

Huonot hermot vievät perikatoon

Jokin aika sitten vaimostaan ja ainoan lapsensa äidistä eronnut filmitähti Cary Grant on joutunut hankaluuksiin psykiatrinsa kanssa. Psykiatri on nostanut kuulua hurmuria vastaan syytteen, koska tämä ei ole maksanut lääkärin laskuja. Tällä hetkellä Grant on sielunhoitajalleen velkaa peräti 26 000 markkaa.

6062. 17 kiv. miest. kello, vesit. cromiteräskuori, halk. 33 mm. Hinta 80:— tai 8x10:—. MYÖS MUSTALLA TAULULLA

332. 17 kiv. miest. autom. kello, vesit. doubl. tai jaloteräskuori, halk. 34 mm. Hinta 120:— tai 1×20:— ja 10×10:—.

400. Pronto Tropic Master, 25 kiv. nelikulmainen autom. kalenterikello, doubl. kuori, halk. 30 mm. Hinta 225:—, tai 5×45:—.

6060. 17 kiv. miest. rannekello, vesit. cromi/teräskuori, halk. 31 mm. Hinta 55:—, tai 5 × 11:—.

8009. 25 kiv. miehisten miesten automaatti kalenterikello n.s. sukeltajankello, vedenpitävä 200 m. syv. asti, jaloteräskuori halk. 38 mm. »Tropic» ranneke. Hinta 200:—, tai 5 × 40:—

6055. 17 kiv. naisten kello, vesit. doubl. kuori halk. 20 mm. Hinta 70:—, tai 7 × 10:—.

6053. 17 kiv. naist. siro kello, doubl. kuori, halk. 20 mm. Hinta 70:— tai 7 × 10:—.

6054. 17 kiv. kaunis naist. kello, saf. lasikkeella, doubl. kuori, halk. 18 mm. Hinta 80:— tai 5 × 16:—.

326. 17 kiv siro naist. kello, vesit. doubl. kuori. Halk. 17 mm. Hinta 85:— tai 5 × 17:—.

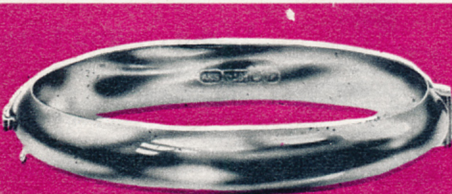

344. 17 kiv. siro ja tyylikäs naisten kello. Kaunis saf. lasike. Doubl. kuori halk. 17 mm. Hinta 100:— 5 × 20:—.

Hyviä sveitsiläisiä kelloja, joissa incabloc iskusuojaus ja murtumat. jousi, sekä 1 v. takuu.
Kauniita sormuksia ja muita koruja 14 kar. kullasta. Sekä sileitä kihlasormuksia 18 kar. kullasta, erittäin edullisesti

VILANNOLTA OSAMAKSULLA

OSTA JÄRKEVÄSTI
OSTA KELLOSEPPÄLIITON JÄSENLIIKKEESTÄ

SILEÄT RANNERENKAAT

a) puolipyöreä b) tasapäällinen

108. lev. 8 mm. H. 150:—, tai 1 × 30:— ja 6 × 20:—
110. lev. 10 mm. H. 175:—, tai 1 × 35:— ja 7 × 20:—
112. lev. 12 mm. H. 200:—, tai 1 × 40:— ja 8 × 20:—
114. lev. 14 mm. H. 250:—, tai 1 × 50:— ja 10 × 20:—
116. lev. 16 mm. H. 275:—, tai 1 × 55:— ja 11 × 20:—

KULTAISET BISMARK RANNEKETJUT (Kotelolukolla)

150. Lev. 3 mm. Hinta 65:—, tai 5 × 13:—
151. Lev. 3,2 mm. Hinta 75:—, tai 5 × 15:—
152. Lev. 3,7 mm. Hinta 85:—, tai 5 × 17:—
153. Lev. 4,2 mm. Hinta 95:—, tai 5 × 19:—
154. Lev. 5 mm. Hinta 120:—, tai 5 × 24:—
155. Lev. 6 mm. Hinta 150:—, tai 5 × 30:—
156. Lev. 7 mm. Hinta 200:—, tai 5 × 40:—

49. Upea miesten kult. savukv. kantasormus (16 × 12 mm). Hinta 150:— tai 5×30:—.

46. Miest. kult. kantasorm. must. onyx-kivellä. Hinta 100:— tai 5× 20:—.

45. Kaunis miesten kult. sormus tumman sinisellä spinellillä. Hinta 150:— tai 5×30:—.

51. Miesten kultasormus onyx kivellä. Hinta 72,50:— tai 5×14,50:—.

66. Naisten upea kult. sorm. (isolla 14 mm. kivellä) a) kunziitti, b) akvam. vär. spin. Hinta 105:— tai 5×21:—.

59. Naisten kaunis kult. sorm. a) kunziitti, b) akvam. vär. spin. c) savukv. Hinta. 115:— tai 5×23:—.

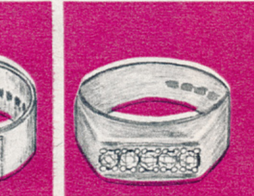
68. Naisten kult. sorm. pyöreällä 12 mm. kivellä a) savukv. b) rub. pun. spin. Hinta 80:— tai 5× 5×16:—.

58. Naist. kultainen sormus. pitkä (9×24 mm) a) savuk., c) tiik.silmällä. Hinta 95:— tai 5×19:—.

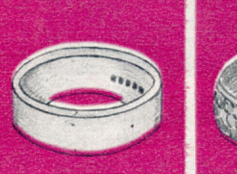
104. Naist. kult. sorm. a) valk. b) akvam. vär. ja c) rub. pun. spin. Hinta 85:— tai 5×17:—.

101. Upea naisten kult. sormus. 8:lla valkospinell. Hinta 80:— tai 5× 16:—.

99. Naisten kult. sormus 5:llä valkospinellillä Hinta 75:— tai 5x15:—

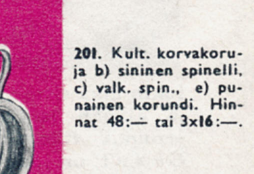

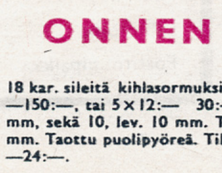

ONNEN KIHLAT MEILTÄ

18 kar. sileitä kihlasormuksia. Hinnat painon mukaan 12:— gramma. Alk. 60:——150:—, tai 5×12:— 30:—. Til. n:ot 5, lev. 5 mm., 6., lev. 6 mm., 7. lev. 7 mm, sekä 10, lev. 10 mm. Tasapäällisenä. Tiln:ot 5 T. lev. 5 mm. ja 6 T, lev. 6 mm. Taottu puolipyöreä. Til.n:o 6 TA, joissa hinnat 80:——120:—, tai 5×16:——24:—.

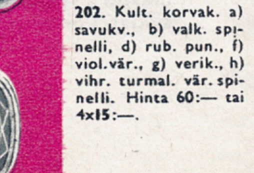

201. Kult. korvakoruja b) sininen spinelli, c) valk. spin., e) punainen korundi. Hinnat 48:— tai 3x16:—.

202. Kult. korvak. a) savukv., b) valk. spinelli, d) rub. pun., f) viol.vär., g) verik., h) vihr. turmal. vär. spinelli. Hinta 60:— tai 4x15:—.

KELLO-JA KULTALIIKE O. VILANTO

Fredrikinkatu 18. HELSINKI 12

Tilaan postiennakolla osamaksulla/käteismaksulla esineen

N:o .... Mk ....

Nimi ....

Ammatti ....

Synt.aika ....

Osoite ....

Työpaikka ....

Sormustilauksissa ilmoittakaa sormuksen halkaisija tai ympärysmitta tarkasti.

KIRJOITTAKAA SELVÄSTI

postia

Ritva Kalevolle

En sääli teitä, koska sääli on sairautta, mutta tunnen lämmintä myötätuntoa ja ymmärtämystä kovan kohtalonne johdosta. Oma kohtaloni on paljossa samanlainen. Kaikki avioliittovuoteni olen saanut kuulla olevani huora ja laiska. Mieheni kulkee ympäri kyliä kertomassa, mikä minä olen. On jopa pahoinpidellytkin minua.

Menipä mieheni niin pitkälle, että sai lapset toimitettua lastenkotiin. Kun viimeksi kävin 5-vuotista poikaani katsomassa, hän kysyi: »Äiti, mikä on huora?» Arvatkaapa miltä minusta tuntui ja tuntuu vieläkin.

Kaikkina näinä vuosina en ole tehnyt elettäkään puolustaakseni itseäni yleistä mielipidettä vastaan. Jos joku on niin hullu, että uskoo mieheni jutut, niin uskokoon. Tottapahan aikanaan selviää Jumalan silmien edessä, mikä on totta mikä ei.

Älkää rouva Kalevo masentuko ja surko moisen rentun perään! Tuhlatkaa rakkautenne lapsillenne, he tarvitsevat teitä. Kunnioitan teitä sekä naisena että äitinä, että olette urhoollisesti kestänyt kaiken. Luottakaa, ettei Jumala jätä meistä ketään yksin!

Vieno Räsänen
Joroinen

Saastaa

Minkä takia seksuaalihirviö Ennala saa kirjoittaa lukijanpostin? En usko, että kukaan lähettää lehteen tuollaista saastaa.

Ennalaa inhoava
Vaajakoski

Postia-osaston kokoaa lukijoiden lähettämistä kirjeistä Markku Eronen.

Toimitus.

»Huoran merkki»

Miniajatuksistaan kuuluksi tullut pastori Antti Lampola on äsken osoittanut jumalisuuttaan erottamalla rippikoulusta kaksi seurakunnan pöytätennismestaruuskilpailuihin kirkkoherran luvalla osallistunutta poikaa. Arvon pastori ei saa enää opettaa rippilapsia, mistä kunnia ja kiitos kirkolle!

Nyt se pappi äänen päästi, kun kaikista tytöistä huoria teki. Luulis tuota papinkin tietävän, että hameen alla on sama asia, olipa hame pitkä tai lyhyt.

Minihameisen
vaan ei huoran äiti
Siltala

Mielestäni pastori Lampola on rohkea ja suora mies. Kyllä papilla on varaa sanoa vieläkin painavampia totuuksia, kuin mitä hän on sanonut minihameista ja niiden kantajista. Käsitykseni mukaan hänen lausuntonsa on annettu vakaumuksesta ja se on perusteltu, jota suinkaan arvostelijoiden mielipiteet ja kirjoitukset 90 prosenttisesti eivät ole.

Jos on lukenut historiaa, selviää sieltä kyllä varsin monesta kohden, että jo vuosisatojen ajan ovat ilotytöt monissa maissa usein käyttäneet huomiotaherättävän lyhyitä hameita. Ei pastori Lampola nähdäkseni kuitenkaan väitä, että kaikki (puoletkaan) minihameiden kantajista olisi huoria, kaikkein vähimmin hän sitä sanoo rippikoulusta eroittamistaan tytöistä! Lukekaapa tarkkaan hänen lausuntonsa!

Pidän itse minihametytöistä, he ovat ilo silmälle ja hyvin suuri osa heistä on erittäin kunnollista väkeä. Minihame sopii mielestäni kaikille nuorille tytöille (myös rumapolvisille ja -kasvoisille!)

Reijo Nykänen
Multia

Kummitus

Tämän kuun numerossa olevan kirjoituksen perusteella (Kummitus/Hymy 4) vastaan teille, että olen ollu itse selvittämässä sitä Hurukselan kummitus juttua joka selvisi ihan täydellisesti. Jos kiinnostaa niin voitte poiketa täällä luonani niin saatte kuulla takuulla totuuten tästä asjasta.

Väinö Daavitsainen
Karhula

*

Ei sillä eikä millää. Mutta älkää hyvät lehden toimittajat haaskatko palstatilaa olemattomille kummitusjutuil-

Jatkuu sivulla 90

...pirteänä kuin peipponen pitää Teidät...

YKSI

MULTI-TABS

PÄIVÄN VITAMIINIANNOS

MULTI-TABS = 12 vitamiinia, 9 mineraalia, rautaa

MENNEN

mikä miehen olo

Aloita sinäkin aamusi Mennen-partavedellä — kuten yli 100 miljoonaa miestä kaikkialla maailmassa. Mennen poistaa parranajon aiheuttaman ärsytyksen. Ei kirvelyä. Ihosi joustavuus palautuu — ja niin kirpaisevan raikkaalla tavalla. Se on mentholin raikas Mennen.
Tutustu myös muihin Mennen-tuotteisiin. Mennen on tosi miesten sarja. Kaikkea mitä mies tarvitsee ollakseen raikas ja huoliteltu. Mennen — mikä miehen olo koko päivän!

meille miehille

MENNEN

partavedet partavaahdot deodorantit

FARMOS OY

TOUKOSANAPUNOS

USA:ta "RÄISKÄLE"
ÄLYKKÄITÄ
IDÄN MAATA
LUJA METALLI
TUU-HEA
SÄILÖRUOKAA
-BULBA
NIVEA JA MONET MUUT
PELISSÄ
PELOKKAITA
THOMAS
RÄÄTÄLI
AURINKO VERBI
TOHTORI
IDÄN MIES
ENGL. HALUNTA-ALUE
KIIHKO
MIES HETI
TUKIKOHTA
NAAPURIN POIKA
IRTAUTUA
MIELIPAHA
AUKIO
AALTOJA
LEIVONNAINEN
MUOVAILUSSA
KYLMÄHKÖ
PARIISIN KUULUISA MYYNTIPAIKKA
KELI
SKANDAALIN JÄLKEEN
"PAIKALLINEN"
IDÄN- JA LÄNNEN
VASTAAN OTTAA
PIIT
NOIDAN TYÖTÄ
POIKA
JÄLLEEN
TUHOLAISIA
ERÄS PENTTI
KOLMEN JOUKOSSA
MIKOJAN

s i a t
k u o k k a
a e r ä
a u r a t
s a a u i t
L e h t i h a r a v a
L u u t a u i d a

HUHTISANAPUNOKSEN ratkaisijoista — joita oli runsaasti — saivat palkintoja seuraavat. Mustetäytekynä: Eino Ruusunen Asemak. 19. A. 10. Vammala as. Kirjapalkinnot: Orvokki Sorasahi Pellavamäki 23. Tampere, Kerttu Rantala Kosken Haka A. 4. Imatra ja Aila Riekko Kokon talo Ilmarinen Turku. **TOUKOSANAPUNOKSEN** ratkaisut pyydämme lähettämään 25.5. mennessä os: Hymylehti Puutarhak. 8. Tampere. Kuoreen tunnus **TOUKOSANAPUNOS.**

Se herättää miehissä uinuvan leijonan . . .

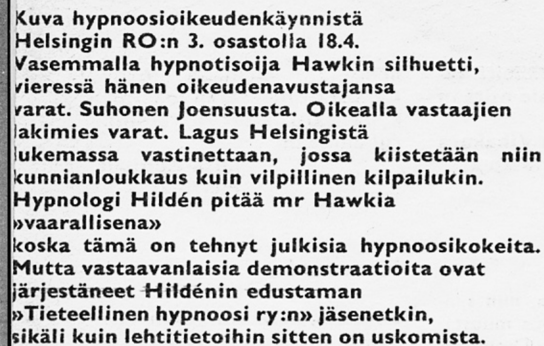

uusi Sex-ON tuoksudeodorantti

Ei vain deodorantti. Vaan SEX-ON tuoksudeodorantti, joka kutsuu ja kiehtoo. Se tuoksuu gardenialle tai mangalalle – eksoottiselle. SEX-ON tekee Teidät seksikkääksi – ja herättää miehissä uinuvan leijonan. Normaalia hieman suurempi käsilaukkukoko

ovh **3.20**

ETY Oy Helsinki

Kuva hypnoosioikeudenkäynnistä Helsingin RO:n 3. osastolla 18.4. Vasemmalla hypnotisoija Hawkin silhuetti, vieressä hänen oikeudenavustajansa varat. Suhonen Joensuusta. Oikealla vastaajien lakimies varat. Lagus Helsingistä lukemassa vastinettaan, jossa kiistetään niin kunnianloukkaus kuin vilpillinen kilpailukin. Hypnologi Hildén pitää mr Hawkia »vaarallisena» koska tämä on tehnyt julkisia hypnoosikokeita. Mutta vastaavanlaisia demonstraatioita ovat järjestäneet Hildénin edustaman »Tieteellinen hypnoosi ry:n» jäsenetkin, sikäli kuin lehtitietoihin sitten on uskomista.

Helsinkiläinen kauppias Vuoriheimo pyysi lehtemämme jo viime vuoden puolella kirjoittamaan, miten mr Hawkin on onnistunut parantaa hänen syntymästään asti umpikuuro poikansa Rauno 6 viikko kestäneen hypnoosikäsittelyn jälkeen. Nyt 13-vuotias Rauno, jonka korvalääkärit leimasivat tapauksena toivottomaksi, erottaa kuulolaitteiden avulla kellon lyönnin, äänekkään puheen, puhelimen ja ovikellon soiton yms. Jatkokäsittelyssä pitäisi kuulon palautua lähes täydelleen. Kuvassamme iloinen Rauno yhtä iloisten vanhempiensa seurassa.

Teksti: VEIKKO ENNALA

SUOMEN 1. HYPNOOSIOIKEUDENKÄYNTI

Kauneus ja terveys nimisen aikakauslehden numerossa 4/1967 julkaistiin hypnologin titteliä käyttävän ylioppilas Leo Hildénin artikkeli nimeltä »Hypnoosia ja 'hypnoosia'». Jutun johdannossa puhutaan huijareista, jotka ovat tehneet »syvähypnoottisista ilmiöistä markkinatavaraa ja sirkushuveja».

Itse kirjoituksessa tehdään aluksi selkoa kirjoittajan oikeaksi ja vääräksi katsoman hypnoosin erosta ja jatketaan sitten, kuinka ymmärrettävää on, »että esimerkiksi pieni ja muuten ehkä täysin huomaamaton henkilö saattaa alkaa etsiä tapaa jolla voisi kohentaa kovin heikolle jäänyttä itsetuntoaan ja pätemisen tarvettaan. Syystä tai toisesta hän joutuu kosketuksiin hypnoosin kanssa, jolloin hän tässä saattaa löytää kompensaatiomahdollisuus alemmuudentunteelleen kuvittelemalla omaavansa yliluonnollisia voimia ja nauttimalla voidessaan käyttää toisia pätemisentarpeensa välikappaleena.»

Että kirjoituksen »huijarilla» tarkoitetaan juuri hypnotisoija Olliver Hawkia, sen Leo Hildén tuo julki nivomalla syyttelynsä yhteen seuraavin sanoin: »Tähän saakka on oma maamme saanut olla suhteellisen rauhassa tämän laatuisilta seikkailijoilta (harv. HYMYlehti), kunnes muutama vuosi sitten rauhan rikkoi Australiasta takaisin kotimaahan palannut mr Hawk-Hakasalo.»

Tämä oli enemmän kuin muutoinkin pahoin riepoteltu mr Hawk katsoi voivansa sietää. Ensinnäkin hänen ulkomuodostaan (lyhyydestään) laskettiin karkeata pilaa ja toiseksi hänestä tehtiin huijari vaikkakaan hän ei tiedä ketään huijanneensa. Olliver Hawk nosti kanteen Kauneus ja terveys -lehden päätoimittajaa Riitta Tammista (ent. Eklund, o.s. Haikonen) ja hypnologi Leo Hildéniä vastaan laajentaen syytteen kunnianloukkauksen lisäksi koskemaan Hildénin osalta myös vilpillistä kilpailua, koska jälkimmäinenkin hankkii pääasiallisen toimeentulonsa hypnoosin parissa askartelemalla.

Juttu oli ensimmäisen kerran esillä Helsingin RO:n 8. osastolla, joka kuitenkin siirsi sen 3. osastolle, joka on erikoistunut nimen omaan kunnianloukkausjuttuihin ja vilpillistä kilpailua koskeviin riita-asioihin. Täällä vastaajien asiamies pyysi lykkäystä, koska ei ollut vielä ehtinyt perehtyä jutun yksityiskohtiin.

Kolmannen kerran oli asia esillä viime kuun 18. päivänä. Olliver Hawk oli nyt kuten aikaisemmissakin oikeudenkäynneissä itse paikalla avustajanaan joensuulainen lakimies varat. Suhonen, jolla on Pohjois-Karjalassa etevän asianajajan maine. Vastaajia ylioppilas Hildéniä ja päätoim. Tammista edusti helsinkiläinen varat. Lagus, hänkin kuuluisa juristi. Ilmassa oli kaikin tavoin suuren hypnoosijuhlan tuntua.

Varat. Lagus luki laajan kirjallisen vastineensa, jonka mukaan ko. kirjoitus ei ollut niinkään kohdistettu mr Hawkia vastaan, sen tarkoituksena oli vain ylimalkaan osoittaa hypnoosin vaarallisuus taitamattomien harrastelijahypnotisoijien kokeissa, joilla sitä paitsi on haittavaikutus hypnoosin käyttämiselle lääketieteen palveluksessa.

Juuri tästä syystä julkiset hypnoosinäytökset on lailla kielletty monissa Euroopan maissa, mm. Norjassa, jatkoi tuom. Lagus. Ja hän lisäsi, että Suomessakin on äskettäin tehty eduskuntakysely (kansaned. Alli Vaittinen ym.), jossa tiedustellaan mitä hallitus aikoo tehdä hypnoosin väärinkäytön estämiseksi.

Sitten Lagus jatkoi, että mm. televisiossa esiintyneenä julkisuuden ihmisenä mr Hawkin pitää alistua sietämään kritiikkiä, hän ei ole »tavallinen ihminen». Mitä sitten tulee Hildénin mainitsemaan »seikkailijasta», Lagus sanoi, mr Hawk on itse joko omassa kirjassaan »Olliver Hawk — mestarihypnotisoija» tai eri lehtien (Seura, Nyrkki, Iltasanomat) haastattelijoille kertonut aiemmin toimineensa »taksikuskina Tokiossa, tuhkakuppien tiskaajana Singaporessa ja kullan salakuljettajana Hongkongissa».

— Niin että, huomautti oikeuden puheenjohtaja kuivasti, — häntä voidaan samaan menoon nimitellä myös seikkailijaksi ja huijariksi?

Mistään vilpillisestä kilpailusta ei tuom. Laguksen mukaan kannata edes puhua, koska Leo Hildén ei ole hypnotisoija Hawkin tavoin. Näitä kahta persoonaa ei voi ammatillisessa mielessä rinnastaa.

HYPNOOSIA JA "HYPNOOSIA"

Hypnoosin paikka on ainoastaan tieteen palveluksessa ja vain asiantuntijan käyttämänä se on vaaraton. Leo Hildén arvostelee ankarasti niitä huijareita, jotka ovat tehneet syvähypnoottisista ilmiöistä markkinatavaraa ja sirkushuveja.

Huolimatta siitä, että hypnoosi on ollut tunnettu jo yli 200 vuotta ja vaikka se on useissa maissa, mm. Yhdysvalloissa ja Neuvostoliitossa omaksuttu arvokkaaksi terapeuttiseksi metodiksi, on suurella yleisöllä jatkuvasti se käsitys, että kysymyksessä on jonkinlainen poppakonsti, jossa uhri joutuu väkivahvan tahdon omaavan hypnotisoijan armoille. Maassamme toimiva hypnoosin tie- ...llistä tutkimusta ja sen lääketie- ...istä käyttöä edistävä yhdistys ...llinen hypnoosi r.y." on pian ...en vuoden ajan eri tilai- ...yrkinyt selvittämään hyp- ...llisuutta ja sen sovel- ...teen ja psykologian ...on ollut tulok- ...enet lääkärit ...innostua ...

mismielessä ja oman alemmuudentunteen kompensaationa. On hyvin ymmärrettävää, että esimerkiksi pieni ja muuten ehkä täysin huomaamaton henkilö saattaa alkaa etsiä tapaa, jolla voisi kohentaa kovin heikolle jäänyttä itsetuntoaan ja pätemisen tarvettaan. Syystä tai toisesta hän joutuu kosketukseen hypnoosin kanssa, jolloin hän tässä saattaa löytää kompensaatiomahdollisuuden alemmuudentunnolleen kuvittelemalla omaavansa yliluonnollisia voimia ja nauttimalla voidessaan käyttää toisia oman pätemisentarpeensa välikappaleena. Hänellä ei ole suurtakaan halua tutustua tämän alan tutkimuksiin, jotka todistettavasti ovat osoittaneet, että voima, jonka hän luulee omaavansa, ei olekaan hänen, vaan se onkin hänen kohteensa myötäsyntyinen ominaisuus, että hänellä ei ole syytä minkäänlaiseen ...nniaan eikä itseylistykseen. Hän ...vain säilyttää luomansa kaik- ...en myytin ja hämmäs- ...

paisuuteensa, osoittaa hänen tunnettu haasteensa nyrkkeilyn maailmanmestari Claylle, jonka piti kaatua 3 sekunnissa. Vähänkin hypnoosia tunteva ihminen tajuaisi tällaisen tilanteen mahdottomuuden, mutta mr Hawk ei. Arvostelukyvyn täydellinen puuttuminen tekee hänen ilmeisesti hyvin taitavan hypnoosin käyttönsä kaksin verroin vaarallisemmaksi. Kun ei henkilö tajua edes omaa turvallisuuttaan, miten hän voi taata hypnotisoitujensa turvallisuuden. Se taas, että hän näytöksissä onnistuu nukuttamaan kymmeniä ihmisiä, ei todista mitään muuta kuin tilastojen paikkansapitävyyttä. Tilastollisesti on nimittäin voitu todistaa, että 10—15 % kaikista ihmisistä omaa riittävän suuren suggestioalttiuden vaipuakseen syvähypnoosiin. Tämä alttius on helppo saada selville tietyin kokein, jotka jokainen ammattimies tuntee.

Olisi toivottavaa, että joku arvoi- ...ista herroista Eduskunnassa tekisi ... hypnoosiesitysten ...amme hou- ...

Jatkoa sivulta 83

le, ne on aikansa eläneitä tarinoita eikä niissä ole mitään perää.

Bertta Vihakara
Parkano kp 2

*

Niin kuin uskonnosta, niin syntyy erimielisyyttä myös muustakin mystiikasta. Hra Daavitsaiselle, jonka kirje on lyhennelty, sanon vain sen, että tiedän Teidän selvittelynne entuudestaan. Te sanotte: koko salaperäisen huhuilun järjestivät Kotkan ja Karhulan taksimiehet saadakseen kyytejä Kymin Hurukselaan. Se on totta. Mutta vasta sen jälkeen kun aito, oikea rääkyjä oli lopullisesti vaiennut.

Bertalle se, että emme haaskaa palstatilaa. Kaikki eivät pidä tietyntyylisistä kirjoituksista, makuja on paljon. Ja uskomuksia ja uskontoja niin ikään. Me jatkamme itsepintaisesti kummitussarjaamme ainakin yhdellä reportaasilla, kunhan saamme sen valmiiksi täydellisenä. Enpä malta olla lisäämättä, että noin 3 kuukautta sitten julkaisi moskovalainen Pravda kirjoituksen Nelia Mihailovasta, joka kykenee »pelkällä katseella» nostamaan 460 gramman painoisen kappaleen ylös alustaltaan. (Sama mahdollisuus esitettiin meidänkin jutussamme eräänä selvitysyrityksenä esineiden liikehtimiseen nähden). Nelia-tyttöä haastatteli hieman Pravdan jälkeen myös Komsomolets -lehti. Neuvostoliitossa ei juuri uhrata ajatuksia muille kuin eksakteille tieteille; esim. uskonto on siellä täyttä humbuugia.

Veikko Ennala

Epäsuosituin suomalainen

Miksi te naiset morkkaatte Kreiviä? Nainen on se jonka kuuluu sanoa ei. Onhan miehille annettu lahjaksi sadunkertomisen taito, kuka uskoo kuka ei. Susi Hukkasia liikkuu aina.

Timo T kaukosta pukee tuo ironisuus.

Tarvajärvikin on paikallaan, ikäväksi kävisi ilman häntä.

Minusta Tapio Rautavaara sopisi esikuvaksi toisillekin. Olen ja pysyn hänen ihailijanaan. Mutta Ennalasta en tiedä, onko hän kala vai lintu. Tuntuu olevan itse salaisuus. Kuvissa hänestä ei näy kuin pörröinen tukka. Haluaisin nähdä hänet kasvoista kasvoihin.

Koettakoonpa joku kuvitella, kuka sopisi presidentiksi paremmin kuin Kekkonen. Ei varmaan löydy. Omasta mielestään jokainen kyllä saisi asiat paremmin rullaamaan.

Liisa Kulmala
Helsinki

Itsemurha

En usko, että siinäkään olisi paljon menetetty, vaikka tuo Ennalakin olisi päässyt tekemään itsemurhan.

Ystävä
Turku

Kaikilla Hymylehden tekijöillä näyttää olleen vaikea lapsuus siitä päätellen, mitä lehdessä kirjoitatte. Tappakaa itsenne niin on yksi haiseva paha pois tästä maasta. Ainakin viimeisellä tuomiolla tulette kärsimään tekojenne tähden.

Uskovainen
Seinäjoki

Hannu Salama

Suomen suurin p-an puhuja Hannu Salama on taas saanut erään älynväläyksistään. Hän ehdottaa bordelleja miehille ja naisille (Hymy-lehti 4/1968). Mitä naiset niillä tekisivät? Jokainen vanha mummokin voi saada vapaaseen suhteeseen kanssaan niin paljon ja niin nuoria ja kokeneita miehiä kuin hän haluaa. Naimattomilla naisilla ei yleensä ole ongelmaa saada vapaita suhteita, miehet ovat kyllä kovastikin halukkaita niihin.

Onko tosiaan niin, että ainoastaan naisellisia tunteita hehkuvat naiset jäävät vanhoiksi piioiksi? Pääsevätkö ainoastaan frigidit naiset, joita on paljon aviovaimoissa, naimisiin?

Pitäisi kertakaikkiaan romuttaa myytti miehenkipeästä vanhasta piiasta, joka menisi naimisiin kenen kanssa tahansa. En näet tunne ainoatakaan sellaista, eikä varmasti kukaan muukaan. Hän on taruolento, myytti. On kyllä paljon neitejä, joista väitetään, että he eivät ole saaneet miestä, mutta asiaa lähemmin tutkittaessa käy yleensä ilmi, että kysymyksessä on tavallista vaativaampi yksilö, joka olisi nuoruudessaan saanut tusinoittain miehiä.

Ei muuten sielutieteen mukaan kukaan, joka pelkää, ettei saa miestä, sano olevansa vanhapiika. Joka sanoo itseään vanhaksi piiaksi, tuntee itsensä tavallisesti supernaiseksi. Ja vaikkakaan ei sopi-

Jatkuu sivulla 92

...OIKEUDENKÄYNTI

Nyt aukaisi suunsa kantajan asiamies tuom. Suhonen ja tiedusteli, mitä ihmettä ylioppilas Hildénin käyttämä titteli hypnologi sitten oikeastaan merkitsee ja onko se jotakin vallan muuta ja parempaa ja ylevämpää kuin hypnotisoija.

Tuom. Lagus vastasi, ettei hän tiedä.

Lagus ojensi sitten oikeuden puheenjohtajalle paitsi lukemansa vastineen myös joukon mr Hawkia koskevia lehtikirjoituksia ja vaati kanteen hylkäämistä kaikilta osiltaan aiheettomana ja kantajan velvoittamista maksamaan vastaajien oikeudenkäyntikulut.

Hawkin asiamies tuom. Suhonen puolestaan pyysi jutun lykkäämistä voidakseen lähemmin perehtyä vastaajien puolusteluihin. Asian enempi käsittely siirrettiinkin kesäkuun 13. päivään, jolloin vastaajien toivomuksesta kuullaan todistajana hypnoosin asiantuntijaksi ilmoitettua haminalaista lääkäriä, tri Cedercreutzia.

— Kaiketi tässä kuullaan vielä Lääkintöhallitustakin, jupisi oikeuden puheenjohtaja.

Tätä oikeudenkäyntiä oli seuraamassa joukko lehtiväkeä ja valokuvaajia sekä uteliasta yleisöä eikä ihmekään, onhan kahden hypnotisoijan keskeinen käräjöinti uutta Suomessa. Oikeuden kannalta jutun tekee perin pulmalliseksi se seikka, että asioiden tässä vaiheessa on mahdotonta sanoa kuka on »oikea» kuka »väärä» hypnotisoija. Suomessa ei ole hypnoosin professuuria eikä mitään pätevyyskoetta loppututkinnosta tai väitöstilaisuudesta puhumattakaan voida hypnoosissa suorittaa.

Mr. Hawkin lähtökohdat tuntuisivat olevan heikommat sikäli, että hypnologi Leo Hildén on »Tieteellinen hypnoosi ry:n» sihteeri ja tähän seuraan kuuluvat maist. Fahler, tri Cedercreutz, ylilääkäri Paloheimo ym. ovat tietysti lojaaleja häntä kohtaan ja pannevat oman arvovaltansa vaakalaudalle, jotta ylioppilas Hildén pääsisi jupakasta pelkällä säikähdyksellä. Huhut kertovat, että edellä mainittu eduskuntakysely, johon nyt odotetaan hallituksen vastausta, on todellisuudessa »Tieteellinen hypnoosi ry:n» aloitetta ja se tehtiinkin vasta sen jälkeen, kun Hawk oli jo kanteensa nostanut. Näin saattaa hyvinkin olla, sillä kyselyn muodollisesti allekirjoittanut kansanedustaja Alli Vaittinen tuskin lienee selvillä sen paremmin hypnoosin vaarallisuudesta kuin sen vaarattomuudestakaan.

Mutta toisaalta on muistettava, että kanne koskee kunnianloukkausta ja vilpillistä kilpailua. Ainakaan tähän mennessä vastaajat eivät ole osoittaneet toteen, koska ja ketä mr Hawk on huijannut. Hieman oudolta tuntui, että Laguksen laatimassa vastineessa puhutaan esim. Norjan hypnoosilainsäädännöstä kun meillä joka tapauksessa asiat ratkaistaan omien lakiemme mukaan. Mitä vielä tulee siihen, että mr Hawk ilmoittaa toimineensa Tokiossa taksinkuljettajana, se tuskin merkitsee samaa kuin »seikkailija» ja joka tapauksessa hänen Tokiossa, Singaporessa ja Hongkongissa oleskelunsa on tapahtunut ennen kuin hän saapui kotimaahan ryhtyäkseen ammattimaisesti hypnotisoimaan.

Mr Hawk puolestaan pitää itseään maan ainoana todellisena hypnoosin asiantuntijana, onhan hän perehtynyt siihen 30 vuoden ajan. Sitä paitsi hänen julkiset hypnoosinäytöksensä, joiden tarkoituksena on tehdä hypnoosia yleisesti tunnetuksi, ovat vain osa hänen työstään. Varsinaisesti hän pyrkii parantamaan erilaisista psykosomaattisista vaivoista kärsiviä ihmisiä.

Kun hypnologi Hildén julkaisi kyseisen Hawkia panetelleen kirjoituksen, ovat asiakkaat vähentyneet ja juuri tähän seikkaan perustaa Hawk kanteensa vilpillisestä kilpailusta.

Hypnoosioikeudenkäynnistä muodostunee ennen näkemättömän sitkeä. Luultavaa on, että kun alioikeus joskus on antanut päätöksensä, asia viedään valitusteitse hovioikeuteen ja kenties vielä KO:nkin.

Kun sekä kantaja että vastaaja vaativat toinen toisiaan korvaamaan oikeudenkäyntikulunsa, liikutellaan jutussa mitä melkoisimpia markkamääriä. Mr. Hawk esimerkiksi ilmoittaa menonsa jo nyt, prosessin alkuvaiheissa, nousevan lähes 10 000 markkaan.

Jos mr Hawk voittaa juttunsa myös vilpillistä kilpailua koskevilta osin, hän todennäköisesti vaatii erillisessä oikeudenkäynnissä hypnologi Hildénin ja päätoim. Tammisen yhteisvastuullisesti korvaamaan hänelle aiheutuneet ansionmenetyksetkin.

Jos näin pitkälle päästään, oman kertomansa mukaan 1 000 markan kuukausituloja nauttivalla ylioppilas Hildénillä onkin naurussa pitelemistä. Tammisen osuuden korvannee hänen työnantajansa Saariston Kirjapaino Oy.

Tulkoon mainittua, että mr Olliver Hawkilla on juttu vireillä myös Aarre Eloa ja Suomen Televisiota vastaan. Ja myöhemmin päässee lakitupaan myös aikakauslehti nimeltä Seura.

Ponteva poika. □

Jatkoa sivulta 90

vaa aviomiestä löydy, komeita nuoria miehiä löytyy varmasti mahdolliseen suhteeseen. Naiset eivät siis bordelleja tarvitse, korkeintaan miehet, mikäli hekään, sillä Raamatussa sanotaan, että haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee. Luovuttakoon siis koko Salaman bordelliajatuksesta.

Nainen
Tampere

Jos raamattu on oikeassa niin miksei Salamaa jätetty Jumalan tuomittavaksi? Raamatussahan sanotaan: »Älkää tuomitko ettei teitä tuomittaisi» ja »Joka Jumalaa pilkkaa tai hänen nimeään turhaan lausuu niin Jumala ei jätä häntä rankaisematta».

Näin ollen Salaman täytyy kärsiä ihmiskunnan rangaistus ja Jumalan rangaistus, vaikka viimeksimainitun luulisi riittävän yhdelle miehelle. Jos taas Jumalaa ei ole, niin minun käsitykseni mukaan ei voi rangaista sellaisen pilkkaamisesta, mitä ei ole olemassakaan.

P. L.
Ahvenisto

Et sinä hyvä Hannu mitään kirkon kirjallisuuspalkintoa voi saada ennenkuin lopetat kiroamisen. Olet kaunis mies, voisit vain laihtua, niin kasvosi tulisivat entistä kauniimmiksi.

Mies, jolla on noin kaunis pää ja päässä todella hyvät aivot, voisi toki kirjoittaa parhaan romaanin.

Suukin on kuvasta päättäen mallikelpoinen, johon ei sovi viina eikä kiroilu. Ethän toki tahdo, että poikasikaan sitä kuulee ja oppii.

Sen, joka kynää käyttää, laskee jo vähän paremmaksi mieheksi, eikä puliukon kieltä käyttäväksi ellei juuri kuvaa heidän kieltään.

Tavallinen ihminen

Veikko Ennala

En ymmärrä teitä, jotka jatkuvasti moititte ja haukutte toimittaja Ennalaa. Hän on mies, joka uskaltaa puolustaa ja ajaa meidän kovaosaisten kin asiaa.

Jatka samaan tyyliin Ennala. Älä välitä heistä, jotka eivät ole ajan tasalla.

Erkki Männistö
Panelia

Katri-Helenakin saa myötätuntoa

Herra Matti Turunen. En ymmärrä kantaanne kun sepittelette tarinoita Katri-Helenasta. Olette aikaisemmin antanut monia lausuntoja, joissa käsittelitte avioliittonne lapsikysymystä. Olette selvästi maininnut odottavanne, kunnes asiat olisivat kunnossa ja että siihen menisi kauan aikaa. Hymylehdessä annoitte aivan toisenlaisen kuvan ja väititte asian olevan kiinni Katri-Helenasta.

Juorusitte kuin paras juoruakka yksityisasiat, jotka kuuluvat avioliittoon. Jos kuvittelette saavanne niin hyvän tytön kuin Katri-Helena oli ja on, iskette kirveenne pahemman kerran kiveen.

Ymmärtäväisyyden löytänyt

Ei pidä mennä panemaan lusikkaansa toisen soppapataan, vaikka siellä kiehuisi kuinka maittava soppa tahansa. Olen nimittäin itse eronnut ja tiedän, mitä juorunhaluiset ihmiset voivat saada aikaan.

Katri-Helena laulaa hyvin, jopa niin hyvin, että samanlaista saa hakea. Jos hän ja Matti eivät tule keskenään toimeen, silloin on parempi erota. Sillä tiedämme sen, että jos ei tule jonkin määrätyn ihmisen kanssa toimeen, on parempi karttaa hänen seuraansa.

Vuositilaaja
Kemi

En ole koskaan henkilökohtaisesti ihaillut Katri-Helenaa. Hän oli leuhkin taiteilijanalku, jonka tapasin liikkuessani nuorena ylioppilaana musiikkipiireissä. Aivan nolotti hänen olemuksensa, herttaisuus oli tosiaan kaukana. Antakaa hänen astella, vaikka ontuvana eeriksonina, kohti ruusunhohtoista huippua, jossa siintää vain raha, raha, raha! Varmasti hän ennenpitkää huomaa, tuoko se yksin onnea.

Opiskelija

HYMY ja vankilat

Teille suurimmat kiitokseni omasta ja näissä laitoksissa olevien vankien taholta. Ei ole ollenkaan väärin, että edes yksi lehti tässä maassa kirjoittaa totuutta vankiloista. Meille ilmoitettiin muuten tänään (17.4.) annetussa

Jatkuu sivulla 99

...mutta rakkaani, et ole milloinkaan maininnut minulle omistavasi kaksoisveljen!

Jatkoa sivulta 25

Turman kertoo joidenkin hyväksyneen ja allekirjoittaneen sopimuksen. Useimmat eivät kuitenkaan ole sitä tehneet.

Mitä sanoo syytetty?

— Mitkään väitteet siitä, että muka olisin kiskonut yli korkoja, väärentänyt tai kavaltanut, pettämisestä puhumattakaan, eivät pidä paikkaansa, totesi johtaja Juho Riikonen edellisen oikeudenkäynnin aattopäivänä. — Koko jupakka on suurliikemiesten organisoima yritys veloistaan pääsemiseksi. Olen toiminut välittäjänä ja rahan hankkijana eräille liikemiehille, jotka puolestaan ovat luvanneet minulle osuuksia liiketoimistaan. Tämä oikeudenkäynti on nyt niiden lupausten täyttämistä. On ilmeellistä, että eräät monesti tuomitutkin liikemiehet nyt oikeusteitse yrittävät periä aivan laittomia saatavia.

— Väitetään, että olen väärentänyt vekseleitä. Asia on niin, että asianomaisten kanssa sovittiin vekselien jättämisestä avoimiksi. Näin tehtiin sen vuoksi, ettei niitä tarvitsisi protestoida. Vekselilain mukaan vekselin voi täydentää myöhemmin. Asianomaisten kanssa sovimme, että saan protestoida vekselit koska haluan, mutta kaikin keinoin olen aina yrittänyt pitkittää ja jarruttaa sitä. Tämä syyte ilmeisesti raukeaa.

— Salaamisella tarkoitetaan syytteessä lainojen pantteja. Siis asiakirjoja, joita suinkaan ei ole salattu, vaan pantattu edelleen. Tämä on täysin laillista. Eivät osakkeet ole minnekään kadonneet. Ne kyllä löytyvät, kunhan asiakas maksaa velkansa.

— Kavaltamisella tarkoitetaan sitä, että eräässä asiakirjassa oli kutsuttu vekselin väärentämistä myös kavaltamiseksi. Sehän siis ei pidä paikkaansa.

— 1800 prosentin korot on täysin tuulesta temmattu. Tässä tapauksessa on kyse esisopimuksista. Kauppaa ei edes ole tehty. Kysymys on normaalista kiinteistökaupasta. Järjettömiin väitteisiin perustuen on yritetty tehdä laskelmia, jotka johtavat tuohon mielikuvituksellliseen korkolukemaan. Maksut on ostaja jättänyt maksamatta ja lisäksi hän on kaupungin määräysten vastaisesti rakentanut kiinteistöä. Esisopimuksissa ostajalle annettiin oikeus rakentaa ja tehdä korjauksia kiinteistössä, mutta ei suinkaan kaupungin rakennusmääräysten vastaisesti. Nyt kaupunki vaatii taloa purettavaksi, koska asianomainen on sitä laittomasti rakentanut.

— Kaikki väitteet kuvitelluista kiskomisistani ovat aivan naurettavia. Esimerkiksi sanoisin vain, ettei minkäänlainen yhtiö voi maksaa miljoonasta markasta viittä miljoonaa markkaa. Ei mikään miljoona tuota niin paljon minkäänlaisessa liiketoimessa.

— Olen toiminut täysin hyvän liikemiestavan mukaisesti ja tehnyt ystävyyspalveluja lukuisille liiketuttavilleni. Minulla on hallussani allekirjoitetut kuitit, kun taas vastapuoli perustaa väitteensä suullisiin lausuntoihin. Minua on yritetty kaikin tavoin painostaa ja hermostuttaa. Sen tekevät vanhat roistot, jotka nyt ovat esittämässä valtavia vaatimuksia kuvitelluista saatavistaan.

— Mistä sekin sitten johtuu, että minun ilmiantojeni johdosta ei suoriteta kuulusteluja. Kaikki minua koskevat ilmiannot sen sijaan johtavat poikkeuksetta kuulusteluun. Tämä johtuu jostain hämäristä suhteista asiakkaitteni ja virkavallan välillä.

☐ ☐

ONKO RIIKONEN SIIS KORONKISKURI JA SUURI ROISTO, KUTEN 31 ASIANOMISTAJAA VÄITTÄVÄT. VAI ONKO RIIKONEN HYVÄNTEKIJÄ JA 31 ASIANOMISTAJAA ROISTOJA, KUTEN RIIKONEN VÄITTÄÄ? MAHTANEEKO ASIASTA OLLA TÄYTTÄ VARMUUTTA EDES ITSELLÄÄN UKKO YLIJUMALALLA. ☐

Emma ei sure, vaikka kuvasta saattaisi niin luulla. Keskittyminen kuuluu vain vetää ilmeet vakaviksi. Mutta sittenpä lähteekin herakasti, että rukkaset naulaan . . .

EMMA ON EX-ROUVA

Emman (74) ja Taunon (22) lemmentaru on lopussa. Kihlausta ei purkanut 52 vuoden ikäero. Emma vain otti sormuksensa takaisin ja sanoi, että vapaus on kultaakin kalliimpi. Mene ja tiedä. Kylällä kerrotaan, että väliin on tullut toinen kosija. Emma ei kiellä eikä myönnä. Naurahtaa vain, että olishan niitä ottajia. Energinen ja eläväinen ihminen, tämä Emma Korhonen Varpaisjärven Korpiselta.

Kevät, heräävän elämän aika, tekee voimallisesti tuloaan Korpisellakin. Salaperäisesti se suhahtelee lumesta paljastuvalla rantatiellä ja tunteita kuohuttaen se kohisee Kärenniemen järvisulassa. Mutta ei kohahtele Emman mökissä.

Paikka on kuin paratiisi ja kuitenkin apean hiljainen.

Muutama kuukausi sitten surisi tv-kamera Kärenniemessä. Salamavalot välähtelivät. Emma ja Tauno poseerasivat käsi kaulalla, sulhanen tummana ja tuhtina, Emma värikkäänä kuin mustalaisprinsessa. Nuori onni ikuistettiin ja kerrottiin maailmalle. Kansa ihmetteli ja jossakin päin myös ihasteli. Pahat kielet saivat vettä myllyyn, riettaat. Mitä se mummo nyt hupsii, sanottiin. Mutta Emma päästi pitkän naurun. Saa kai tässä nyt naimisiin mennä, kun on tallella aistit ja kaikki.

Siihen aikaan kukoisti rakkaus Kärenniemessä. Kansa jäi odottamaan papin siunausta ja suuren luokan häitä.

Kärenniemen kevät haiskahtaa nyt kovasti syksyltä.

Nuori mies astelee Emman mökiltä Varpaisjärven — Rautavaaran maantielle. Suunnistaa sukulaistaloon kuin lukemattomat kerrat tätä ennen. Savolainen kansallispuku: tikkitakki ja kumiterät. Mies miettivästi allapäin.

Siinä menee sulhaspoika, Tauno Penttinen Nilsiästä. On käynyt nostamassa Emmalle vettä. Niin nyt kuin jokaisena päivänä yli kuukauden aikana, mikä on kulunut kihlauksen purkautumisesta. Mitä sitä nyt turhia vihottelemaan, sovussahan sitä erottiinkin. Tauno Penttinen toteuttaa sitä kaunista periaatetta, että yksi hyvä työ jokaisena päivänä. Ja käyhän se häneltä, talon tapoihin tottuneelta. Työmiehksihän Tauno Emman mökille ensi alkuun tuli. Korjasi katot ja pilkkoi puut. Kaikenlaista toimitteli.

Mutta työn sävelessä ei ole enää entinen sointi.

Emman askelissa sen sijaan ei suru paina.

Ex-morsian pistää tanssiksi pirttinsä lattialla. Pyörii kuin kaksikymmenkesäinen ja laulaa Irwinin oivalluksia: pannaan rukkaset santaan ja rukkaset naulaan, kun eihän tässä muukaan auta. Sanat heittävät volttia, mutta välikö hällä. Pääasia, että sävel on oikea, reipas ja suruton. Ja käyhän se Emmalta, aikoinaan Helsingissä kuoroonkin kuuluneelta.

Emman nimettömässä on kaksi sormusta, paksuja ja kullanvärisiä. Oma sormus ja Taunolta otettu.

Emmassa on hehkua, ulkoista ja sisäistä. Punaista liiveissä, esiliinassa ja hameessa, huulissakin sitä on ja tietysti poskissa. Keltaista huivissa, mustaa hiuksissa ja ripsissä, vihreätä luomissa.

— Ota nyt värikuva. Paljon ne ovat kuvanneet, mutta kaikki kuvat ovat olleet huonoja. Liian vanhalta näytän. Ja sellaisia ovat myyneet ulkomaillekin.

Emmaa harmittaa. Korpeaa niin kovasti, että aikoo nostaa käräjäjutun kaikenmaailman kuvaajia vastaan.

Emman pirtissä on huoneentaulu, johon korukirjaimin on pykätty: Rauhaisa koti on elämän onni.

Sitä Emma Korhonen ei uskonut Tauno Penttisen kanssa saavuttavansa, hyvästä ja hempeästä alusta huolimatta.

— Poika oli hyvä työmies. Sitä ei sovi kieltää. Mutta palkan on saanut jokaiselta tunnilta, minulla on kaikki kirjassa ylhäällä.

— Mutta aviomieheksi siitä ei ollut. Viinan menevä oli. Minä sanoin, että mene nuorempiin naisiin.

— Nyt minä uskon, vanha ihminen. Ei sitä enää tässä iässä miestä.

Kuitenkin Emman silmäkulmasta kurkistaa nuorekas välke ja suu massahtelee tyytyväisenä. Lopulta hän myöntää, että tarpeenhan se mieskin olisi, isännättömässä talossa. Mutta pelottaa, että menee mökit ja kaikki.

Päättynyt romanssi oli Emma Korhosen kolmas yritys avioon. Vuonna 1924 hän meni vihille saksalaisen räätälin Willyn kanssa. Kahtatoista vuotta myöhemmin Emma oli saksalainen leski. Ensimmäiset leskeysvuodet menivät mukavasti, mutta sota-aikana tuli eteen maasta karkoitus.

Emma ei olisi ollut Emma, jos hän olisi lähtenyt niin vain tuntemattomaan tulevaisuuteen. Emma päätti ottaa miehen ja tulla suomalaiseksi jälleen.

Sattumako lienee ohjannut eteen Korhosen kotipitäjästä. Yksi yö nukuttiin samassa sängyssä ja noustiin vihille.

Korhos-liittoa kesti viitisen vuotta, ja Emma oli taas leski.

— En minä nyt ihan niin miehenkipeä kuin joku voisi luulla. Ennen tätä Penttisen Taunoa minä olin kuusi vuotta ilman miestä, Emma puolustelee.

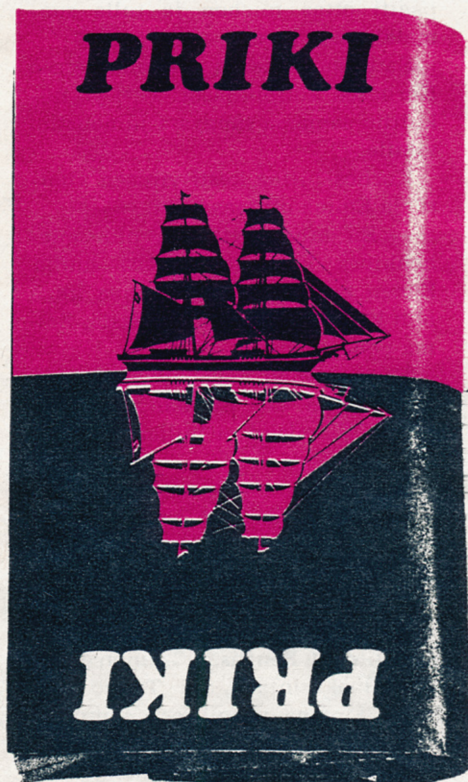
Emma sanoo vielä hyvästiä heittäessäänkin, että nyt hän aikoo elää yksin. Naimisiin ei millään hinnalla.

Saattaa kuitenkin olla, että häät vielä joskus saadaan. Ne pahat kielet näet kertoivat yhtä ja toista. Jossakin Lahden seudun tietyömaalla on varpaisjärveläinen nuori mies iskenyt lapionsa penkkaan ja lähtenyt Penttisen Taunon kanssa kilpakosintaan. Ja Tauno auttelee Emmaa uskollisesti kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Emmalla on nyt valinnan varaa.

Miksi kippari on hyvällä tuulella, kun Priki palaa?

Priki on Theodorus Niemeyerin alkuperäinen hollantilaissekoitus — piipputupakka, joka on leikattu palamaan hyvin ja kevyesti. Prikillä on edullinen kurssi, 1,20. Ja miehekäs maku. Siksi kippari on hyvällä tuulella, kun Priki palaa. Pudottakaa ankkuri — ladatkaa piiput — tulta!

PRIKI – piipputupakka edulliseen 1.20 kurssiin

PRIKI, yhteistyössä Th. Niemeyerin kanssa valmistanut Amer-Tupakka Oy

Jatkoa sivulta 92

määräyksessä, että korkeimmalta taholta on tullut määräys vangeille »pornografisena julkaisuna». Olemme ennen saaneet Hymylehden joko vierailijoiden käydessä tai tilaten, mutta nyt on tullut kielto ylempää. Kysyisin teiltä, onko tällaisen pannaan syy pornografia vai se, että olette kirjoittanut totuudellisesti vankilaoloista. Kun saamme tänne vankiloihin vastaan ottaa muutkin lehdet. Eikö edes yksi lehti Suomessa saa julkaista väärentämättömiä oloja Suomen vankiloista? Haluaisin kysyä suurelta yleisöltä avoimesti, onko tämä vankien olojen parantamista koskeva juttu pahasta vai millä oikeudella kielletään Hymy tulemasta vankilaan. Antakaa edes yhden lehden ..jaa vankien asiaa julkisuudessa. Toivon että tälle löytyisi palstatilaa ja tätä toivoo Hämeenlinnan läänin ja keskusvankilassa 18.4.1968 nimimerkki Syksyllä pois. Valitettavasti en voi ilmoittaa nimeäni enkä nimeämme kun siitä saisi lisätuomiota. Tämä on salakuljetettu kirje.

Nimim. Syksyllä pois.

Ei HYMYlehti ole sen pornografisempi kuin muutkaan lehdet, jotka nykyisin julkaisevat kuvia naisen yllä olevista läpinäkyvistä puseroista (perhelehti Seura) tai vaihteeksi alastomista miehistä (Me naiset). Syy HYMYlehden pannaan on kokonaan toinen. Se kai ilman selvittelyjäkin tiedetään. Muuten, Turun pakkolaitoksen vangit ovat valmistaneet aivan omalaatuisen ja teknilliseltä taitamiseltaan mitä hienoimman kapiokirstun, joka sitten on salakuljetettu ulos ja edelleen toimitettu HYMYlehdelle. Motiivi tällaiseen ystävän tekoon on seuraava: tässä maassa ilmestyvä lehti nimeltä HYMY on ainoa aikakausjulkaisu, joka jotakin uskaltaa.

Ensi numerossamme julkaisemme kuvan tästä todella mainiosta kirstusta. Ei vain siksi, että se on käsityönä hieno vaan myös osoittaaksemme, miten unohdettu ihminen voi olla kiitollinen vähäisestäkin ymmärtämyksestä.

Veikko Ennala

Vielä SIITÄ makiasta

Hyvät naiset ja herrat. Nykyisin ette muusta osaa kirjoittaa kuin yhdestä ja samasta asiasta. Olen lopen kyllästynyt noihin kirjoituksiin. Sekö on teidän pääelinkeino? Minusta tuntuu, että ette tarvitse leipääkään kun vain saatte sitä yhtä.

On tämä maailma mallissaan!

S. T.
Virkkala

Olen Justiinan kanssa samaa mieltä siitä, että se paljon puhuttu seksi kuuluu avioliittoon, ainakin silloin kun on avioliitossa.

Olen itse jo kauan huomannut, että meidän ukko pitää rakastajatarta. Ja mikä hauskinta, tuo pulunen on jo 75-vuotias ja sulhokin saa vanhuuseläkettä.

Mitä te hyvät lukijat tekisitte minun asemassani?

Täydellisesti
epäonnistunut
Tikkurila

Jatkuu sivulla 102

Kustannusosakeyhtiö Otavan syväpaino. Helsinki 1968

Jatkoa sivulta 99

Kangasalan äänelle

Olin aikoinani tuollainen halveksimanne ensiminuuttien mies. Päätin sitten kehittää itseäni ja sainkin jatkuvasti kokea taitojeni lisääntyvän. Tunsin olevani kuin huippuurheilija, joka jo ennen kilpailua tietää voittavansa.

Kokemuksen perusteella voin sanoa, että kyllä mies oppii, mutta pitäisi uskoa, ettei hänen tarvitse jokaista nujertaa. Nyt olenkin onneneton, koska mistään ei tahdo löytyä naista, joka olisi yhtä voimakas kuin minä.

Kiertolaiseksi kasvanut

Otan osaa Kangasalan rouvan huonoon tuuriin. Samalla neuvoisin, että älkää metsästäkö nuoria poikakloppeja, koska tämä ikäryhmä on täysin edesvastuutonta. He laukaisevat pyssynsä heti kun pääsevät ampumaetäisyydelle — seurauksia ajattelematta.

Virittäkää ansanne jollekin keski-ikäiselle luomakunnan kruunulle, sillä nämä tekevät työnsä usein hyvin huolella ja ehditte itsekin mukaan, sillä se on homma, josta on hohto pois jos se on yksipuolista.

Minä olen mies, joka on kärsinyt paljon naisen sukupuolisesta kylmyydestä.

Kangasalan ääntä kuuntelisin

Kangasalan äänelle sanoisin, että miehen laukeamisella ei ole mitään tekemistä naisen tyydytyksen kanssa. Sekä mies että nainen pystyvät laukeamaan myös ilman varsinaista yhdyntää. Tämän todistavat homot, lesbolaiset ja onanistit.

Luulen tietäväni, että laukeaminen on sukupuolisen kiihotuksen huippu. Vain kokemuksella mies pystyy hillitsemään hermonsa kriittisellä hetkellä. Tuskin hän onnistuu koskaan, jos hänet ensimmäisten haparoivien yritysten jälkeen tuomitaan toivottomaksi.

Antti Perälä
Kyrö

Pitäisikö miehen tietää, irrallisen suhteen ollessa kyseessä, montako hetkeä nainen tuota ihanuutta haluaa? Olisiko miehellä mahdollisesti oltava sekuntikello, josta hän katsoisi, milloin ilmoitettu onnenaika olisi loppuun kulunut. Entä millainen olisi sakko yliajasta?

Olen mies ja luulen, ettei sekuntiaikataulun noudattaminen ole kaikille pässeille aivan tarkkaan mahdollista.

Ajantappaja
Enonkoski

Mukeloita naisille

Meitä täällä Lempäälässä on koolla kuusi vanhaapiikaa ja neljä rouvaa. Saimme käsiimme Hymyn numero 4. Iloksemme näimme siinä yhden seksikkään miehenkin — takakannessa Colori-housumainoksessa. Miksei heitä kuvata useammin? Auton etupellilläkin mies pienissä tiukoissa housuissaan olisi paremmin paikallaan kuin nainen. Naiset mainostakoot naisten koneita, jääkaappeja yms.

Mikä ilo meille naisille olisi nähdä mies maalattuna ilman rihmaakaan. Aahh!

10 silmänruokaa kaipaavaa
Lempäälä

''VR julma työnantaja''

Kirjoitus Hymylehdessä 4/1968 oli asiallinen ja todenperäinen, mutta olen silti sitä mieltä että sakoista ym. pikkurikkeistä on parempi antaa 10 vuoden karanteeni kuin iänikuinen karanteeni hieman kohonneesta verenpaineesta. Kerronpa oman tarinani.

Noin 3—4 vuotta sitten oli täällä Varkaudessa avoinna asemamiehen toimi. Koska katsoin itselläni olevan mahdollisuuksia, hain tätä tointa. Olihan minulla 18 vuotta nuhteetonta VR:n palvelua eikä pienintäkään sakkoa tai edes muistutusta.

Lähetin hakupaperit määrätyssä järjestyksessä ja aikanaan tuli ilmoitus, että teidät voidaan nimittää kunhan lähetätte lääkärintodistuksen. Menin lääkäriin. Hän käänteli ja väänteli sekä katsoi ja kuunteli. Sanoi, että ompa terveentuntuinen mies, mitataanpas verenpaine. Lääkäri totesi sen olevan hiukan yläkantissa mutta sanoi, ettei se merkitse mitään.

Lähetin lääkärintodistuksen VR:lle. Pian tuli asemamapäälliköllemme kirje, jossa ilmoitettiin, etten tule kuuloonkaan, koska suonissani on hiukan liikaa painetta. Lähettäkää uusi ehdokas.

Toimen sai mies, jolla oli vähemmän palvelua kuin minulla. Hänen viimeisimmistä sakoistaan ja pikkurikkelstään oli juuri kulunut 10 vuotta.

En ole katkera nimitetylle vaan VR:lle. Huvittavinta asiassa on se, että hoidan asemamiehen tointa ylimääräisenä asemamiehenä mutta nimitykseen ja sitä kautta ylenemiseen minulla ei ole mahdollisuutta. Olen ikuinen ylim. asm. Mahdolliseen eläkkeellepääsyyn on vielä 22 vuotta, koska 63-vuotiaana voi päästä eläkkeelle ja olen tällä hetkellä 41-vuotias.

Kysynkin nyt, onko VR julma työnantaja? Ei, se on t o s i julma.

Arvo Rouhiainen
ylim. asm.
Varkaus

Risti rinnan päällä

Hymylehden numerossa 3/1968 väittää Aimo Uusiniemi omistavansa Rautaristin, vaikka hänellä todellisuudessa on Vapaussoturien huoltosäätiön jakama Sininen risti. Sitäpaitsi, I luokan Rautaristi ei roiku nauhassa, vaan se kiinitetään soljella tai neulalla vasemman rintataskun alapuolelle.

Aliupseeri

Vasemmiston hajaannus

Älkää olko niin sokeat! Kaluatte pian tyhjiä luita. Jos haluatte, löytyy rahaa sen verran kansandemokraateiltakin tommosten artikkelien julkaisemiseksi.

(nimetön)

Eiköhän Teidän olisi syytä tarkistaa kantanne, sillä luulisin työläisten olevan enemmistönä lehtenne lukijoista (mutta kuinka kauan?). Suurin osa toimittajista näyttää olevan kiihkeä oikeistolaisia tuoden sen liian räikeästi esille joka numerossa.

Joukko lukijoita

Vasemmiston hajanaisuutta käsitelleen artikkelin innoittamina saapuneet kirjeet saakoot pari kommenttia. Ensinnäkin, artikkelin jälkeen ay-liike ei löytänyt yhteistä kantaa Liinamaa-sopimukseen kummassakaan keskusliitossa. SKP:ssä päätettiin aloittaa suuri keskustelu tulevaisuuden linjasta, koska puolueessa on oppositiohenkeä. Toiseksi, hajanaisuus ei liene sen tarkkailijan tai siitä kärsimään joutuvien syytä. Kolmanneksi toimittajien oikeistolaisuus tai vasemmistolaisuus tuskin muuttaa sitä, että suomalaiset puolueet laidasta laitaan natisevat. Me kirjoitimme nyt vasemmistosta, ehkäpä muiden vuoro tulee aikanaan.

Antero Laine

Lahtelaiset opettajat eivät ole homoja

Nyt on sitten Hymyssä kaikki haukuttu. Papit, poliisit, vartijat, opettajat ym. Muutama huono esimerkki jättää mieleen sellaisen kuvan, että kaikki ko. alan edustajat olisivat kieroon kasvaneita.

En käy kirkossa, mutta tiedän ainakin yhden oikean papin. Hän on Matti Hakkarainen tv-ohjelmasta Lähimmäinen. Tosi hyvä ihminen.

Poliisistakaan minulla ei ole henkilökohtaisesti pahaa sanottavana. Olen joutunut putkaan monta kertaa, mutta koskaan ei ole hakattu. Lättiin vaan ja sakot, sellainen on laki. Poliisi on vain hoitanut työnsä.

Eivät ainakaan Lahden poikatyöntekijät ole mitään homoja. Eivät opettajatkaan. Eräs kyllä kerran lähenteli oppilastaan, mutta siihen malliin, että pisti turpiin kun ei muuten saanut 40:lle lättähatun alulle kuria.

L. O.
Lahti

Lilius kiistää

Hymylehdessä 3/1968 julkaistun pirtujutun johdosta Lauri Rafael Lilius esittää seuraavaa:

Koska kirjoituksessa on perättömiä ja herjaavia kirjoituksia minusta, pyydän Teidät heti peruuttamaan kirjoitukset jotka koskevat minua. Minun nimeäni ei tarvitse vetää Litmasen ja Perttilöiden kirjoituksiin, jotka ovat heidän puolustuskirjelmiään ja tavallaan perättömiä sekä totuutta vailla.

Helsingin lääninvankilassa
huhtikuun 3 päivänä 1968
Lauri Rafael Lilius

Oppilaaseensa sekaantunut

Myötätuntoni on täysin opettaja Korhosen (Hymylehti 4/1968) puolella, paitsi siinä, että poika oli alaikäinen, mitä minäkään en hyväksy. Homoseksualistien asema on Suomessa sellainen, että se ajaa meidät helposti itsemurhaan tai jopa mielisairauteen. Itselläni oli mahdollisuus muuttaa tänne Ruotsiin, ja vain se pelasti minut itsemurhalta, joka tuntui väistämättömältä. Täällä meillä on ihmisarvo, saamme vapaasti tavata kaltaisiamme.

Kun Suomi kaikilla muilla aloilla yrittää matkia Ruotsia, niin miksi ei sukupuolielämän alalla?

21-vuotias
Malmö Ruotsi

Neuvon opettaja Kusti Korhosta hankkimaan orhin tekosellaisia, jotka voisi naulata pöytäänsä. Niitä hän voisi velloa ja venytellä vaikka eläinoppitunnilla, jotta viattomat koululapset säästyisivät moiselta raakimukselta.

60-vuotias akka
Borås
Ruotsi

PUUTA HEINÄÄ

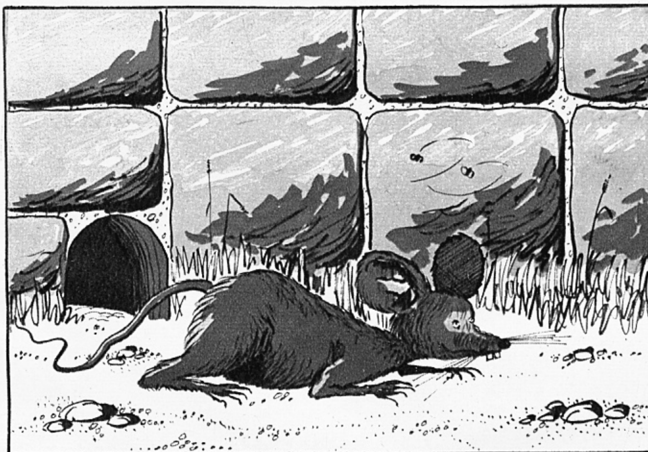

... JA NYT ANNAMME PUHEENVUORON AJANKOHTAISTOIMITUKSELLE, JOKA PITÄÄ MEIDÄT AJAN TASALLA, VAIKKA KELLOMME SEISOISI.

ON TAASEN VIETETTY JUHLAHETKI – MUSTA KYLKI KUMMALLAKIN.

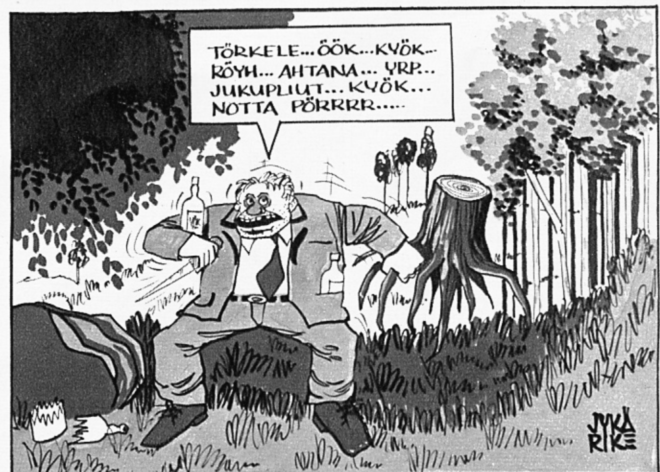

...JA TOSIAANKIN MUTIKAISEN NAVETAN NURKALLA ON NÄHTY HIIRI, JOKA OLI JO AIVAN SELVÄSTI HIIRENKORVALLA.

JOKA TAPAUKSESSA KOHTA KESÄN KEIJU SE KARKELOITSEEPI SUVIYÖSSÄ.

TÄYDELLINEN TÄYSTRANSISTOROITU STEREOLAITE
KOKEILKAA KOTONANNE ILMAISEKSI 10 PÄIVÄÄ

VOIDAAN JÄTTÄÄ POSTIN KULJETETTAVAKSI ILMAN POSTIMERKKIÄ

HOBBY HALL
(Oy Concert Hall Society Ab)
Postilokero 56018
HELSINKI 300

TILATKAA ILMAINEN ESITE

Lähettäkää minulle pikimmiten PHILIPS GF 528 stereolaitteen nelivärisesite, jossa kerrotaan tästä sensaatiomaisesta tarjouksesta. Liittäkää lähetykseen myös kilpailuesite, jossa kerrotaan, kuinka voin voittaa 2 hengen matkan Meksikoon.

Nimi

Osoite

Postitoimipaikka

Hymy/5/M

Postikonttori, Helsinki 10, lupa n:o 1681

TÄYDELLISEEN STEREOTOISTOON VAADITTAVAT OMINAISUUDET:

Suuri pääteteho 2 × 6 W. Tehokkaat 7" kaiuttimet (kaksoiskartio). Erinomainen äänentoisto. Levysoitin lepää jousitettujen jalkojen varassa, mikä estää tärinän ja neulan liikahtelun. Äänirasiassa **timanttineula.** Erilliset korkeiden ja matalien äänien säätimet. Kaksoiskovaäänisjärjestelmänsä ansiosta musiikkiesitysten alkuperäinen elävyys säilyy. Myös tavalliset monolevytykset saavat uuden luonnollisemman sävyn. Nauhuri- ja viritinliitännät.

HARKITTU KOKONAISUUS.

Philips GF 528 on tekniikaltaan alan viimeisintä. Kovaääniset on muotoiltu yhdenmukaisiksi levysoittimen kanssa. Ja ne on helppo sijoittaa pieneenkin tilaan. Kaikkiin puuosiin on käytetty yksinomaan valikoitua tiikkiä. Philips GF 528 on pienintäkin yksityiskohtaa myöten huolellista tarkkuustyötä.

TÄSTÄ OSOITUKSENA ON LAITTEELLE MYÖNNETTY 6 KUUKAUDEN TAKUU

JA NÄIN SE TOIMII.

Painatte vain nappia ja äänivarsi lähtee liikkeelle. »Tutkavarsi» etsii levyn reunan, olipa se 30, 25 tai 17 cm läpimitaltaan ja asettaa neulan levyn alkuuraan. Levyn soitua loppuun äänivarsi nousee automaattisesti levyltä ja siirtyy alkuasentoon.

KORKEALUOKKAISELLA TIMANTTINEULALLA TÄYDELLINEN MONO- JA STEREOTOISTO LP-LEVYILTÄNNE.

PYYTÄKÄÄ ILMAINEN NELIVÄRIESITE.

Lähettäkää välittömästi oheinen kuponki meille täytettynä, niin postitamme Teille ILMAISEKSI suuren esitteemme, jossa PHILIPS GF 528 esitellään seikkaperäisesti. Siinä kerrotaan myös, miten uskomattoman huokealla voitte hankkia tämän täydellisen stereolaitteen vain meidän kauttamme ja saada tämän lisäksi täysin ilmaiseksi LP-levyjä. Älkää tuhlatko aikaa — tilatkaa nelivärisesite pikimmiten. Esitteitä on varastossamme vain rajoitettu määrä. Lähetämme ne siksi tilausten saapumisjärjestyksessä.

Mikäli kuponki jo on leikattu pois, voitte tilata esitteen osoitteella:
HOBBY HALL
Hämeentie 157, Helsinki 56, Puh. 79 00 22

VOITA 2 HENGEN MATKA MEKSIKOON

Tilauskupongin palauttaneille lähetetään Philips-esitteen mukana lähemmät tiedot kilpailusta, jossa on ruhtinaalliset palkinnot yhteisarvoltaan noin **100 000 markkaa.**

LISÄKSI JOKAISELLE OSANOTTAJALLE 10 MARKAN ARVOINEN YLLÄTYSPALKINTO!